

[திரு. என். வி. நடராசன்] [1972 மார்ச் 4]

வில்லை. எடுத்துக் காட்டாக 14 கோரிக்கைகளைக் கேட்டால், 10 கிடத்தது என்றால் அதுவரை நிறைவேற்றிக் கொண்டு இடைக்காலம் விட்டு, பின் விட்ட இடத்திலிருந்து போராடினார்கள். அந்தத் தன்மையை தொழிற் சங்கத் தலைவர்கள் அருள் கூர்ந்து பின்பற்ற வேண்டும். ஆகவே, 5-ம் தேதி திருமணத்தில் துக்க நாள் கொண்டாடும் அவல நிலையிலிருந்து தொழிலாளர்களை விடுவிப்பதற்கு தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் முன்வர வேண்டும்.

ஆகவே அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறது இப் பிரச்சனையைத் தீர்த்து வைப்பதற்கு என்று தெரிவித்து, மேலும் நியாயமான அளவு துணை நிற்க அரசு தயாராக இருக்கிறது என்று கூறி, இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்திற்கு அவசியமில்லை என்ற கருத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கத்திற்குப் பிறகு இந்த ஒற்றி வைப்புத் தீர்மானத்திற்கு அவசியமில்லை என்று கருதுகிறேன். ஆகவே, இதற்கான அனுமதி மறுக்கப்படுகிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, 1972-73-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கைமீது பொது விவாதம் ;

(3) 1972-73-ம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தின்மீது பொது விவாதம்—தொடர்ச்சி

திரு. கு. காமாட்சி : பேரவைத் தலைவரவர்களே, தொடர்ந்து பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி. இந்தப் பேரவையிலே நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் நல்லதொரு மிச்சம் கொண்ட வரவு-செலவுத் திட்டத்தை சமர்ப்பித்த போது இங்கே பல உறுப்பினர்கள் ஆதரித்துப் பேசினார்கள். அதிலே குறிப்பாக நமது மதிப்புக்குரிய இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சார்ந்த பெரியவர் மணலி அவர்கள் இந்த பட்ஜெட்டை வரவேற்றார்கள். வாழ்த்தினார்கள். பாராட்டினார்கள். ஆனால் அதே நேரத்தில் அதே இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினுடைய தமிழ் நாட்டுக் கிளைச் செயலாளர் தோமர் கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் தன்னுடைய அறிக்கையிலே 'இது ஒரு ஏமாற்றம் தரும் பட்ஜெட். இந்த

1972 மார்ச் 4]

[திரு. கு. காமாட்சி]

பட்ஜெட்டில் மொழிக் கவர்ச்சிதான் இருக்கிறது ; கொள்கைக் கவர்ச்சி இல்லை' என்றெல்லாம் அவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை

அது மட்டுமல்ல. விலைவாசி ஏற்றத்தைத் தடுக்க வேண்டும் என்பதிலே இந்த அரசு எவ்வளவு அக்கறை கொண்டிருக்கிறது என்பதை இந்த பட்ஜெட் மிகத் தெள்ளத் தெளிவாக விளக்குகிறது. நமது உணவு அமைச்சர் அவர்கள்கூட நேற்று பேசுகின்றபோது தமிழ் நாடு வாணிபக் கழகம் ஒன்றை ஏற்படுத்தி, உணவுப் பொருள்களின் விலையேற்றத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதாகச் சொன்னார்கள்.

இதைப்பற்றி திரு. கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் தன்னுடைய அறிக்கையிலே, விலைவாசி உயர்வைக் கட்டுப்படுத்தவும், உற்பத்தியைப் பெருக்கவும், நியாய விலையில் பொருள்கள் கிடைக்கவும் உறுதியான நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. அதைச் செய்வதற்குப் பதிலாக, அதற்கு மாறாக தமிழ் நாடு வாணிபக் கழகம் என்று ஒன்றை ஏற்படுத்தி, உணவுப் பொருள் விறியோசத்தை 51 கொள்லை லாபக்காரர்களிடம் ஒப்படைத்திருக்கிறார்கள் என்று தன் அறிக்கையில் கூறியிருக்கின்றார்கள். ஆனால் இங்கே சட்டமன்றத்திலே அவருடைய கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் இந்த பட்ஜெட்டை அதரித்தும், பாராட்டியும் பேசியிருக்கிறார்கள். எதற்காக இப்படிச் செய்கிறார்கள் என்பது புரியவில்லை. இங்கே, சட்ட மன்றத்திலே ஒன்றைச் சொல்கிறார்கள். வெளியே அதற்கு மாறாக, எதிர்த்துப் பேசி வருகிறார்கள். வார்த்தை அலங்கார பட்ஜெட் என்றும். ஏமாற்றும் தரும் பட்ஜெட் என்றும் பேசுகிறார்கள்.

அடுத்து, விலை ஏற்றம் அதிகமாகிக் கொண்டே போகிறது. . .

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : தலைவரவர்களே, கல்யாண சுந்தரம் அவர்களின் அறிக்கையைப் பற்றி இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். அவர் கூறியிருப்பது இந்த தமிழ் நாடு வாணிபக் கழகம் எதற்கு? ஏற்கெனவே மத்திய அரசில் 'ஃபுட் கார்ப்பரேஷன்' இருக்கிறதே. அதற்குப் பின்னால் இங்கே ஒரு கார்ப்பரேஷனை அமைத்து, அதை 51 வியாபாரிகளிடம் ஏன் ஒப்படைக்க வேண்டும்

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1972 மார்ச் 4]

என்றுதான் தன் அறிக்கையில் கூறியிருக்கிறார்கள். அமைச்சருடைய கருத்துக்களைப்பற்றி அவர் எதுவும் சொல்ல வில்லை என்பதைக் கனம் உறுப்பினருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கு. காமாட்சி : அந்த அறிக்கைக்கு அமைச்சரவர்கள் மறுப்புத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நியமனம் செய்யப்படக்கூடிய 51 பேரையும் எப்படி எப்படி இந்த அரசு நியமிக்கும் என்பதை விளக்கமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படி நியமிக்கப்படும் 51 பேரும் கொள்ளை லாபக்காரர்கள் என்றால், இந்த அரசாங்கத்தைப் பற்றி என்ன நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று கேட்க ஆசைப் படுகிறேன்.

அரிசி விலை ஏறிவிட்டது என்று சொல்கிறார்கள். ஐந்தாண்டு காலத்திற்கு முன்பு அரிசி என்ன விலை, இப்பொழுது அரிசி என்ன விலை என்பதைப் எண்ணிப் பார்க்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்போது எங்கு பார்த்தாலும் அரிசி கிடைக்கிறது; தாராளமாகக் கிடைக்கிறது. ஒரு சில இடங்களில் வேண்டுமானால் விலை சற்று ஏறி இருக்கலாம். ஆனால் ஐந்தாண்டு காலத்திற்கு முன்பு இருந்த விலையை விட குறைவாகத்தான் இருக்கிறது. என் பகுதியிலே அரிசி ரூ. 1.40, 1.50-க்குக் கிடைக்கிறது அங்கே அரிசியின் ரகத்தைச் சொன்னால் புரியாது. மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களின் பெயரைச் சொன்னால் கட்டைக் சம்பா அரிசி கிடைக்கும். அதற்கு அடுத்த ரகம் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களின் பெயரைச் சொன்னால் ரூ. 1.70க்கு கிடைக்கும். திரு. எம்.ஜி.ஆர். அவர்களின் பெயரைச் சொன்னால் அழகான கிச்சடிச் சம்பா அரிசி கிடைக்கும். இப்படி எங்கு பார்த்தாலும் இப்போது அரிசி தாராளமாகக் கிடைக்கிறது. இதை யாரும் மறுக்க முடியாது.

தேர்தல் காலத்தில் நாங்கள் அளித்த வாக்குறுதியினை படிப் படியாக நிறைவேற்றி வருகிறோம். பஸ் நிறுவனத்தை தேசிய மயமாக்குவோம் என்று தேர்தல் காலத்திலே வாக்குறுதி கொடுத்தோம். அதை காற்றில் பறக்க விடாமல் நிறைவேற்றி வருகிறோம். அப்போதுகூடத்தான் டி.வி.எஸ். நிறுவனம் இருந்தது. ஆனால் நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு டி.வி.எஸ். நிறுவனத்தை, நாங்கள் அளித்த வாக்குறுதிக்கு ஏற்றபடி தேசியமயமாக்கி இருக்கிறோம்.

1972 மார்ச் 4]

[திரு. கு. காமாட்சி]

தொழிலாளர் குறைபாடுகளை இந்த அரசு எவ்வளவோ நல்ல முறைகளில் அணுகியிருக்கிறது. மூடிக் கிடந்த மில்களைத் திறப்பதற்காக நமது தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்களும், நமது முதலமைச்சர் அவர்களும் எத்தனைய அரிய முயற்சிகளை எடுத்துக் கொண்டார்கள் என்பதை நன்கறிவோம். ஆனால் இதற்கு முந்தைய அரசில் தொழிலாளர்கள் போராட்டம் நடத்தினால் துப்பாக்கிச் சத்தம் தான் கேட்கும். துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தினால் போராட்டங்களை அடக்கி வந்தார்கள். இன்று அந்த நிலை மாறி, இந்த அரசு எவ்வளவு நிதானமாக நடந்து கொள்கிறது என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் போக்கு வரத்து வசதி நல்ல முறையில் செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். என் தொகுதியில் திருவரம்பூர்-தஞ்சை சாலையில் பெரிய, பெரிய தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன. எனவே, போக்குவரத்துக்கு வசதியாக இரண்டு பெரிய பாலங்கள் கட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டோம். அதற்குரிய வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. அதற்காக நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதைப் போன்று அரியமங்கலம் பகுதியிலும், சுற்றுப்புற கிராமங்களிலும் நல்ல குடி தண்ணீர் வசதி இல்லாமல் இருந்தது. இந்தக் குறையையும் போக்கி இந்த அரசு நல்ல குடிநீர் கிடைக்க வசதி செய்து கொடுத்திருக்கிறது. அதற்காகவும் நான் இந்த அரசாங்கத்திற்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மணிகண்ட பகுதியில் நல்ல வேலை வாய்ப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுக்கப்பட்டதோடு எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் இணைப்புச் சாலைகளும் போடப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்காகவும் அரசாங்கத்திற்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கட்டளை வாய்க்கால், சீரமைப்புச் செய்யப்படுவதற்காக, அதை மறு பரிசீலனைத் திட்டத்தில் எடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்கும் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதேபோல், கிளி வாய்க்கால், உய்யக் கொண்டான் கட்டளை, உயர்மட்டக் கட்டளை கால்வாய்களையும் மறுபரிசீலனைத் திட்டத்தில் எடுத்துக் கொண்டு சீரமைத்துத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. கு. காமாட்சி]

[1972 மார்ச் 4]

அடுத்தபடியாக, பி.எச்.இ. காலனியும், எஸ்.ஏ.பி. தொழிலாளர் காலனியும் நல்ல வளர்ச்சி பெறாமல் இருக்கின்றன. இந்த இரு பகுதிகளையும் டவுன்ஷிப்பாக எடுத்து, வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எனது தொகுதியில் வறட்சியானப் பகுதிகளாகிய வேங்கூர், சோழமா தேவி, நவல்பட்டு, காத்தலூர் பழங்குணங்குடி, எலந்தம்பட்டி ஆகிய கிராமங்களுக்கு நல்ல குடி தண்ணீர் வசதி செய்து தர வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தப் பகுதிகளுக்கு, அங்குள்ள துப்பாக்கிக் தொழிற்சாலைக்குத் தண்ணீர் செல்லும் நீர்ச் தேக்கத்திலிருந்து எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கூத்தப்பா-நடராஜபுரம் சாலையையும், தோகமலை-ஆலந்தூர் சாலையையும் அரசே ஏற்று பணிகளை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மணிகண்ட பகுதியில் பெரிய தொழிற்சாலைகள் எதுவும் இல்லை. எனவே, அங்குள்ள மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பளிக்கும் வகையில், அங்கு ஏதாவது ஒரு பெரிய தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, திருச்சி நகரம் தமிழகத்திற்கு மையமாக, நடுநாயகமாக இருக்கிறது. தலைமைச் செயலகம் அங்கே இருப்பதற்கு வசதியான ஒரு நல்ல இடமாக இருக்கிறது. எனவே, திருச்சி நகரத்தை ஒரு மாநகரமாக்கி, ஒரு பல்கலைக் கழகமும் அமைத்து இதர தேவையான வசதிகளையும் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. கே. பி. கோபால் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே இந்த 1972-73-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கை மீது ஒரு சில சமூகத்துக்களைச் சொல்லா மென்று அசைப்படுகிறேன்.

தமிழ் நாட்டிலே மதுவிலக்கை ரத்து செய்ததால் அரசுக்கு அதன் மூலமாக 35 கோடி ரூபாய் வருமானம் கிடைக்கிறது. அதனால் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் பதிதாக வரி எதுவும் போட வேண்டிய அவசியம் ஏற்படவில்லை. வரிகளைத் குறைத்து வசதிகள் வசிகரிக்கப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது.

1972 மார்ச் 4] [திரு. கே. பி. கோபால்]

அடுத்து யுத்த நெருக்கடியின்போது இந்த அரசாங்கம் படியரிசித் திட்டத்தைக் கைவிட்டுவிட்டது. படியரிசித் திட்டத்தைக் கைவிட்டதால் அரசுக்கு நான்கு கோடி ரூபாய் மீதம் ஏற்படுகிறது. மேலும் துரித பஸ் கட்டணம், சினிமாக்கட்டணம் ஆகியவைகளின் வரி உயர்வால் இரண்டு கோடி ரூபாய்க்கு மேல் வரி போட்டாகிவிட்டது. எனவே, யுத்த நெருக்கடி காரணமாகப் போடப்பட்ட இந்த வரிகள் வாபஸ் பெறப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. வாபஸ் பெறப்படவில்லை.

1972-73-ஆம் ஆண்டில் சுமார் 400 கோடிக்கு வருமானம் கிடைக்கும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. எனவே என்.ஜி.ஓ. க்கள் தாங்கள் எதிர்பார்த்த சலுகை கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்த்தார்கள். மதுவிலக்கு ரத்து செய்யப்பட்ட காரணத்தினால் மற்ற மாநிலங்களைப் போல என்.ஜி.ஓ. க்களுக்குக் கிடைக்கிற பஞ்சப்படி உயர்வு கிடைக்கக்கூடும் என்றும் மீருத்துவப்படி கிடைக்கும் என்றும் எதிர்பார்த்தார்கள். ஆனால் நமது மாநில என்.ஜி.ஓ. க்கள் தங்களுக்கு எவ்வித சலுகையும் அளிக்கப் படாதது குறித்து மிகுந்த ஏமாற்றம் அடைந்திருக்கிறார்கள் என்பதாக நடுநிலைப் பத்திரிகையான அலை ஒசையில் தலையங்கம் எழுதியிருக்கிறது.

வருங்கால சமுதாயத்தை நல்லமுறையில் அமைத்துத் தருகிற சிற்பிகளாகிய ஆசிரியர்களின் நிலை சரியான முறையில் கவனிக்கப்படவில்லை. அவர்கள் பெரிதும் ஏமாற்றம் அடைந்திருக்கிறார்கள் என்பதை இன்று காடையில் நடந்த ஒத்திவைப்புப் பிரேரணைகளின் மீதான விவாதத்தின்போது பலர் எடுத்துக் கூறினார்கள். ஆசிரியர்களது குறைகளை நிவர்த்தி செய்ய நிதிநிலை அறிக்கையில் தக்க ஏற்பாடு செய்யப்படவில்லை. பேசித் தீர்த்துக் கொள்ளலாம் என்று விட்டிருப்பது மிகவும் வருந்தத் தக்கதாகும். இது பற்றி மேலவை உறுப்பினர்களான திரு. அறிவுடைநம்பி, திரு. ஈஸ்வரமூர்த்தி, திரு. சந்தோஷம், திரு. முத்துசாமி ஆகியோர் முதல் அமைச்சரைக் காணச் சென்றபோது கூட இவர்களைச் சந்திக்காது— அவர்களது நியாயமான கோரிக்கைகளை ஏற்றுக் கொள்ள முன்வராத காரணத்தினால் அவர்களுடையே போராட்டம் துவங்கும் நிலை உருவாகியிருக்கிறது.

[திரு. கே. பி. கோபால்]

[1972 மார்ச் 4]

நமது அரசுக்கு இவ்வளவு அதிகமான வருமானம் வருகின்ற காரணத்தினால் மாணவர்கள் இவ் வாண்டு தங்களுக்கு பி. ஏ., படிப்புக்கு இலவசக் கல்வி வசதி அளிக்கப்படும் என்று எதிர்பார்த்தார்கள். ஆனால் அந்த வசதி அளிக்கப்படாததோடு கூட பி. யூ. சி. க்கு அளிக்கப்பட்ட வசதியை தங்களது சாதனையாக கழக அரசு கூறிக் கொண்டிருக்கிறது. உண்மையில் 1966-ஆம் ஆண்டு காங்கிரஸ் கட்சி தீர்மானத்தின்படி 1967-இல் மேல்வை எதிர்க் கட்சித் தலைவர் திரு. ராஜாராம் அவர்கள் கொண்டு வந்த தனிநபர் மசோதா நிறைவேற்றப்பட்டு அந்த அடிப்படையில்தான் புகுமுக வகுப்புக்கு இலவசக் கல்வித் திட்டம் வந்ததே தவிர—அதை கழக அரசின் சாதனையாகக் கூறிக்கொள்வது வேதனையாக இருக்கிறது.

விவசாய வருமான வரி அதிகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகள், உரங்கள் ஆகியவற்றின் விலைகள் எல்லாம் அதிகரித்திருக்கிறது. ஆனால் விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்கிற விளைபொருள்களுக்கு நியாயமான விலை கொடுக்கப்படவில்லை. அவர்கள் செலுத்திவரும் மின்சாரக் கட்டணம் குறைக்கப்படும் என்று எதிர்பார்த்தார்கள். அதற்குமாறாக முன்பு 1½ ரூபாயாக இருந்த பஞ்சாயத்து செஸ்ஸை 2½ ரூபாயாக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள்.

இன்னும் மதம் மாறிய கிறிஸ்துவர்கள், நாவிதர்கள் சலவைத் தொழிலாளர்கள் போன்றோர்கள் தங்களை மிகவும் தாழ்த்தப்பட்டோர் பட்டியலில் சேர்க்கப்பட வேண்டுமென்று கோரி வந்தார்கள் ஆனால் அவர்களும் ஏமாற்றமடைந்தோர் பட்டியலில் தான் இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள்.

கைத்தறியாளர்களுடைய நிலைமையைப்பற்றி அருப்புக் கோட்டை உறுப்பினர் திரு. சௌடி சுந்தரபாரதி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நூல்கள் விலை ஏறியிருக்கிறது. நியாயமான விலையில் நூல் கிடைக்கவில்லை. அவர்களுக்கு நியாயமான—மலிவு விலையில் நூல் கிடைப்பதற்கு எந்தவிதமான ஏற்பாடும் செய்யப்படவில்லை என்பது வேதனை அளிக்கக் கூடியதாகும்.

தினமணிப் பத்திரிகையில் மற்ற மாநிலங்களில் போடப்பட்டுள்ள மோட்டார் வாகன வரியைவிட நம் மாநிலத்தில் அதிகமாகப் போடப்பட்டிருக்கிறது என்பதாகத் தலையங்கம் எழுதப் பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலையில் அந்த வரியை மேலும் 10%

1972 மார்ச் 4] [திரு. கே. பி. கோபால்]

அதிகப்படுத்த உத்தேசித்திருப்பது சரியல்ல. இந்துப் பத்திரிகை தன் தலையங்கங்களில் செலவினங்களைக் குறைத்து—சிக்கனத்தைக் கையாள்வதன் மூலம் இந்த வரி உயர்வைத் தவிர்த்திருக்கலாம் என்று சுட்டிக்காட்டப்பட்டிருக்கிறது.

செலவினங்கள் என்ற முறையில் குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டம் பற்றி நல்லமுறையில் பிரச்சாரம் செய்யப்படுகிறது. கிராமங்கள் தோறும் விழாக்களும் கவர்ச்சிகரமான வாசகங்கள் அடங்கிய போஸ்டர்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன. ஆகவே குடும்பக்கட்டுப்பாடு திட்டத்திற்கு தரக்கூடிய என்று இனி வேண்டியதில்லை. அவர்களுக்கு ஆகும் செலவை மிச்சப்படுத்தலாம். அதனால் தரக்கூடிய ஏற்பாடும் பல தீங்குகளும் நீங்கும்.

நாங்கள் வரி உயர்வு எந்த இனத்தில் இருக்கலாம் என்று எதிர்பார்த்தோமோ அந்த இனத்தில் இல்லை. உதாரணமாக மதுபானங்களைப் பொறுத்த வரையில் கேரளாவைக் காட்டிலும் இங்கே குறைவான வரி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன் காரணமாக கேரளாவில் இருந்து இங்கே கள்ளத்தனமாகக் கொண்டுவரப்பட்டதுபோக—இங்கே இருந்து மதுபானங்கள் கள்ளத்தனமாக கேரளாவுக்குக் கடத்தும் நிலைதான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. நான் இரண்டு தினங்களுக்கு முன்பு மாலைமூரசுப் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். அதுபற்றி குறிப்பு நிதிநிலை அறிக்கையில் எதுவும் இங்கே இல்லை என்றாலும் மது உற்பத்தி விட்டருக்கு 25 ரூபாய் என்று இருப்பதை ரூபாய் 14 ஆகக் குறைக்கப்போவதாகவும், பீர் உற்பத்தி ரூ. 1 என்று இருப்பதை 75 பைசாவாகக் குறைக்கப் போவதாகவும் அந்தப் பத்திரிகையில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. வசதி படைத்தவர்கள் தான் மதுபானங்களை அருந்துகிறார்கள். அவர்களுக்கு ஏன் இந்தச் சலுகை என்று புரியவில்லை.

இந்த ஆண்டு சுமார் 400 கோடி வருமானம் எதிர்பார்க்கப்பட்டும் புதிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் எதுவும் இந்தத் திட்டத்தில் இடம் பெறவில்லை. குறிப்பாக எனது தொகுதியில் வறட்டாறு, கல்லாறு திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டாக வேண்டும். அதோடு 18 ஆம் நம்பர் கால்வாய் என்பதாக காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலேயே நிறைவேற்றப்பட இருந்தது. வேறுபல திட்டங்கள் காரணமாகவும்—பெரிய மின்சாரத் திட்டங்களை எடுத்துக்கொண்ட காரணத்தினாலும் அது நிறைவேற்றப்படவில்லை. குறிப்பாக பெரியாரில்

[திரு. கே. பி. கோபால்]

[1972 மார்ச் 4]

இருந்து—கூடலூர், கம்பம். உத்தமபாளையம், கோமபை வழியாக இந்த 18 ஆம் நம்பர் கால்வாய் வந்து மறுபடியும் பெரியாரிலேயே கலக்கின்ற ஒன்றாகும். இதன்காரணமாக 20 ஆயிரம் புஞ்சை ஏக்கரா நஞ்சையாக மாறக்கூடிய வசதி ஏற்படும். ஆகவே, அதையும் இந்த நேரத்தில் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சென்ற ஆண்டைக் காட்டிலும் இந்த ஆண்டு 20 கோடிக்கு அதிகமாக வருமானம் கிடைத்திருக்கின்றது. காவல்துறை சீரமைப்புக்குழு அமைத்து இந்த அரசின் சாதனைப் பட்டியலில் இடம் பெற்றிருக்கிறது. இதிலே காவல்துறை சீரமைப்புக் குழுவின் பரிந்துரைகள் நிதிநிலையை அனுசரித்துப் படிப்படியாக நிறைவேற்றப்படும் என்று சொன்னார்கள். சென்ற ஆண்டைக் காட்டிலும் இந்த ஆண்டு 20 கோடிக்கு வருமானம் அதிகரித்திருந்தும் காவல்துறைக்கு சென்ற ஆண்டைக்காட்டிலும் குறைவாக நிதி ஒதுக்கி அவர்களுடைய நியாயமான வசதிகள் கூட கவனிக்கப்படாதது மிகவும் வருந்த வேண்டிய ஒன்றாகும். காவல்துறை சீரமைப்பு குழுவின் பரிந்துரைகளில் ஊராட்சி ஒன்றியங்களை சர்க்களாக பிறிப்பது ஒன்றாகும். அந்த அடிப்படையில் கம்பத்தை ஒரு சர்க்களாகவும், உத்தமபாளையத்தை ஒரு சர்க்களாகவும் மாற்ற வேண்டுமென்று சென்ற ஆண்டு காவல்துறை மானியத்தின் மீது குறிப்பிட்டிருந்தேன். அதுவும் ஏற்கப்படாத நிலை கண்டு வருந்துகிறேன்.

தமிழக அரசு ஏற்றுக்கொண்டுள்ள அரசு போக்குவரத்துத் துறை நஷ்டத்தில் சென்ற ஆண்டு ஓடினாலும் நெடுந்தூர துரித பஸ்களின் மூலம் லாபம் கிடைக்கிறது என்று சுட்டிக்காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அந்தமுறையில் சென்னையில் இருந்து போடிநாயக்கனூர் வழியாக தேவிசுளத்திற்கும், சென்னையில் இருந்து திண்டுக்கல், கம்பம் வழியாக கோட்டயத்திற்கும், மதுரையில் இருந்து கம்பம் வழியாக திருவனந்தபுரத்திற்கும், மதுரையில் இருந்து போடிநாயக்கனூர் வழியாக எர்ணாகுளத்திற்கும் நெடுந்தூர பஸ்கள்விட வேண்டும். இது அதிக வருமானம் கொடுப்பதாக இருக்கும்.

இங்கே பேசிய ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் பலர் 1966-67-இல் நிதி ஒதுக்கீடு எவ்வளவு, 1972-73-இல் எவ்வளவு நிதி ஒதுக்கீடு உயர்ந்திருக்கிறது பாருங்கள் என்பதாக எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

1972 மார்ச் 4] [திரு. கே. பி. கோபால்]

ஆனால் 1966-67 இல் இருந்த வருமானம் என்ன? இப்போது 1972-73 இல் உள்ள வருமானம் என்ன? அந்த வருமானத்திற்கு ஏற்ற வகையில் 1966-67 இல் எத்தனை சதவிகிதம் ஒவ்வொரு இனத்திற்கும் ஒதுக்கப்பட்டது, இந்த ஆண்டு வருமானத்தில் எத்தனை சதவிகிதம் ஒவ்வொரு இனத்திற்கும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று எடுத்துக்காட்டியிருந்தால் அதை மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்று இருப்போம்.

1966-67-ல் அரசுக்குத் திடைத்தது சுமார் 194 கோடி ரூபாய். இப்போது எதிர்பார்க்கும் வருமானம் 397 கோடி ரூபாய். எனவே, நிதி ஒதுக்கீடு செய்வது, இதற்கு முந்தைய வருமானத்தில் இத்தனை சதவிகிதம் இருந்தது, இப்போது இத்தனை சதவிகிதம் ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்று குறிப்பிட்டால் அது வரவேற்கக் கூடிய மகிழ்ச்சிகரமானதாக இருக்கும்.

1964-65-ல் இந்த மாநிலத்தின் வருமானம் குறைவாக இருந்தது; 1965-66-ல் வருமானம் குறைவாக இருந்தது. அப்படி இருந்தும், தொழிற்சாலைகளை அமைப்பதற்காக அந்த ஆண்டுகளில் ஒதுக்கப்பட்ட தொகையைக் காட்டிலும், 1972-73-ல் நிதி குறைவாகத்தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1964-65-ல் தொழிற்சாலைகளுக்காக ஒதுக்கப்பட்டது சுமார் 6 கோடியே 30 லட்சம் ரூபாய். 1965-66-ல் தொழிற்சாலைகளுக்காக ஒதுக்கப்பட்டது 6 கோடியே 56 லட்சம் ரூபாய் ஆகும். ஆனால் இப்போது தொழிற்சாலைகளுக்காக 1972-73-ல் ஒதுக்கப்பட்ட தொகை 4 கோடியே 83 லட்சம் ரூபாய்தான். இகிலிருந்து தொழில்வளர்ச்சிக்காக பாடுபட்டது யார் என்பது தெரியவரும்.

அடுத்தபடியாக, இந்த அட்சியினர் செய்த சாதனைகளைச் சொல்லும்போது 'கிராமங்கள்கோறும் மின்னொளி' அமைக்க விட்டோம் என்கிறார்கள். மின்னொளி வழங்குவதற்காக மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்யவேண்டியது அவசியமாகும். மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்கால்தான் அதை விநியோகம் செய்ய முடியும். காங்கிரஸ் அட்சித் சாலத்தில் 1951-லே 156 மெகவாட் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யப்பட்டது. 1966-லே 1,070 மெகவாட் உற்பத்தி செய்யப்பட்டது. ஆனால் 1970-ல் 1,220 மெகவாட் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. 1967-லிருந்து 1970 வரையுள்ள காலத்தில் இந்த அட்சித் நடைபெற்ற காலத்தில் முன்பு

[திரு. கே. பி. கோபால்]

[1972 மார்ச் 4]

இருந்ததைவிட 150 மெகவாட் அளவுதான் அதிகமாக உற்பத்தி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவரும் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் மின்சார உற்பத்தி செய்யாமல் இருந்திருந்தால் இப் போது இவ்வளவு கிராமங்களுக்கு மின்னொளி வழங்கியிருக்கும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்காது. எப்படிப்பார்த்தாலும், 1967-க்கு முன்பிருந்த காங்கிரஸ் ஆட்சிதான் மின்சார உற்பத்தியில் முத லிடம் வகிக்கிறது என்பதை நான் மிகப் பெருமையுடன் கூறிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, முன்பு எட்டு அமைச்சர்கள் இருந்து தமிழகத்தை நல்ல முறையில் ஆட்சிசெய்தார்கள். ஆனால் இப்பொழுதோ பதினான்கு அமைச்சர்கள் இருக்கிறார்கள். இதுவும் போதாது என்று பல வாரியங்களும், பல குழுக்களும் அமைக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இவையெல்லாம் அவசியமா? இது சிக்கன வகையா? மேலும் அரசாங்க விளம்பரங்களை சிக்கன வகையில் தமிழக அரசு பத்திரிகைக்குக் கொடுத்தால், சிக்கனத் திற்கு சிக்கனமுமாகும். அதே சமயத்தில் பத்திரிகையின் விற்பனையும் அதிகரிக்கும். மேலும் அதிகமாக விற்பனையாக்கக்கூடிய ஆங்கிலப் பத்திரிகைகள் இரண்டுக்கும், தமிழ்ப் பத்திரிகை இரண் டுக்கும் என்கிற அளவில் அரசாங்க விளம்பரங்கள் கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, சமீபத்தில் பிச்சைக்காரர் மறுவாழ்வு திட்டத் தின் அடிப்படையில் உளுந்துர்பேட்டையில் பிச்சைக்காரர் விடுதி திறப்பு விழாவுக்கு இங்கே, சேன்னையில் சுவரொட்டிகள் ஒட்டப் படுகின்றன. மேலும், குடிசைமாற்று வாரியத்தின் அடிக்கல் நாட்டுவிழா, கட்டிடத் திறப்பு விழா போன்றவைகளுக்கெல்லாம் பத்திரிகைகளுக்கு விளம்பரம் கொடுப்பது சரியாகுமா? இவை யெல்லாம் சிக்கன நடவடிக்கையா? மேலும் பிச்சைக்காரர் மறு வாழ்வுக்கு சுமார் 1 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் வசூல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு பல இடங்களில் இன்னும் மறுவாழ்வு அளிக்கவில்லை. அவர்கள் நகரங்களிலும், கோயில், புண்ணியத் தலங்கள் போன்ற இடங்களில்தான் திரிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் புனர்வாழ்வு அளிக்க இந்த அரசு தவறிவிட்டது என்பதைக் கூறிக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

1972 மார்ச் 4]

* திரு. கா. வேழவேந்தன் : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த மாமன்றத்திலே அளித்திருக்கிற 1972-73-ம் ஆண்டின் வரவு-செலவுத் திட்டத்தை நெஞ்சார, மனமார வரவேற்று, நான் ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

கழக அரசு பேறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தலைமையில் அமைந்து, இப்பொழுது ஆரவது ஆண்டில் அடியெடுத்து வைக்கிறது. சமதர்ம சமுதாயத்தை அமைக்க இந்த வரவு-செலவுத் திட்டம் சிறந்த பயனுள்ளதாக அமைந்திருக்கிறது. யாரால், யாருக்காக இந்த ஆட்சி உருவாயிற்று என்றால், அடிமட்டத்தில் இருக்கிற மக்களைக் கைதூக்கிவிடுவதற்கும், மிகச் சிறப்பான வகையில் சமுதாயத்திலே உள்ள ஏற்றத்தாழ்வுகளை அகற்றி, சமதர்ம சமுதாயத்தைக் காண்பதற்காகவும் இந்த ஆட்சி ஏற்பட்டது. சமதர்ம சமுதாயத்தை அமைப்பதற்கான சிறப்பான அம்சங்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் இடம் பெற்றிருப்பதைக் கண்டு நாம் மனமார பாராட்டியாக வேண்டும்.

அறிஞர் அண்ணா ஒருமுறை சொன்னது என் நினைவுக்கு வருகிறது. நம்மைப்பற்றி மாற்றார், “இதுகள்” என்று ஏகடியமாகக் கூறியபோது, அண்ணா அவர்கள் நம்மை ஒரு மண்பாண்டத்தில் இருக்கிற தயிருக்கு ஒப்பிட்டுக் காட்டி, பாண்டத்தில் இருக்கிற தயிரைக் கடைந்தால் வெண்ணெய் வரும், வெண்ணெயிலிருந்து நெய் வரும். அந்த நெய்யை சோற்றுடன் கலந்து உண்டால் நல்ல சுவை தரும்; ஆனால் ‘ஷோ கேஸி’-லே இருக்கிற பன்னிரை எடுத்துப்போய் எவ்வளவு நேரம் கடைந்தாலும், எவ்வளவு பாடு பட்டாலும், அந்தத் பன்னிரிலிருந்து வெண்ணெய் வராது, நெய் கிடைக்காது என்று கூறியுள்ளார். நம்மைப்போன்ற ஏழை எளியவர்களிடமிருந்துதான் இப்படிப்பட்ட திட்டங்கள் பிறக்கின்றன என்று அவர் கூறியுள்ளார். சமதர்ம சமுதாயத்தை அமைப்பதற்கான திட்டங்களை நாடு இன்றைக்கு மகிழ்ச்சியோடு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப்பற்றி எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் பலவிதமாக பத்திரிகைகளுக்குச் செய்தி கொடுக்கிறார்கள். ஒருவர், “இந்த நிதிநிலை அறிக்கை அலங்காரப் பேச்சாக இருக்கிறது, இது மேடைப் பேச்சாக இருக்கிறது”

[திரு. கா. வேழவேந்தன்] [1972 மார்ச் 4]

என்று தன் கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார். வேறொருவர் இதில் ஒன்றும் இல்லை என்கிறார். இன்றைக்குச் சொல்ல வேண்டிய கருத்துக்களை நமது கலைஞர் சுவைக்கச் சுவைக்கச் சொல்லியிருக்கிறார். இதிலே கூடவா அவர்களுக்கு வயிற்றெரிச்சல்? நமக்குக் கூந்தல் இருக்கிறது, அள்ளிமுடிக்கிறோம்,—அவர்களைப்பற்றி—என்ன சொல்ல வேண்டுமென்றே தெரியவில்லை. அவர்களுக்கு இருக்கிறதே, எனக்கு இல்லையே என்று குறைப்பட்டுக்கொண்டால் என்ன செய்வது?

எதிர்க்கட்சி நண்பர் அவர்கள் எனக்கு முன்னால் பேசிய போது, 200 கோடியாக இருந்த வரிகள் இன்றைக்கு 400 கோடியாக உயர்ந்து இருக்கிறதே என்று பேசினார். நான் ஒரே ஒரு கேள்வியைக் கேட்க விரும்புகிறேன். இதிலே புதிய இனத்திலே வரி ஏதாவது உண்டா? இந்த ஐந்தாண்டுக் காலத்திலே புதிய இனத்திலே வரிபோட்டிருக்கிறோமா? 'எங்கள் ஆட்சி வந்தால் வரியைக் குறைப்போம் என்று பேசினார்களே, இப்பொழுது வரியைக் குறைக்கவில்லையே' என்று நண்பர் ஒருவர் பேசினார். காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் போடவேண்டிய அளவுக்கு வரிகள் போடப்பட்டு விட்டதால், அதைக் குறைக்க வேண்டும் என்று உறுப்பினர் கேட்டுக்கொண்டார். காங்கிரஸ் ஆட்சிக்காலத்தில் வேண்டிய அளவுக்கு வரிகள் போடப்பட்டுவிட்டன என்று ஒத்துக் கொண்டதற்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவர்களுடைய கட்சியிலே இருக்கிற சிவாஜி கணேசன் கட்ட பொம்மனாக வேடம் போட்டு, மேடையிலே வந்து, "வானம் பொழியுது, பூமி விளையுது, உனக்கேன் வரி கட்ட வேண்டும்" என்று நாடகமாக நடித்துக் கொண்டிருந்த நேரத்தில் அவர்கள் எல்லாம், கைதட்டிக் கொண்டிருந்தார்கள். இந்த அரசாங்கம் வந்த பிறகுதான் புஞ்சை நிலத்திற்கு வரி நீக்கம் செய்திருக்கிறோம். மாநகராட்சிகளில் சைகிள் வரி போன்றவற்றை நீக்கியிருக்கிறோம்.

இந்த அரசாங்கம் வரி போட்டிருப்பது உண்மைதான். யாருக்கு வரி போடப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். குதிரைப் பந்தயக்காரர்களுக்கு வரி உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. பொழுதுபோக்குக்காரர்களுக்கு வரி உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு ஒரு ஐந்து சதவீதம் உயர்த்தி

1972 மார்ச் 4] [திரு. கா. வேழவேந்தன்]

யிருக்கிறோம். இது தவறு? இதன் மூலம் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 50 லட்சம் ரூபாய் கிடைக்கிறது. இந்த வரியின் மூலமாக வருகின்ற வருமானத்தை நல்ல வழிகளில் செலவழிக்க திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. நாட்டிலே இருக்கிற பிச்சைக்காரர்கள், காய்ந்துபோய் இருப்பவர்கள் இவர்களுக்கெல்லாம் புனர்வாழ்வு அளிப்பதற்காகவும், பிச்சைக்காரர் விடுதிகளை விரிவுபடுத்துவதற்கும் வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பிட்ட காலத்தில் சுகமாக வாழ்ந்தோம் என்று பிச்சைக்காரர்கள் மனம் பழுத்தக்க வரையில் இருக்க வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. பிச்சைக்காரர் என்ற யாரும் இருக்கக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் இந்த வரி போடப்பட்டிருக்கிறது.

இன்றையதினம் இந்த வரவு-செலவுத் திட்டம் பல்வேறு சம தர்ம சமுதாயக் கொள்கைகளைச் சொல்கிற நேரத்தில், நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த வரிபோடுவதைப் பற்றி முன்பு என்ன சொல்லப்பட்டது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். வெளியிலே கருத்து உபதேசம் செய்து வருகின்ற 'அரசியல் பீஷ்மர்' என்று கருதப்படுகின்றவர், 'சக்கர வர்த்தி' என்று அழைக்கப்படுபவர் இதே சட்டமன்றத்திலே என்ன கூறியிருக்கிறார் தெரியுமா? வரி ஏன் போடப்படுகிறது என்பதற்கு மிகச் சிறந்த விளக்கம் தெரிவித்துள்ளார். "அரசாங்கம் ஒரு எருமை மாதிரி, மக்கள் என்பவர் குடியானவர்கள். எருமை பாலைக் கொடுக்கிறபோதுதான் குடியானவர் அதனைச் சுவைக்க முடியும். பாலைக்குடிக்கும் குடியானவன் எருமைக்குப் புல் கொடுக்காமல் இருந்தால் பால் எப்படிக்கிடைக்கும்? எருமைக்குப் புல் கொடுத்தால்தான் அது பாலைக் கொடுக்க முடியும். ஆகவே, வரியை அரசாங்கத்திற்குக் கொடுத்தால்தான் நன்மை கிடைக்க முடியும்." என்று இதே பீஷ்மர்தான் அன்றையதினம் சொல்லியிருக்கிறார். ஆகவே, இன்றைக்கு யாரிடத்திலிருந்து வரியைப் பெறுவது என்பதை உள்ளடக்கிப் பார்த்தால், அடிமட்டத்தில் இருப்பவர்களுக்கு வரியைக் குறைத்து, வரி கொடுக்கக் கூடியவர்களுக்குத்தான் வரி போடப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு கடன் நிவாரணச் சட்டம் வருகிறது. இதன் மூலம் கடன்பட்ட ஏழை எளியவர்களுக்கு நிவாரணம் கிடைக்கிறது. கைத்தறி நெசவாளர்ப் பெருமக்களுக்கு பலன் ஏற்பட

[திரு. கா. வேழவேந்தன்] [1972 மார்ச் 4]

இருக்கிறது. “செய்யுந் தொழிலனைத்தும் சீர்தூக்கிப் பார்க்குங் கால் நெய்யுந் தொழிற்கு நிகரில்லை” என்று சொல்லக்கூடிய நெசவுத் தொழிலை மேற்கொண்டிருக்கிற நெசவாளர்ப் பெருமக்களுக்கு ஒரு நல்ல பலன் கிடைக்க இருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, நீண்டகாலமாக தொழிலாளர் வர்க்கம் கேட்டுக் கொண்டு வந்த, அதாவது தாங்களும் நிர்வாகத்தில் பங்கு பெற வேண்டும், தாங்களும் டைரக்டர்களாக வர வேண்டும், பங்கு மூலதனத்தில் தாங்களும் பங்குகள் பெற வேண்டும் என்கிற கோரிக்கைகளை அடிப்படையாக வைத்து திட்டம் வகுக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்பது குறித்து மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்திருப்பது பாராட்டக்கூடிய அம்சமாகும்.

அடுத்து, இங்கே என்.ஜி.ஓ. க்களைப்பற்றி எனக்கு முன்னால் பேசிய உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். மதுவிலக்கினால் நமக்கு 30 கோடி ரூபாய் கிடைக்குமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. சென்ற ஆண்டில் என்.ஜி.ஓ. க்களுக்காக 23 கோடி ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டது. இந்த ஆண்டு ஒன்றேழுக்கால் கோடி ரூபாய் வீட்டு வாடகையாக உயர்த்திக்கொடுக்கப்பட இருக்கிறது. போன ஆண்டு அப்படிக் கொடுத்த காரணத்தினாலேதான் நாம் தென்னை மரத்திலும் பனைமரத்திலும் குடுவைகளைக் கட்டக்கூடிய நிலைக்கு ஆளானோம்.

மொத்தத்தில் இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தை எல்லோரும் வரவேற்கிறார்கள். திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் பண வீக்கத்தைத் தடுப்பதற்கு இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்திலே திட்டம் இல்லை என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். விலைவாசியேற்றத்தைத் தடுப்பதற்குத் திட்டமில்லை என்று சிலர் குறிப்பிடுகிறார்கள். திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் படித்தவர்கள், வழக்கறிஞர் நான் அதிகமாக அவருக்குச் சொல்லவேண்டியதில்லை. பண வீக்கம் என்பது நம்முடைய தமிழ் நாட்டில் மட்டிலும் அல்ல, இந்தியா பூராவிலும் உள்ள ஒன்று. இன்ஃப்ளேஷன் என்பது தமிழ்நாட்டிலேதான் இருக்கிறது என்று சொல்லிவிட முடியாது, அகில இந்தியாவிலும் இருக்கிறது. இந்தியா முழுமையும் உடம்பு என்றால் அதிலே தமிழ்நாடு கணுக்கால்தான். உடல் முழுதுடன் வீக்கம் ஏற்பட்டிருக்கின்ற நிலையில் காலில் உள்ள வீக்கத்தை மட்டும் நாம் போக்கி விடமுடியாது. விலைவாசியேற்றத்தைத்

1972 மார்ச் 4] [திரு. கா. வேழவேந்தன்]

தடுக்கக்கூடிய முறையிலேதான் அரசு அரிசியை மட்டுமல்ல, எல்லாப் பொருட்களையும் நியாயவிலையிலே பெற்று கொள்ளை லாபக்காரர்களின் கொடுமைக்கு இலக்காகாமல் நியாய விலையிலே பொதுமக்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய வகையிலேதான் இன்றைக்கு வாணிபக் கழகத்தின் மூலமாக அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்து வருகிறது. இதன்மூலம் விலைவாசியேற்றத்திற்குச் சரியான கழுவாய் தேடப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் பல்வேறு திட்டங்களை நாம் நிறைவேற்றியாக வேண்டிய சூழ்நிலையிலே இருக்கிறோம்.

வேலையில்லாத திண்டாட்டம்பற்றிச் சொன்னார்கள். அதனைப் போக்குவதற்கு வழிவகைகள் பட்ஜெட்டிலே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. தூத்துக்குடி நாப்தா தொழிற்சாலைத் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டால், சேலம் உருக்காலைத் திட்டம் நிறைவேற்றப் பட்டுவிடுமானால் வேலைவாய்ப்புகள் பெருகி வேலையில்லாத திண்டாட்டம் குறையும். அதற்கான போராட்டங்களை வேண்டுமானால் பெருந்தலைவர்கள் தொடங்கலாம். நம்முடைய கலைஞர் அவர்கள் சொன்னார்கள். கங்கை, காவிரி இணைப்புத் திட்டத்தின் மூலமாக கங்கையை கோதாவரியுடன் சேர்த்து கிருஷ்ணாவுடன் இணைந்து காவிரியுடன் கலந்தால் இந்தியா முழுமையும் ஒரு பசுமையான கம்பளம்போல் காட்சியளிக்கும். அப்படிப்பட்ட நிலையில் இந்தியாவைப்போல் வேறு எந்த நாடும் இருக்க முடியாது, என்ற நமது கற்பனை, கனவு நிறைவேறும். இப்படிப்பட்ட காரணங்களுக்காக அவர்கள் போராட்டங்களைத் துவக்கலாம்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழக இயக்கத்தின் பல்லாயிரக்கணக்கான தொண்டர்களில் ஒருவரான நான் சில கோரிக்கைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய கழக ஆட்சி ஏற்பட்டு ஐந்து ஆண்டுகள் ஆகின்றன. எந்த சமுதாயக்காரியங்கள் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று நினைத்தோமோ, அந்தக் காரியங்கள் நிறைவேறிவருகின்றன. இந்த நேரத்திலே நான் ஒன்றிரண்டு கோரிக்கைகளைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அடுத்த தேர்தலுக்குள்ளாக நாம் பெயருக்குப் பின்னால் இருக்கிற 'சாதி' என்னும் வால் இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். எப்படி பெண்களின் பெயர்கள் வழங்கப்படுகின்றனவோ அதைப்போன்று எப்படி பெண்கள் அன்னம்மாள், தங்கம்மாள் என்று மட்டுமே அழைக்கப்படுகிறார்களோ அதேபோன்று எல்லோரும் அழைக்கப்படக்கூடிய வகையிலே நாம் விதிமுறைகளை கண்டிப்பாகக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. கா. வேழவேந்தன்] [1972 மார்ச் 4]

அரிசனங்களுக்குக் குடியிருப்புகளுக்காகக் கொடுக்கப்படுகிற நிலங்களைப் பொறுத்தவரையில் நிலஆர்ஜிதம் செய்து கொடுக்கிற நேரத்தில் சேரிகள் என்று தனியாகப் பிரித்து அவற்றிற்குப் பக்கத்திலேதான் கொடுக்கப்படுறது, அப்படியில்லாமல் எப்படி சென்னை நகரம், மதுரை, திருச்சி போன்ற நகரங்கள் காஸ்மா பாலிட்டன் சூழ்நிலையில் அமைந்திருக்கின்றனவோ அதைப் போன்று உருவாகுமாறு அரிசனங்களுக்கு ஊர்ப் பகுதியிலேயே நிலம் வழங்குவதற்கு நாம் துணிச்சலை பெற்றாகவேண்டும். அதற்கான நடவடிக்கைகளை நாம் இப்பொழுதே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

பல்வேறு திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு நிதி ஆதாரங்கள் தேவைப்படுகின்றன. கோயில்களுக்குத் தேவைக்கதிகமான சொத்துக்கள் இருக்கின்றன. பல நல்ல திட்டங்களை நிறைவேற்ற, 50 ஆயிரத்திற்கும் மேல்பட்ட சொத்துக்களை எடுத்து அந்தத் திட்டங்களை—அனாதை விடுதி, மருத்துவ மனை—போன்றவற்றை நிறைவேற்றுவதற்கு நம்முடைய அரசு, பாலாபிஷேகம், தேனாபிஷேகம் என்ற வகையில் போவதைத் தவிர்ப்பதற்கு ஆன துணிச்சலையும் நாம் பெற்றாக வேண்டும்.

என்னுடைய தொகுதியைப்பற்றி நான் வேண்டுகோள் விடுக்க விரும்புகிறேன். என்னுடைய பகுதியில் ஒரு சாயத் தொழிற்சாலை அமைத்துத் தந்திடவேண்டும். பெரியபாளையம் மேம்பாலத் திட்டத்தைப் பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் வந்து பார்த்தார்கள், அதற்கு 21 லட்சம் ரூபாய்ச் செலவில் திட்டமிருக்கிறது, அதனை இந்த ஆண்டு நிறைவேற்ற கனிவோடு அவர்கள் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இறுதியாக இந்த வரவு-செலவுத் திட்டம் ஏமாற்றம் தரும் திட்டமென்று சொல்கிறார்கள், ஆம் ஒப்புக்கொள்கிறேன், ஏமாற்றம் தருவதுதான், ஆனால் யாருக்கு? குபேரர்களுக்கு, வட்டி-வேந்தர்களுக்கு லேவாதேவிக்காரர்களுக்கு ஏமாற்றம்தரும் வரவு-செலவுத் திட்டம் தான், ஆனால் இந்த ஏமாற்றத்தை அவர்கள் தாங்கிக்கொண்டு தான் தீரவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தை லட்சோபலட்சம் தமிழ்மக்களின் சார்பிலே நெஞ்சார, மனமார வரவேற்று என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

1972 மார்ச் 4]

THIRU B. VENKATASWAMY: Sir, I thank the Hon. Deputy Speaker for giving me an opportunity to speak on the Tamil Nadu Budget for the year 1972-73.

There is not any concrete scheme in the Budget so as to check up the soaring prices in Tamil Nadu specifically. Everywhere there is dissatisfaction in Tamil Nadu that the rates of essential articles have been increased day-by-day. That is the day-to-day problem which the Government should have given more importance. I want to suggest to this Government to appoint a Committee to check up the soaring prices because it is a great problem and it is a problem of every man—those who are living in Tamil Nadu.

Secondly, regarding employment opportunities there is no concrete scheme in the Budget so as to give more appointment opportunities to the educated as well as unskilled labourers in the State.

Regarding agricultural side, the rates of pesticides and fertilisers have been increased abundantly. The rates of foodgrains are in the same level. The rates of agricultural labourers are also increasing day-by-day. The Government must think of giving some subsidy to the ryots and concessions to the ryots so as to bring down the production cost and also to minimise the rates of foodgrains. To solve the problem of soaring rates of foodgrains I suggest that some scientific methods should be introduced so as to bring down the cost of production in the agricultural side.

Regarding animal husbandry we came to understand that low variety of bulls have been imported from other nations. Due to them the quality of our stock of animals is also going down. So this should be checked. If you want to check it, we must have to import bulls and when we get them from other nations, they should be paid for and got. Otherwise the bulls which are being donated by other nations are giving the lowest stock of animals. So, this is a great problem of our Tamil Nadu which should be solved. We must see that our animal husbandry stock is improved efficiently. Improved varieties like Jersey, Friesian and Reddene should be purchased from other nations.

There are some schemes regarding improvement of milk production, poultry, etc. Regarding milk production I would like to suggest that there is a scheme from the Centre for which about

[1972 மார்ச் 4]

Rs. 8.8 crores has been given from the Dairy Development Project (India). A scheme has been drawn in Hosur Cattle Farm to augment the milk production with the aid of Dairy Development Project (India). Dr. Korean who is the President of the Indian Council of Dairy Production has come to Hosur and has studied the implementation of the scheme in Hosur in the entire area just like Anand in Gujarat. I suggest that the scheme should be implemented in the Hosur cattle Farm. We are having an ideal climate and place and everything there. By the implementation of that scheme there, the area can improve like an industrial area and the income of the ryots also will be increased.

Regarding horticulture and other sections there is no extension service properly given. After scrapping of prohibition there is a great demand for arrack and other things. Bangalore blue variety of vine is coming very nicely in our State, so that we can have a package scheme regarding Bangalore blue variety of vine which can grow very well in Dharmapuri district. So, such a package scheme may be taken up and implemented in Dharmapuri District so as to augment the income of agriculturists.

Regarding my constituency and the Dharmapuri district, I want to stress some points. As regards irrigation projects, there are some anicut schemes pending with this Government as well as with the Government of India. The Doddehalla Project had been sanctioned two years ago but no action has been taken so far to implement it. I understand that it is pending with the Planning Commission. I request the Government to get their sanction and implement it immediately.

Our district is a backward area and I do not know why this Government are neglecting it. This Government talks of socialism and social justice. A backward area like the Hosur taluk or the Dharmapuri district must be given first preference as otherwise there is no use in talking of socialism and social justice. This area has not been properly developed for the last so many years. I think there must be a Minister from that area and then only that area will improve. Whenever M.L.As. or other representatives of that district make representations, the Government must sympathetically consider them and there should not be any yardstick fixed with regard to them. For instance, with regard to the construction of anicuts, the officials say that to

1972 மார்ச் 4]

produce a tonne of grains, they could spend only Rs. 3,000. If such a yardstick is fixed definitely a backward area like the Dharmapuri district will not come up. So, I request that this kind of yard-stick should be relaxed in areas like the Dharmapuri district.

Regarding desilting of tanks, proper provision has not been made in this Budget. For the last so many years the tanks have been completely silted up. As we cannot construct more tanks, there is no other go than to desilt the existing tanks especially in our taluk and the Dharmapuri district. Before desilting, the tanks could supply water for six months or even one year. Now it could supply water for only one month. So this aspect of the matter has to be very seriously considered, and the desilting schemes should be implemented immediately. I know there is not much amount left at our disposal to implement the scheme which is costly. So I request the Hon. Minister for Irrigation to take up the matter with the Central Government and get more money for this scheme.

Regarding Animal Husbandry, I have already mentioned about the Indian Dairy Corporation and I request that the sum of Rs. 8.8 crores allotted should be properly utilised in the Dharmapuri district also. There is no package scheme for agriculture and this scheme is based on agriculture. Every person will be benefitted out of the Indian Dairy Corporation and I request this Government to introduce it in the Dharmapuri district.

Regarding poultry, there is no proper scheme for the development of poultry units. Only in Tamil Nadu loans have not been properly given to improve poultry in the rural areas. In the Mysore State the co-operative societies are giving loans to raise poultry farms. So I request the Hon. Minister for Co-operation to consider this aspect of the matter and give loans to co-operative societies so as to raise poultry units in our area and also augment the rural income.

As regards tree-planting, if we go along the road, we do not see any trees at all. If trees are cut off indiscriminately, there will be soil erosion and consequently the fertility of the soil will go down. I had discussed this aspect of the matter with a top official and he had stated that it was most essential that the trees should be planted on the road-side and that he had written about it to the Government. So, it is most important that trees should be planted in every road to prevent soil erosion.

[திரு. ஆலடி அருண்]

[1972 மார்ச் 4]

Finally, I want to point out that our area is a Telugu and Kannada-speaking area and people there are used to give petitions in Telugu and Kannada but they are not getting replies from the officers in Telugu and Kannada. The local officers know only Tamil. As our people there are recognised as a minority by the Linguistic Minorities Commission, I request this Government to issue orders to those officers to give their replies in Telugu and Kannada. Then only the people there can understand them and know what this Government are going to do for them. With these words, I conclude my speech.

திரு. ஆலடி அருண் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் அளித்திருக்கின்ற நிதி நிலை அறிக்கையை ஆதரித்து எனது கருத்துக்களை இந்த அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்த மாநில அரசுக்கு இருக்கின்ற அதிகாரங்கள், உரிமைகள், நிதிக்குவியல்கள் இவைகளை வைத்துக்கொண்டு இந்த நாட்டிலே இருக்கும் ஏழைகளை வாழ வைக்க, இல்லாதோர் வாழ்விலே நிம்மதியை உண்டாக்க, பாட்டாளிகளின் வாழ்வில் புதிய திருப்பம் ஏற்பட, உழவர் பெருங்குடி மக்கள் நல்லமுறையில் வாழ, அவர்களின் தரத்தை உயர்த்த இந்த மாநில அரசு சமதர்மத்தின் அடிப்படையில் எந்தச் சட்டங்களைக் கூர்மைப்படுத்த முடியுமோ, எந்தத் திட்டங்களைத் தீவிரப்படுத்த முடியுமோ அந்த அடிப்படையில் உருவாக்குவதற்கும் செயல்படுத்துவதற்கும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நல்லவர்களும், நடுநிலையாளர்களும் தெளிவாகத் தெரிந்திருப்பார்கள் என்று நான் மனதார நம்புகிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கை வெளியானவுடன் தமிழகத்திலுள்ள தரமான பத்திரிகைகள் என்று எண்ணிக்கொண்டிருக்கும் பத்திரிகைகள் பல இந்த அறிக்கையை ஆதரித்துத் தலையங்கம் எட்டியிருக்கின்றன. வழக்கமாகப் புத்தி சொல்லும் அந்தப் பத்திரிகைகள் புதிதாக இந்தமுறைதான் நிதிநிலை அறிக்கையை மனதாரப் பாராட்டி வரவேற்றிருக்கின்றன. எனக்குக் கூட அந்தப் பாராட்டுலைப் பார்த்த நேரத்தில் இத்தகைய நிதிநிலை அறிக்கை தேர்தல் நேரத்தில் வந்திருக்கக்கூடாது, அப்படி வந்திருந்தால் இதைவிடப் பயனுள்ள காட்சியாக அமைந்திருக்குமே என்று

1972 மார்ச் 4]

[திரு. ஆலடி அருண்]

எண்ணியது உண்டு. ஆனால் இந்த நேரத்திலேயே தீவிரத் திட்டங்களைத் தரும் முதல்வரவர்கள் தேர்தல் நேரத்தில் இதைவிடத் தீவிரமாகத் தருவார் என்று எண்ணி என்மனத்தைச் சமாதானப்படுத்தினேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பலர் பாராட்டுகிறார்கள், பலர் வரவேற்கிறார்கள். ஏழை எளிய பாட்டாளி மக்களுக்குரிய அறிக்கை, உன்னதமாக அறிக்கை, வாழ்க்கைக்கு உறுதுணையாக இருக்கும் அறிக்கை என்று ஒருமுகமாகப் பாராட்டுகிறார்கள். ஆனால் அதே நேரத்தில், எதிர்க்கட்சியிலே இருக்கும் நண்பர்கள் இந்த அறிக்கைக்கு வழக்கம்போல் தங்கள் கண்டனக் கணைகளை வீசுவதைத் தங்கள் வழக்கமான, வாடிக்கையான தொழிலாக வைத்திருக்கிறார்கள். இந்த அறிக்கையை தாக்கிப் பேசுகிறார்களே, இதிலேயே குறை காணுகிறார்களே என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் யாரும் அவர்களைத் தவறாகக் கணிக்கவில்லை. ஆனால் இதிலே நமக்கிருக்கின்ற தெளிவெல்லாம் அவர்களுக்கு விளக்க வேண்டுமென்பதற்காக, அவர்களுக்கு உண்மை நிலை தெரிய வேண்டுமென்பதற்காக நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வரவர்கள் ஒவ்வொரு பிரச்சனையையும் அணுகும் நேரத்திலே, அது விவசாயிகள் பிரச்சனையானாலும், சரி, தொழிலாளர்களின் பிரச்சனையானாலும் சரி, கைத்தறியாளர்களின் பிரச்சனையானாலும் சரி, தொழில் தகராறு பிரச்சனையானாலும் சரி, எந்தப் பிரச்சனையானாலும் கடந்த சர்க்கார் எதைச் சாதித்திருக்கிறது, எவ்வளவு சாதித்திருக்கிறது, இந்த அரசு, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பொறுப்பேற்ற பிறகு எதைச் சாதித்து இருக்கிறது, எவ்வளவு சாதித்திருக்கிறது என்பதைப்பற்றியெல்லாம் மிகத் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு டிராக்டர்கள் கொடுப்பதற்காக 20 ஆண்டு காலம் அருமை காங்கிரஸ் நண்பர்கள் ஆட்சியில் 76 லட்சம் ரூபாய்தான் செலவு செய்யப்பட்டது. ஆனால் ஐந்தே ஆண்டுகளில் இந்த அரசாங்கம் 129 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்திருக்கிறது. காங்கிரஸ் நண்பர்கள் இந்த நாட்டை ஆண்ட காலத்தில் மத்திய காலக் கடனாக விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு 1966-67 ல் 31 கோடி ரூபாய்தான் கொடுத்தது. ஆனால் இந்த அரசாங்கம் 1972-73-ம் ஆண்டில் 61 கோடி ரூபாய் கொடுக்க வழிவகை செய்திருக்கிறது. 1966-67-ல் சிறு விவசாயிகளுக்கு

[திரு. ஆலடி அருணா]

[1972 மார்ச் 4]

ஏழை விவசாயிகளுக்கு, உழவுத் தொழிலை நம்பி இருக்கின்ற விவசாயிகளுக்கு நீண்ட காலக் கடனாகப் பழைய அரசாங்கம் கொடுத்தது 3 கோடி ரூபாய்தான்; ஆனால் இந்த அரசாங்கம் இன்றையதினம் 30 கோடி ரூபாய் நீண்ட காலக் கடனுக்காக ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. இப்படி விவசாயிகளுக்கு மட்டுமல்ல; வீட்டு வசதியை எடுத்துக் கொண்டு அவர்கள் காலத்தில் வீட்டு மனைகள் கொடுக்கப்பட்டது 1947-ல் இருந்து 1967 வரை அவர்களுடைய கதை முடிந்த கட்டம் வரை கட்டப்பட்ட டெனமென்ட்ஸ் எண்ணிக்கை 4,164. இந்த அரசாங்கம் ஐந்தே ஆண்டுகளில் கட்டிய டெனமென்ட்ஸ் எண்ணிக்கை 7,037. அதுமட்டுமல்லாமல் எரியாத வீடுகள் 2,247 கட்டியிருக்கிறோம்.

அதே அடிப்படையிலே 1972-க்குள் எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் மின்சார வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்ற லட்சியத்தை அடைந்தே தீர வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு இந்த ஆண்டு இந்த அரசாங்கம் எடுத்த தீவிர முயற்சியின் பயனாக இன்றையதினம் தமிழகத்தில் மட்டும் 50,000 க்கு மேற்பட்ட கிராமங்களில் மின் விளக்குகளைப் பார்த்தும்போது இவைகள் எல்லாம் ஏழை மக்களுக்குச் செய்யப்பட்ட நன்மை அல்லாது வேறு என்ன? இவை எல்லாம் வாழ்க்கையில் அடிமட்டத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பவர்கள் மறுமலர்ச்சி காண செய்யப்பட்ட நடவடிக்கைகள் அல்லாது வேறு என்ன? இவ்வளவெல்லாம் செய்தும் உள்ளேயும் சரி, வெளியேயும் சரி, எதிர் முகாமைச் சேர்ந்தவர்கள் 'என்ன சாதித்து விட்டார்கள்? என்ன முன்னேற்றத்தைக் கண்டுவிட்டார்கள்? என்ன மலர்ச்சியை ஏற்படுத்திவிட்டார்கள்?' என்று மேடைக்கு மேடை கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் தெரிவிப்பதற்காகவும், விளக்குவதற்காகவும், ஒப்பிட்டு உணர்த்துவதற்காகவும்தான் நம்முடைய ஒவ்வொரு நிதிநிலை அறிக்கையிலும் 1967 வரை நடந்தது என்ன, அதற்குப் பிறகு என்ன நடக்கிறது என்பதைப் பகுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். பிரித்துக் காட்டி இருக்கிறார்கள், விளக்கிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். என்றாலும், அவர்கள் விளங்கிக் கொண்டதாகத் தெரியவில்லை.

நமக்கு இருக்கின்ற மகிழ்ச்சியெல்லாம், இவர்களுக்குப் புரிகிறதோ புரியவில்லையோ, விளங்குகிறதோ விளங்கவில்லையோ. நாட்டில் இருக்கும் மக்கள் விளங்கிக் கொண்டார்கள், புரிந்து

1972 மார்ச் 4] [திரு. ஆலடி. அருணா]

கொண்டார்கள், தெரிந்து கொண்டார்கள் என்பதுதான் தேர்தல் முடிவுகள் நமக்கு ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் தெளிவாகக் காட்டுகிறது.

இந்த அரசாங்கத்திற்கு ஏழைகள் மீதும், சோஷலிசத்தின் மீதும் எவ்வளவு அழுத்தமான நம்பிக்கை இருக்கிறது என்பதற்கு இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் சரித்திரபூர்வமான சில முடிவுகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. உங்களுக்கெல்லாம் தெரியும், இந்தியத் துணைக்கண்டத்தில் நிலச் சீர்திருத்தத்தைத் தீவிரப்படுத்த வேண்டும், உச்சவரம்புக்கு ஒரு நல்ல முடிவு காணவேண்டும் என்று மத்திய அரசு மாநிலங்களைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. எந்தக் கட்சிக்காரர்கள் ஆளும் பொறுப்பில் மத்திய அரசில் இருக்கிறார்களோ அவர்கள் கட்சியினர் ஆளுகின்ற மாநிலங்களிலேயே இந்த லட்சியங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றனவா என்றால், இல்லை. ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசோ நல்ல முறையில் இதைச் செயல்படுத்துவதற்காக, தீவிரப்படுத்துவதற்காக நடவடிக்கைகளை எடுத்திருக்கிறது என்பதை நீங்கள் எல்லோரும் அறிவிர்கள். இன்றையதினம் நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தின் விதிகளிலிருந்து எப்படி சலுகைகள் ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்ற விவரத்தைப் பார்க்க வேண்டும்.

ஆந்திரத்தில் ஒரு குடும்பத்துக்கு 27 ஏக்கர் முதல் 324 ஏக்கர் வரை வைத்துக்கொள்ளலாம்; பீகாரில் 20 ஏக்கர் முதல் 60 ஏக்கர் வரை வைத்துக்கொள்ளலாம்; குஜராத்தில் 19 ஏக்கர் முதல் 132 ஏக்கர் வரை வைத்துக் கொள்ளலாம்; மகாராஷ்டிராவில் 18 ஏக்கர் முதல் 126 ஏக்கர் வரை வைத்துக்கொள்ளலாம்; மத்திய பிரதேசத்தில் 20 ஏக்கர் முதல் 75 ஏக்கர் வரை வைத்துக்கொள்ளலாம். மைசூரில் 27 ஏக்கர் முதல் 216 ஏக்கர் வரை வைத்துக் கொள்ளலாம்; ஒரிசாவில் 20 ஏக்கர் முதல் 80 ஏக்கர் வரை வைத்துக் கொள்ளலாம்; ராஜஸ்தானில் 22 ஏக்கர் முதல் 33 ஏக்கர் வரை வைத்துக் கொள்ளலாம்; தமிழ்நாட்டில் 15 ஏக்கர் முதல் 40 ஏக்கர் வரை தான் வைத்துக் கொள்ளலாம்; உத்தரப் பிரதேசத்தில் 40 ஏக்கர் முதல் 80 ஏக்கர் வரை வைத்துக் கொள்ளலாம்; மேற்கு வங்கத்தில் 12 ஏக்கர் முதல் 17 ஏக்கர் வரை வைத்துக் கொள்ளலாம்; அரியானா, பஞ்சாபில் 30 ஏக்கர் முதல் 60 ஏக்கர் வரை வைத்துக் கொள்ளலாம்.

[திரு. ஆலடி அருணா]

[1972 மார்ச் 4]

இந்தியத் துணைக்கண்டத்திலே ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் முதலாளிகளுக்குச் சாதகமாகத்தான் பெரும்பாலும் உச்ச வரம்பை நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். தமிழக அரசு ஒன்றுதான் நியாயமான அடிப்படையில் இந்த உச்சவரம்பை நிர்ணயித்திருக்கிறது. அதை நிர்ணயித்ததோடு மட்டுமல்லாமல் கொடுக்கப் பட்டிருந்த விதிவிலக்குகளை எல்லாம் ரத்து செய்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த வகையில் தீவிரமான முடிவுகளை எடுக்கும் நிலையில் 1950-க்குப் பிறகு அமைக்கப்பட்ட டிரஸ்டுகளை ரத்து செய்யும் அளவுக்கான முடிவை, வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க முடிவை முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்துள்ளார்கள். 1961-ம் ஆண்டு உச்ச வரம்புச் சட்டத்தின் மூலம் மிட்டா மிராகசு, நிலக் கிழார்கள், சட்டத்தின் சந்துபொந்துகளில் அழைந்து கொண்டு நீதிமன்றங்களை ஏமாற்றிக் கொண்டிருந்த நிலையை மாற்றி அவர்களை வெளியே கொண்டு வரும் எண்ணத்தோடு எடுத்த முடிவுக்கு நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

சோஷலிசத்தின் சிற்பி என்றும், பிதா என்றும், மூர்த்தி என்றும் மேடைக்கு மேடை அர்ச்சித்தால் போதுமா? அந்தத் திட்டங்களைக் கொண்டு வருகின்ற நோத்தில் வரவேற்க வேண்டாமா? இவ்வளவு தீவிரமான சட்டங்களைக் கொண்டு வருகிறோம்; நியாயமான சட்டங்களைக் கொண்டு வருகிறோம்; கூர்மையான சட்டங்களைக் கொண்டு வருகிறோம்; மக்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்று இத்தகைய தீவிரமான சட்டங்களை, புரட்சிகரமான சட்டங்களைக் கொண்டு வருகிறோம். இவ்வாறு சட்டங்களைக் கொண்டு வருகிறபோது அவர்கள் இவற்றை வரவேற்க வேண்டாமா?

மாநிலத்திற்கு அதிகமான அதிகாரங்கள் வேண்டுமென்று கேட்கிறோம். முதலமைச்சர் அவர்கள் மாநில சுயாட்சியைப் பற்றி மிகத் தெளிவாக அறிக்கையின் பிற்பகுதியில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதைக் கூடச் சிலரால் தாங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை. இதைப் பற்றித் தவறாக விமர்சித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கொள்கையின் அடிப்படையில் அகில இந்தியத் தலைவர்களாக இருந்தவர்கள் கூட மாநிலங்களுக்கு அதிகமான அதிகாரங்கள் வேண்டுமென்பதை ஒத்தாக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆனால் சுயாட்சி என்று சொல்லுவதை எதிர்க்கிறார்கள். ரோஜா மலரை எந்தப் பெயர் கொண்டு அழைத்தால் என்ன?

1972 மார்ச் 4]

[திரு. ஆலடி அருணா]

அதிகமான அதிகாரங்கள் வேண்டுமென்பதை ஏற்றுக் கொள்ளுகின்றவர்கள் இந்தப் பிரச்சினையிலாவது ஆதரவைத் தெரிவித்தால் என்ன? ஏன் தடைக் கற்களாக இருக்க வேண்டும்? இந்த மாநிலத்திற்கு அதிகமான அதிகாரங்கள் இருக்கக்கூடாது; இருக்கின்ற அதிகாரங்களே போதும் என்று சொல்லக்கூடிய தைரியம் இந்தத் தமிழ்நாட்டில் எந்த ஓர் அரசியல் கட்சிக்கும் நிச்சயமாகக் கிடையாது. அவர்களுக்கு இருக்கின்ற காழ்ப்பு, அரிப்பை வேண்டுமானால் சில இடங்களில் காட்டிக் கொள்ளுகிறார்களே தவிர வேறல்ல.

திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன் : கனம் தலைவர் அவர்களே. கனம் நண்பர் அவர்கள் பேசும்போது எந்தக் கட்சிக்கும் அந்தத் துணிவு இல்லையென்று குறிப்பிட்டார்கள். முஸ்லீம் லீக் அதை அழுத்தந்திருத்ததாக ஆதரித்திருக்கிறது என்று கூறிக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. ஆலடி அருணா : அதிகமாக அதிகாரங்கள் வேண்டுமென்பதை எதிர்த்தவர்களைப்பற்றித்தான் நான் சொன்னேனே தவிர ஆதரிப்பவர்களைப் பற்றிச் சொல்லவில்லை.

மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் வேண்டுமென்று சொல்லும்போது அதற்கான விளக்கங்களை அதிகமாகச் சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை. கூட்டாட்சியில் மாநிலங்களுக்குத்தான் எல்லாப் பொறுப்புகளும் இருக்கின்றன. விலைவாசி ஏற்றமா? மத்திய சர்க்காரைக் கேட்பதில்லை, இங்கே நான் கேட்கிறார்கள். வேலையில்லாத திண்டாட்டமா? மத்திய சர்க்காரைக் கேட்பதில்லை, மாநில சர்க்காரைத்தான் கேட்கிறார்கள். கோவையில் ஆலைகள் அடைத்துக் கிடக்கின்றனவா? அதற்கும் இங்கேதான் கேட்கிறார்கள். எந்தப் பிரச்சினையானாலும் அதற்கு மத்திய சர்க்கார் தாழ்வாரத்தில் நின்றுகொண்டு கதவைத் தட்டுகிறார்கள். அந்த அளவுக்கு இந்தச் சர்க்காரை நிர்ப்பந்திக்கிறார்கள். ஆனால் இந்தச் சர்க்காருக்கு அதிகாரம் இருக்கிறதா என்றால் அந்தத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யக்கூடிய அளவுக்கு அதிகாரம் இல்லை. நம்முடைய மத்திய சர்க்கார் ஒரு விசித்திரமான சர்க்கார். அந்தச் சர்க்காருக்கு மக்கள் கிடையாது. ரிஸ்பாப்பு கிடையாது.

Government without people, without territory but with supreme sovereignty.

அதிகாரங்கள் அதிகமாக இருப்பது அந்தச் சர்க்காரின் கையில்.

[திரு. ஆலடி அருணா]

[1972 மார்ச் 4]

கோவையில் இருக்கும் மூடப்பட்ட ஆலைகளைத் திறக்கும் உரிமை மத்திய சர்க்காரின் கையில். ஆனால் அந்த ஆலைகள் திறக்கப் படாத காரணத்தால் தத்தளித்துத் தவிக்க வேண்டியது இந்த மாநில சர்க்கார். யாரோ காதலிக்க யாரோ பிள்ளையை வைத்துக் கொண்டு வேதனைப்படுகின்ற நிலை. எவ்வளவு பரிதாபமான நிலை.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : மத்தியில் இருக்கும் ஆட்சியைப் பற்றி என்ன குறை வேண்டுமானாலும் கூறலாம் என்று கூறிக்கொண்டிருப்பது சரியல்ல. பாராளுமன்றத்தில் தமிழ் நாட்டில் இருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளும் இருக்கிறார்கள். நம்மைப் போலவே அவர்களும் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டு அதிகாரத்தில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, பொறுப்புணர்ச்சி யோடு பேசினால் உசிதமாக இருக்கும்.

திரு. ஆலடி அருணா : திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களுக்குப் புதிதாகக் காதல் ஏற்பட்டிருக்கிறது. நான் பொறுப்புணர்ச்சி யோடுதான் பேசுகிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : காதல் யாருக்கு ஏற்பட்டது என்பது ஊரில் யாருக்கும் தெரியாதது அல்ல.

திரு. ஆலடி அருணா : ஆகவே, எந்த செட்ட நோக்கத்தோடும் நான் மத்திய அரசை விமர்சிக்கவில்லை. மாநிலச் சுயாட்சி கேட்பதற்கு, அதிக அதிகாரங்கள் வேண்டுமென்று கேட்பதற்கு உள்நோக்கம் கற்பிக்கிறார்கள். மத்திய அரசு அட்மினிஸ்ட்ரேட்டிவ் ரிபார்ம்ஸ் கமிஷன் என்ற ஒன்றை நியமித்தது. அக்குழு சென்ட்ரல் ஸ்டேட்ஸ் ரிலேஷன்ஷிப் பற்றி தனியாகப் பரிசீலித்து ஒரு புத்தகத்தை வெளியிட்டுள்ளது. நாம் அதிகமான அதிகாரங்கள் கேட்கிறோம் அவர்கள் வாதப்படி, நாம் ஒற்றுமைக்கு எதிராக இருக்கிறோம் அவர்கள் எண்ணத்தின்படி. அதை ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு அவர்கள் கூறியுள்ள சீர்திருத்தங்களையாவது ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்களா, மத்திய அரசு மாநில அரசுகளின் நன்மையைக் கருதி அவைகளைச் செயல்படுத்த முன்வந்திருக்கிறதா என்று நீங்கள் எண்ணிப் பார்க்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறீர்கள் We have however made recommendation to delegate more financial and administrative functions and powers to the States with the twin objective of making relations between Centre and

1972 மார்ச் 4] [திரு. ஆலடி அருணா]

States smoother and introducing efficiency and economy in the administration of the Union and State Governments.

என்று ஹனுமந்தய்யா அவர்களின் தலைமையில் அமைக்கப்பட்ட அந்த நிர்வாகச் சீர்திருத்த ஆணைக் குழு தெளிவாகக் கூறியுள்ளது. 1969-ம் ஆண்டு ஜூன் மாதத்தில் அவர்கள் அறிக்கை சமர்ப்பித்தாகி விட்டது. அதை மத்திய அரசு ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறதா? இதைவிடத் தெளிவாக ஒரு இடத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

Moreover in the context of differing ideologies and differing programmes of political parties in power in the various States and the Centre, the same approach towards programmes cannot necessarily be adopted throughout the whole country. We therefore feel that without prejudice to the unit, integrity and security of the country, the fullest possible discretion should be given to the States to order their policies and measures according to their ideologies and programmes within the resources available to them in the areas falling within the State list.

என்று மிகத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் அவர்கள் அமைத்த கமிட்டி அது. அந்த நியாயத்தையாவது மத்திய அரசு ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறதா? இவற்றை ஏற்றுவிட்டால் நமது மாநிலச் சுயாட்சிக் கொள்கையை நிறைவேற்றிக் கொண்டதாக நான் ஏற்றுக்கொண்டதாக யாரும் கருதவேண்டாம். அவர்கள் கூறியுள்ளதைக்கூட நிறைவேற்றமல் ஆதிக்கவெறி பிடித்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். எனவே அப்பேர்ப்பட்ட ஆதிக்கத்தை எதிர்த்து ஒவ்வொரு மாநிலமும் போராடியாக வேண்டும்.

மத்திய அரசு பலமுள்ளதாக இருக்க வேண்டும், அதில் மாறுபட்ட கருத்து இல்லை யாரிடமிருந்து மீட்பதற்கு? பாகிஸ்தானிடமிருந்து மீட்பதற்கு. ஏனைய எதிரிகளிடமிருந்து மீட்பதற்கு. ஆனால் மாநிலங்களின் உரிமைகளை நசுக்குவதற்கு, மாநிலங்களின் நலன்களைக் கெடுப்பதற்கு ஒரு மத்திய அரசுக்கு எந்த அதிகாரங்களையும் கொடுக்க மாணமுள்ள எந்தத் தமிழனும் அதற்குச் சம்மதிக்க மாட்டான் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். எனவே, தமிழர்களின் உணர்வையும், லட்சியத்தையும், இந்த நாட்டின் நிலையையும் பிரதிபலிக்கின்ற வகையில் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையினை அளித்திருக்கிறார்கள். அதற்கு

[1972 மார்ச் 4]

இந்தத் தமிழ்ச் சமுதாயம் என்றென்றும் அவர்களுக்கு நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது என்று கூறி விடைபெறுகிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

* திரு. கே. என். குமாரசாமி: மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, 1972-73-ம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இங்கு சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை.)

அந்த அடிப்படையில் அதிலுள்ள நன்மை நிலைகளைப் பற்றிச் சில வார்த்தைகள் இங்கு சொல்ல நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். விவசாய அபிவிருத்தி என்பதில் விவசாயிகளுக்கு அரசாங்கம் எந்தளவிற்கு பாசன வசதிகள் நல்கியிருக்கிறது என்று சொன்னால் —நாட்டின் எதிர்காலமே விவசாய அபிவிருத்தி என்பதன் அடிப்படையில் இருக்கிறது என்பது எல்லோருக்கும் நன்கு தெரியும். விவசாயத் துறையில் மிக, மிக முக்கியமானது பாசன வசதிகள். பாசன வசதிகள் செய்வதற்கான வகையில் அத்துறைக்கு மிக மிகக் குறைவான நிதி ஒதுக்கீடுதான் இங்கு செய்யப் பட்டிருக்கிறது. ஏற்கனவே பரம்பிக்குளம்-ஆரியாறு திட்டத்தில் 60 கோடி ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது கிட்டத்தட்ட இரண்டரை லட்சம் ஏக்கர்களுக்கு பாசனவசதி அளிக்கும் என்று நாம் நம்பியிருந்தோம். ஆனால் ஒரு வருஷம் விட்டு ஒரு வருஷம் தண்ணீர் கிடைத்து வருகிற சூழ்நிலைதான் அதில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்குக் காரணம், கோள அரசோடு நம் அரசு எடுத்துக் கொள்கிற நடவடிக்கைகள் எந்தளவிற்கு நிறைவேற்றப் பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் கோள அரசோடு நம் அரசு சரியானவண்ணம் முடிவு காணாமல் காலதாமதம் ஏற்பட்டுக் கொண்டு வருவதுதான் காரணம். அந்தப்பகுதி விவசாயிகளுக்கு ஒரு வருடம் விட்டு மறு வருடம் தான் தண்ணீர் கிடைக்கக்கூடிய அளவிற்கு நிலைமை மாறியிருக்கிறது. இன்னொன்று, இந்த பட்ஜெட்டில் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கங்கை காவேரி இணைப்பு சம்பந்தமாக ஒரு அறிக்கை கொடுத்திருக்கிறார்கள். கங்கையையும் காவேரியையும் இணைப்பதற்கு எவ்வளவு காலம் ஆகுமோ சொல்ல முடியாது. பூர்வாங்கமாக மத்திய அரசாங்கம் அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யலாம் என்ற நிலையை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அது வருகிற வரையில் நாம்

1972 மார்ச் 4] [திரு. கே. என். குமாரசாமி]

காத்துக் கொண்டிருக்க முடியாது. பாசன வசதியற்ற பிரதேசங்கள் மிகவும் ஷணதசை அடைந்து கொண்டிருக்கின்றன என்பது அரசுக்கு நன்கு தெரியும். ஆகவே அவை சம்பந்தமாக அதிகப்படியான நிதி ஒதுக்கீடு செய்வதோடு கூட கேரள அரசோடு நமக்கிருக்கிற சிக்கல்களைத் தீர்க்க உயர்மட்டக் குழு ஒன்றை—அதிகாரிகள் மட்டும் போதாது, அரசியல் தலைவர்களைக் கொண்ட ஒரு குழு அமைந்து கேரள அரசோடு பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்தி கேரளாவில் வீணாகப் போகிற தண்ணீரை தமிழ் நாட்டிற்குக் கொடுப்பதற்கான வாய்ப்பை அரசாங்கம் உருவாக்குமானால் இந்தப் பிரச்சனைக்கு ஒரு தீர்வு காண முடியும்.

குடி நீர் பிரச்சனையைப் பொறுத்து சிறுவாணித் தண்ணீரை கோவை நகரத்திற்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்பதில் கேரள அரசுக்கும் நம் அரசுக்கும் இடையே தகராறு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. பேச்சுவார்த்தைகள் முடியவில்லை. அங்குள்ள அரசியல் தலைவர்கள் கோவைக்கு வந்து மேடையில் பேசுகிறார்கள். சிறுவாணி தண்ணீரைக் கொடுப்பது சம்பந்தமாக கேரள அரசிடம் சிக்கல் இல்லை, தமிழ் நாடு அரசுதான் அதற்குத் தயாராகயில்லை, கேரள அரசு கொடுப்பதற்குத் தயாராகயிருக்கிறது என்று இங்கு பொது மேடைகளில் பேசிவிட்டுப் போகிறார்கள். கேரள அரசுக்கும் நம் அரசுக்கும் இருக்கிற சிக்கல் என்னவென்று எங்களைப் போன்றவர்களுக்குப் புரியவில்லை. ஆனால் பிரச்சனை மட்டும் தீருகிற மாதிரியில்லை, இழுத்துக் கொண்டே போகிறது.

பாண்டியாறு-புன்னப்புழா திட்டம் பற்றியும் அரசாங்கம் சென்ற ஆண்டு அறிக்கை மூலம் சொல்லிக் கொண்டு வந்தார்கள். அமைச்சர் அவர்களும் பாண்டியாறு-புன்னப்புழா நீர்தேக்கத் திட்டத்தை அமுலாக்கித் தருவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்து கொண்டிருப்பதாக அறிவிப்புகள் வெளி வந்தன. இப்போது அவை என்னவாயிற்று என்று புரியவில்லை. பாண்டியாறு-புன்னப்புழா திட்டத்தின்படி மின்சாரத்தை மட்டும் எடுத்துச் கொண்டு அந்தத் தண்ணீரை கேரளா உபயோகப்படுத்துகிற அளவிற்குத் தான் அறிக்கைகள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. இதைப் பார்க்கும்போது நீர்ப்பிடிப்புகள் அதிகமாக இருக்கிற பகுதிகளில் அதிகப்படியான விவசாய நிலங்களுக்கு நீர் பாய்ச்சுவதற்கான ஏற்பாடுகளை இந்த அரசாங்கம் செய்திருக்குமானால், இந்த

[திரு. கே. என். குமாரசாமி] [1972 மார்ச் 4]

அறிக்கையில் அதுபற்றி குறிப்பிட்டிருக்குமானால், விவசாயத் துறையில் ஒரு முன்னேற்றகரமான நிலை ஏற்பட முடியும்.

விவசாயிகளுக்கு அவர்களது விளைபொருட்களுக்கு நியாயமான விலை கிடைப்பது இல்லை. பெரிய முதலாளிகளின் கையில் இருக்கக் கூடிய பொருள்களுக்கு, அவர்களின் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பொருள்களின் விலைகள் ஏறும்போது விவசாயிகளின் விளை பொருள்களுக்கு மட்டும் நியாயமான விலை கிடைப்பதில்லை. ஒரு பம்பு செட்டின் விலை இரண்டாயிரம் ரூபாயாகிறது. விவசாயிகள் பம்பு செட்கள் வாங்கி வைக்கக்கூடிய அளவிற்கு அவர்களின் உற்பத்திப் பொருள்களுக்கு நியாயமான விலை கிடைப்பதில்லை. அவர்களின் உற்பத்திப் பொருள்களின் விலை மிக மிகக் குறைந்து தான் இருக்கிறது. ஆகவே இதுகுறித்து ஸ்திரமான நடவடிக்கைகள் எடுப்பதற்காக அரசாங்கம் நிபுணர்களைக் கொண்ட ஒரு கமிட்டியை வைத்து விவசாயிகளுக்கு அவர்கள் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பொருள்களுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்கக்கூடிய அளவிற்கு, கட்டுபடியான விலை கிடைக்கக்கூடிய நிலையை உருவாக்க வேண்டும்.

இன்று விலைவாசிகள் ஏறிக்கொண்டே போகின்றன. மத்திய அரசு, மாநில அரசு என்று பேசிக் கொண்டிருக்க முடியாது. விலை வாசி உயர்வினால் இன்று மக்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். எல்லாப் பகுதி மக்களும், தொழிலாளர்கள் மட்டுமல்ல, எல்லாப் பகுதி மக்களும் விலைவாசி உயர்வு காரணமாக கோரிக்கைகளை வைத்து நியாயம் வழங்கவேண்டும் என்று போராட்டங்கள் ஆரம்பிக்கப் போகிறார்கள் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்த நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும். விலைவாசிகளின் உயர்வைக் கட்டுப்படுத்த அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தாததால்தான் இப்படிப்பட்ட நிலைமை இன்று ஏற்பட்டிருக்கிறது.

விவசாயிகளுக்கு சலுகைகள் அளிப்பதாகவும், கட்டுறவு வங்கிகள் மூலம் நீண்ட காலக் கடன், குறுகிய காலக் கடன் இவைகள் விவசாயிகளுக்குக் கொடுப்பதாகவும் இதில் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அந்தக் கடன்களைப் பெற்று அவற்றைத் திருப்பிக் கட்டுவதில் விவசாயிகளின் நிலை மிக மிக மோசமான நிலைக்குப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது.

1972 மார்ச் 4] [திரு. கே. என். குமாரசாமி]

மின்சாரக் கட்டணம் உயர்த்தப்பட்டது. சென்ற ஆண்டுக்கு முந்திய ஆண்டு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் மின்சாரக் கட்டணத்தை ஏற்றுவதாக இல்லை என்ற உறுதிமொழியை விவசாயிகளுக்கு அளித்தார்கள். ஆனால் சென்ற ஆண்டே அது ஏற்றப்பட்டது. ஏன் என்று கேட்க விவசாயிகள் ஒற்றுமையாக இல்லை என்ற காரணத்தினால் அந்த மின்சாரக் கட்டணத்தை மீண்டும் உயர்த்தி விட்டார்கள். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். அந்த வாக்குறுதி மறுபடியும் மீறப் படுகிற நிலையில் மின்சாரக் கட்டணத்தை உயர்த்தி விட்டார்கள்.

அதே நேரத்தில் இன்னொன்றும் சொன்னார்கள் முதல் அமைச்சர் அவர்கள். கோவை மாவட்டத்தில் ஆழமாவ கிணறுகள், அதாவது ஒரு குறிப்பிட்ட ஆழத்திற்கு மேல் உள்ள கிணறுகளில் உள்ள பம்பு செட்டுகளுக்கு மின்சாரக் கட்டணம் ஏற்றவில்லை என்று சொன்னார்கள் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள். சொன்ன வாக்குறுதி கூட இப்போது இங்கே நிறைவேற்றப்படவில்லை என்று சொன்னால் அது மிகவும் வருந்தத்தக்கதாக இருக்கிறது. அந்தப் பகுதியில் உள்ள விவசாயிகள் அதனால் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். முதலமைச்சர் சொன்ன வாக்குறுதியைக் கருத்தில் கொண்டு, 76 அடிக்கு மேல் ஆழம் உள்ள கிணறுகளில் போட்டு இருக்கும் பம்பு செட்டுகளுக்கு, மின்சார அமைச்சர் தாமாகவே முன்வந்து சலுகை அளித்திருக்கலாம். அதைச் செய்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

நகர்ப்புறச் சொத்துக்களுக்கு உச்சவரம்பு கட்ட வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. ஆனால் நகர்ப்புறச் சொத்துக்களுக்கு உச்சவரம்பு பற்றி இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. நகரத்தில் இருப்பவர்கள் ஏராளமான வீடுகளை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவற்றையெல்லாம் அரசாங்கம் ஒரு தீர்மானமான விதிகள் அமைத்து எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

இங்கே உறுப்பினர்கள் எல்லாம் பேசினார்கள். இந்த சிந்தாமணி சென்னையில் இருக்கிறதே (குறுக்கிடு . . . காமதேனு) ஆமாம். காமதேனு. அதற்கு மாத வாடகை ரூ. 25,000 என்று சொல்லப்பட்டது. இது மக்களுடைய பணம். இந்த உச்சவரம்பு சட்டத்தின் மூலம் அத்தகைய கட்டிடங்களை அரசாங்கம் ஆர்ஜிதம்

[திரு. கே. என். குமாரசாமி] [1972 மார்ச் 4]

செய்து கொள்ளலாம். இப்போது 25-வது திருத்தச் சட்டம் கூட பாராளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட முற்போக்கான காரித்தைச் செய்வதற்கு அரசாங்கம் முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குத்தகைதாரர்களுக்கு கடன் வஜா கொண்டு வந்திருப்பது வரவேற்கத்தக்கதாகும். குத்தகைக்காரர்கள் இந்த ஆண்டு பாக்கியை கொடுத்திருப்பார்களேயானால், அவர்கள் மற்ற பாக்கியை கொடுக்க வேண்டியதில்லை என்று கொண்டு வந்திருப்பது வரவேற்கத்தக்க அம்சமாகும்.

நில உச்சவரம்பு ஒரு குடும்பத்திற்கு 60 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்று இருந்ததை இப்போது இந்த நிதிநிலை அறிக்கை மூலம் 40 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்று குறைத்திருப்பது பாராட்டத்தக்கதாகும். ஆனால் முன்னாலேயே செய்து இருந்தால், இந்த நிலச் சீர்திருத்தத்தால் அதிக நிலம் கைக்கு வந்திருக்கும். 15 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்று சொன்னவுடனேயே தனித்தனியாக ஒவ்வொரு ஆள் பேரிலும், 12 வயது பையன் பேரில் கூட எழுதி வைத்து விட்டார்கள். இந்த நிலச்சீர்திருத்தத்தால் அதிக நிலம் கிடைக்காது. அந்த அளவுக்கு கட்டடங்கள் மூலம் மறைக்கப்பட்டுவிட்டது என்பதும் அரசுக்குத் தெரியும். இருந்தாலும் இப்போது கொண்டுவந்திருக்கும்படியான இந்த சீர்திருத்தம் வரவேற்கத்தக்கதாகும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

வறட்சிப் பகுதிகளின் உள்ளவர்கள் பல ஆண்டுக்காலமாகவே கடன் வஜா வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். 6-7 வருடங்களுக்கு முன்னாலே வாங்கிய கடனைக்கூட திருப்பித்தர முடியாமல் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி பஞ்சாயத்து யூனியன் கூட்டங்களிலும், டி.டி.ஸி. மீட்டிங்குகளிலும் தீர்மானம் போட்டு அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பி இருக்கிறோம். அந்த விவசாயிகளுக்கு நிவாரணம் தருகிற வகையில் சர்க்கார் கடன்களை வஜா செய்வதற்கான உத்தரவுகளைப் போட்டால், அந்தப் பகுதியில் உள்ள விவசாயிகள் நிச்சயமாக இதை வரவேற்பார்கள்.

தொழிலாளர்கள் பிரச்சனையில் இந்த அரசாங்கம் கவனம் அதிகமாகச் செலுத்தவில்லை என்பது என்னுடைய குற்றச்சாட்டு. காரணம் என்னவென்றால், தொழிலாளர்கள் பிரச்சனை ஆரம்பமாகும்போதே அரசாங்கம் முன் கை எடுத்து அந்தப் பிரச்சனையை

1972 மார்ச் 4] [திரு. கே. என். குமாரசாமி]

புரிந்து கொள்ளவேண்டும். ஆனால் தொழிலாளர்கள் பிரச்னை ஆரம்பிக்கப்பட்டு அது ஒரு ரூபம் எடுத்த பிறகுதான் அரசாங்கம் அதற்கு தீர்வு காண்பது சம்பந்தமாக அக்கறை காட்டுகிறது. கோவையில் நடக்கும் போராட்டம் என்ன? திருப்பூரில் நடக்கும் போராட்டம் என்ன? ரூ. 16 தூல் விலை விற்றபோது அந்தத் தொழிலாளிக்கு என்ன சம்பளமோ அதே சம்பளம் தான் இன்று ரூ. 44 தூல் விலை இருக்கிறபோதும் கொடுக்கிறார்கள். இன்றைக்கு அவர்கள் அதிகப்படியான வேலைகள் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். வேலை நிர்ப்பந்தம் காரணமாகத்தான் அவர்கள் போராட்டம் தொடங்க வேண்டியிருக்கிறது. இன்று அவர்கள் மில்களில் அல்லல்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். முதலாளிகள் லாபம் இல்லை என்று சொல்லி அவர்களே இப்போது பம்பாய், கல்கத்தா போன்ற இடங்களில் கொடுக்கிற சம்பளப்பட்டியலை விட இங்கேயிருப்பவர்களுக்கு அதிகச் சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது என்று பத்திரிகைகளில் போட்டு வருகிறார்கள். அதாவது, அன்ஸ்கில்டுக்கு ரூ. 315 என்றும், ஸ்கில்டுக்கு ரூ. 335 என்றும் போட்டிருக்கிறார்கள். சென்னையில் அதிகமாகக் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். அந்தச் சம்பளம் வருமானால் அந்தத் தொழிலாளி போராடவேண்டிய அவசியமே இருக்காது. அங்கே ஸ்கில்டுக்கே ரூ. 275-க்குமேல் சம்பள உயர்வு இல்லை. நான் ஏன் இதைச் சொல்கிறேன்? பல் பேர் இந்த விளம்பரத்தைப் பார்த்து விட்டு, இவ்வளவு சம்பளம் இந்தத் தொழிலாளர்கள் பெறுகிறார்கள், கோவையில் அவர்கள் போராடுவது துர்பாக்கியம் என்று சொல்கிறார்கள். பம்பாயில், அஹமதாபாத்தில், கல்கத்தாவில் கொடுக்கும் சம்பளத்தை விட அதிகமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது என்று சொன்னால் இந்தப் பிரச்னையே வராது. சென்னையில் இருக்கும் புள்ளியைக் காட்டிலும் கோவையில் புள்ளி அதிகமாக இருக்கிறது. கோவையில் இருக்கும் புள்ளியின் அடிப்படையில், விலை வாசியின் அடிப்படையில் சம்பளம் கொடுங்கள் என்று கேட்கிறார்கள். இதை அரசாங்கமே ஏற்றுக்கொண்டு தீர்த்துவிட முடியும். இதுகூட 10 வருடகாலமாக சொல்லப்பட்டு வருகிறது. இப்படிப்பட்ட பிரச்னைகளை தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் கூறுகிற போது, அரசாங்கம் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்து, அதன் பேரில் நிலைமையை மாற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். முதலாளிகள் கூப்பாடு போடுகிறார்கள் என்று சொன்னால் பிரச்னை

[திரு. கே. என். குமாரசாமி]

[1972 மார்ச் 4]

திராது. மூடப்பட்ட ஆலைகள் மத்திய அரசாங்கத்தின் கையில் இருக்கிறது என்று சொன்னால், அந்தத் தொழிலாளர்கள் நிலைமை மத்திய அரசுக்கு. . .

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, வேஜ் போர்டு ரெகமெண்டேஷன் எப்போது வந்தது? வேஜ் போர்டு ரெகமெண்டேஷன் எத்தனைபாண்டுக்கொரு முறை மாற்றியமைப்பது வழக்கம்? கொள்கை ரீதியில் மாற்றவேண்டுமென்று சொன்னால், தமிழ் நாட்டில் மட்டும் இந்தக் கிளர்ச்சி நடத்துவானேன்? அகில இந்தியக் கட்சி என்று சொல்லிக் கொள்கிறவர்கள் ஏன் இங்கே மட்டும் போராட்டம் ஆரம்பிக்கிறீர்கள்? அகில இந்தியப் பிரச்சனையாக இதை வைத்துப் போராடுவதில் யாருக்கும் ஆட்சேபணையில்லை. தமிழ்நாட்டில் மட்டும் இதைத் தொடங்கியதற்குக் காரணம் என்ன?

திரு. கோவை செழியன் : ஒரு பர்சனல் எக்ஸ்பிளனேஷன். தலைவரவர்களே, நான் ஒன்றைத் தெளிவாக்க விரும்புகிறேன். தமிழகத்திலே குறிப்பாக கோவையில் இருக்கும் தொழிலாளர்கள் அதிகச் சம்பளம் கேட்கிறார்கள். வடநாட்டில் இருக்கும் தொழிலாளர்களை விட அதிகமாக இருக்கிறது என்று நான் சொல்லவில்லை. அந்த அளவுக்கு சம்பளம் இங்கே அதிகமாகப் பெறுவதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால், அங்கே அங்கே செய்யாத போராட்டத்தை இங்கே மட்டும் செய்யவேண்டிய காரணம் என்ன என்றுதான் பேசினேனே தவிர சம்பளம் அதிகம், போராட்டம் தேவையில்லை என்று பேசவில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. என். குமாரசாமி : தலைவரவர்களே, வேஜ் போர்டு சம்பந்தமாக அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். 5 ஆண்டுக்கு ஒரு முறைதான் வேஜ் போர்டு வருகிறது. செகன்ட் வேஜ் போர்டில் தொழிலாளர்களுக்கு என்ன சம்பளம் கொடுத்தார்கள்? ரூ. 2 தான் அவர்களுக்கு கிடைத்தது.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : வேஜ் போர்டு எத்தனை ஆண்டுக்கொருமுறை அமைக்கப்படுகிறது என்ற பிரச்சனைக்குப் போகவில்லை. வேஜ் போர்டு ரெகமெண்டேஷனை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், அது கொள்கைப் பிரச்சனை என்று

1972 மார்ச் 4]

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

சொன்னால், அகில இந்திய அடிப்படையில் கட்சி வைத்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்களே, அவர்கள் அகில இந்திய அடிப்படையில் ஒரு போராட்டத்தைத் துவக்காமல், தமிழ்நாட்டில் மட்டும் அரசியல் காரணங்களுக்கு ஒரு போராட்டம் செய்கிற மர்மம் என்ன? பம்பாய், கலகத்தா, அகமதாபாத், லக்னோ, குஜராத் போன்ற இடங்களில் இதைச் செய்யாமல், இங்கே மட்டும் செய்வது ஏன் என்றுதான் கேட்கிறேன்.

திரு. கே. என். குமாரசாமி : தமிழ்நாட்டில் உணர்ச்சிபூர்வமான தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : உணர்ச்சிபூர்வமான தொழிலாளர்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அகில இந்திய ரீதியில் தமிழ்நாட்டில் தலைவர்கள் இருக்கிறபோது, கொள்கை ரீதியில் ஒரு போராட்டத்தை அகில இந்திய ரீதியில் துவக்காமல், தமிழ்நாட்டில் மட்டும் அரசியல் காரணமாக செய்யும் சதிவேலைமாதிரி தான் இருக்கிறது என்று சொல்வேனே தவிர வேறு இல்லை.

திரு. கே. என். குமாரசாமி : அரசியல்பூர்வமான சதிவேலை என்று சொல்வது, திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும் இதிலே சேர்ந்து சதிவேலை செய்வதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வதிலிருந்து தோன்றுகிறது. இந்தப் போராட்டக் கமிட்டியில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும் ஒரு மெம்பராக இருக்கிறது. அப்படியானால் அந்தப் போராட்டத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும் சேர்ந்து இருக்கிறார்கள் என்பதைத் தவிர வேறு இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : நான் கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம், அகில இந்திய ரீதியில் ஒரு போராட்டத்தை நடத்துவதை விட்டு விட்டு, அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சி காரணமாகத் தான் இங்கே தொடங்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்வோன். கொள்கை ரீதியில் போராட்டம் என்று சொன்னால், அதை அகில இந்திய ரீதியில் ஒரு பிரச்சனையாக்காமல், தமிழ்நாட்டில் மட்டும் பிரச்சனையாக்கியிருக்கிறார்களே என்று தான் கேட்கிறேன். வேஜ் போர்டு மாற்றியமைக்கப்படவேண்டுமென்று சொன்னால், நீங்கள் முதலில் அகில இந்திய ரீதியில் போராட்டத்தைத் தொடங்குங்கள். முதலாளிகள் பக்கம் நான் பேசவில்லை. தொழிலாளிக்கு அதிக கூலி கிடைக்கவேண்டுமென்பதை ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால் அகில இந்திய ரீதியில் தொடங்க வேண்டிய

(திரு. ப. உ. சண்முகம்) [1972 மார்ச் 4]

ஒரு போராட்டத்தை தமிழ் நாட்டில் மட்டும் செய்வதற்கு காரணம் என்ன?

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : குஜராத்திலும், கான்பூரிலும், லக்னோவிலும் ஏற்கனவே மாற்றியமைக்கப்பட்டுவிட்டது. டெல்லியிலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, ஒப்பந்தமும் முடிவாகிவிட்டது. தமிழகத்தில் மட்டும் தான் வேஜ் போர்ட் சிபாரிசுகளை அமுலாக்க எந்தவிதமான நிர்ப்பந்தமும் முதலாளிகளைச் செய்யாமல் இருக்கும் நிலை இருக்கிறது.

திரு. கே. என். குமாரசாமி : அமைச்சர் சந்தேகிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இன்றைக்கு தமிழகம் முழுவதும் சம்பள உயர்வு கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று மாநில அரசாங்கத்தையும், மத்திய சர்க்காரையும் சேர்த்துக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அகில இந்திய தொழிற்சங்கங்களும் சம்பள உயர்வு வேண்டும் என்று எல்லோரும் இன்று சேர்ந்து நடவடிக்கை மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அது இங்கு மட்டும் என்பதில்லை. முதலாளிகள் கொள்ளை லாபம் அடிக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் இணங்குவதில்லை. தொழிலாளிகள் கோரிக்கைகள் வைப்பது நியாயம் இல்லை என்று சொல்லமுடியாது. நியாயமான முறையில் கேட்பதைக் கொடுக்கமுடியும். அவர்களுக்கு சக்தியிருக்கிறது. அரசாங்கம் முன்னின்று அந்த முதலாளிகளிடத்தில் அவற்றைப் பெற வாய்ப்பு உருவாக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஆனால் 2, 3 மாத காலதாமதம் ஏற்பட்டதன் காரணமாக, இன்றைக்கு நாடு பூராவும் போராட்டம் நடக்க இருக்கிறது. இந்த நிலையிலும் அரசாங்கத்தின் கொள்கை காலதாமதம் செய்வதாகத் தான் இருக்கிறது. இந்தக் கோரிக்கைகளை அரசாங்கம் கொள்கையளவில் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். முதலாளிகளும் நியாயம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனாலும் இதில் உடன்பாடு காண அரசு தவறியதன் காரணமாக இப்பொழுது 18 நாட்களாக ஸ்ட்ரைக் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, அரசாங்கம் இதைக் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டும்.

என்னுடைய தொகுதி வறண்ட தொகுதியாக இருப்பதால், மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிக்கும் வகையில் திட்டமிட்டு, மக்களுக்கு உதவவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன்.

1972 மார்ச் 4]

* திரு. ஏ. சி. நரசிம்மன் : மாண்புமிகு சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிற இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பாராட்டி, வரவேற்று என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் கொண்டு வந்த இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் 2½ கோடி அதிக வருமானம் வரும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் பார்த்துவிட்டு, அதிக வருமானம் என்று சொன்னவுடனேயே, எனக்கு முன்பு பேசிய சில உறுப்பினர்கள், உபரி வருமானம் தான் வருகிறதே, மேற்கொண்டு ஏன் சில வரிகளைப் போட்டார்கள் என்று கேட்டார்கள். வரி போடும் பழியை ஏன் ஏற்றுக்கொள்கிறீர்கள் என்றும் கேட்டார்கள். ஆனால் போடப்படும் வரிகள் யாருக்குப் போட்டிருக்கின்றன என்பதை உணரவேண்டும். போட்டிருக்கும் வரி மோட்டார் வர்களுக்கின் மீது 10% உபரி வரி என்று இருக்கிறது. இது எந்தவிதத்தில் பொது மக்களைப் பாதிக்கும்? பஸ்கட்டணத்தை ஏற்றமுடியுமா? சென்ற செப்டம்பரிலே பஸ்கட்டணங்களை ஏற்றியபோது, பஸ் முதலாளிகள் என்ன சொன்னார்கள்? கட்டண உயர்வு தேவையில்லை. இப்பொழுது உள்ள நிலையில் லாபகரமாகவே நடத்த முடியும். ஆனாலும், அரசு ஏற்றியிருக்கிறது, ஆகவே, நாங்களும் ஏற்றவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ஏதோ பஸ் கட்டணங்களை ஏற்றுவதுபோல் பேசினார்கள். அது ஒன்றும் இல்லை. அவர்களுக்கு அதிகமாக வரும் வருமானத்திலிருந்து 10%, அதிக லாபத்திலிருந்துதான் பெறுகிறோம். அதனால் பொது மக்களுக்கு தொல்லையில்லை. பஸ் கட்டணங்களை உயர்த்தாமலும் நாம் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும். இந்த வரியினால் பொது மக்களில் யாரும் பாதிக்கப்படமாட்டார்கள்.

அடுத்தபடியாக, குதிரைப் பந்தயத்தின்மீது வரி போட்டிருக்கிறது. குதிரைப் பந்தயத்தின்மீது போடுவதால் எந்தவகையிலும் பொது மக்கள் பாதிக்கப்படமாட்டார்கள். காரணம். அதிகமான லாபத்தை குதிரைப் பந்தய சங்கம் அடைகிறது. இதுபற்றி விவரமாக சில வார்த்தைகள் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்தக் குதிரைப் பந்தயச் சங்கமானது ஒரு சிலருடைய குடும்ப சொத்தைப்போல் நடக்கிறது, ஒரு சிலருடைய

[திரு. ஏ. சி. நரசிம்மன்]

[1972 மார்ச் 4]

ஆதிக்கத்தின்கீழ் நடைபெறுகிறது. ஆகவே, அப்படிப்பட்ட ஆதிக்கத்தைக் குறைக்கவேண்டும். குதிரை சொந்தக் காரர்களெல்லாம் அந்தச் சங்கத்தில் அங்கத்தினர்கள். அந்த கிளப் மெம்பர்ஸ் என்று ஆகிறார்கள். குதிரை சங்கமே அவர்களுக்கு கடன் கொடுக்கிறது குதிரை வாங்கவும். குதிரைகளை வாங்கவும் வழிவகை செய்கிறார்கள். ஒரு அங்கத்தினரே 10 குதிரைகளை வாங்குகிறார்கள். தன்னோடு 4, 5 பார்ட்னர்களைச் சேர்த்துக் கொள்ளுகிறார்கள். அவர்களும் பினுமி பார்ட்னர்கள். ஒரே மெம்பர் 40, 50 பேர்களை கிளப்பில் அங்கத்தினர்களாகச் சேர்த்துவிடுகிறார். அவர்களைக் கையாளாக வைத்துக் கொண்டு விடுகிறார்கள். இப்படி பினுமிகளை வைத்துக் கொண்டு இருப்பதால், எப்பொழுது யாரை ஸ்டேவர்ட் ஆகக் கொண்டு வரலாம் என்று தீர்மானித்துக் கொள்கிறார்கள்.

அந்த வகையில்தான் அந்தக் கிளப் நடக்கிறது. அதில் நடக்கும் தவறுகள் ஏராளம். பத்திரிகைகளில் வருகிறது. ஒரு குதிரை வெற்றி பெற்றது என்று வந்தது. அது யாருக்குச் சொந்தம்? அங்கே இருக்கும் சிப் ஸ்டேவர்டுக்குச் சொந்தம். அந்தக் குதிரை வெற்றி பெற்றிருக்கிறது. வெற்றி பெற்ற குதிரையை மெடிகல் செக்-அப்புக்கு அனுப்பினார்கள். மெடிகல் இன்வெஸ்டிகேஷனில் குதிரைக்கு மருந்து கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாகவும், அதனாலேயே அது ஜெயித்திருப்பதாகவும் கண்டுபிடிக்கப்படுகிறது. பிறகு சில நாட்களுக்குப் பிறகு அது செல்லாது என்று சொல்லி, வேறு குதிரைக்கு வெற்றி கொடுக்கப்பட்டது. இதுவும் பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது. இதில் சம்பந்தப்பட்டவர் சிப் ஸ்டேவர்ட். அவரே இப்படி மருந்து கொடுத்துக் குதிரையை வெற்றிபெறச் செய்திருக்கிறார் என்றால், சின்ன ஸ்டேவர்டுகளைப்பற்றிச் சொல்ல வேண்டுமா?

இதில் பெரிய பெரிய முதலாளிகள் இருக்கிறார்கள். மற்றவர்களை விலைக்கு வாங்கி தன் குதிரையை வெற்றிபெறச் செய்து விடுகிறார்கள். எந்த ஜாக்கியை ஸ்ஸ்பெண்ட் செய்தால் தான் வெற்றிபெறலாம் என்று செய்கிறார்கள். அப்படியெல்லாம் அதிலே தடந்து கொண்டிருக்கிறது.

இன்னொன்றையும் சொல்ல வேண்டும். அதுவும் பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது. ஜாக் பாட்டிலே 3-வது லெக்கிலே முதலிலே

1971 மார்ச் 4] [திரு. ஏ. சி. நரசிம்மன்]

29 டிக்கட்டுக்கள் என்று போட்டார்கள். பிறகு அதை அடித்துத் திருத்திவிட்டு 33 டிக்கட்டுகள் என்று சொல்லி, சடைசியில் 4 டிக்கட்டுகள் வெற்றி பெற்றன என்று சொன்னார்கள்.

திரு. என். கணபதி : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குதிரைப் பந்தயம் பற்றி விளக்கமாகச் சொல்லுகிறார்கள். அது சொந்த அனுபவத்தின் பேரிலேயா அல்லது கேள்வி ஞானத்திலா ?

திரு. ஏ. சி. நரசிம்மன் : பத்திரிகையில் வந்ததை வைத்துச் சொல்லுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பத்திரிகையில் வந்ததைவைத்து மட்டும் இவ்வளவு சொல்லமுடியுமா? சொல்ல முடியாது.

திரு. ஏ. சி. நரசிம்மன் : இந்து பத்திரிகையிலேயே வந்திருக்கிறது. 29 என்று போட்டு விட்டு, பிறகு 33 என்று போட்டார்கள். கடைசியில் 4 டிக்கட்டு என்று போட்டார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : 'லெக்' எல்லாம் எல்லோருக்கும் புரியாது.

திரு. ஏ. சி. நரசிம்மன் : இப்படிச் செய்யும்போது, சந்தேகம் வருகிறது. நியாயமான சந்தேகத்தின் பேரில் கையும் களவுமாகப் பிடித்திருக்கிறார்கள்.

இன்னொன்று. தனாலா பந்தயம் என்று ஒன்று இருக்கிறது. ஒரே டிக்கெட்டில், ஒன்று, இரண்டு, மூன்று என்று வரிசையாக வெற்றிபெறும் குதிரைகளை பஞ்ச் செய்து டிக்கெட்டு வாங்க வேண்டும். அப்படி அந்த தனாலா பந்தயம் முடிந்த பிறகு அவைகளைக் குறிப்பிட்டு 4 டிக்கட்டுகளை அடித்துக் கொண்டார்கள். அந்த ஒவ்வொரு டிக்கட்டுக்கும் ரூ. 6,000 வீதம் வாங்கிக் கொண்டார்கள். இப்படியெல்லாம் பொது மக்களுடைய பணம் வீணாக ஒரு சிலருடைய லாபத்திற்காக பயன் படுத்தப்படுகிறது.

எனவே இந்தப் பந்தயச் சங்கத்தை அரசே ஏற்று நடத்தினால்—இப்போது ரூ. 50 லட்சம் தான் வரும் என்று சொல்லுகிறார்கள்—இந்த 50 லட்சம் ரூபாயை நாம் பிச்சைக்காரர்களுக்கு பயன் படுத்தி இருக்கிறோம். ஆனால் இந்த பந்தயச் சங்கத்தை அரசே

[திரு. ஏ. சி. நரசிம்மன்]

[1972 மார்ச் 4]

ஏற்று நடத்தினால், குறைந்த பட்சம் இரண்டு கோடி ரூபாய்க்கு மேல் வரும் என்று நான் அறுதியிட்டுச் சொல்ல முடியும். அந்த அளவு ஒரு நல்ல தொகை பிச்சைக்காரர் மறுவாழ்வுக்கு பயன்படுத்த முடியும். எனவே அதை அரசு ஏற்று நடத்த வேண்டும். அதனால் பல பெரும் புள்ளிகள் மேலும் பணக்காரர்கள் ஆவதை தடுக்க முடியும். ஏழைகள் ஏமாற்றம் பெறுவதை நாம் தடுக்க முடியும். இப்போது ஏழைகள் பலர் ஏமாந்து விடுகிறார்கள்.

இந்த வரியை விதிக்கும்போது நான் இந்த நேரத்தில் ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். சில பெரும் பணக்காரர்கள் அங்கே விளையாடுகிறார்கள்; வரி ஏய்ப்பு நடைபெறுகிறது. எப்படி என்றால், சில பெரும் பணக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் 100 ரூபாய் என்று புக்கிவிடம் சொல்லுவார்கள். 100 என்றால் அவர்களுக்கு எவ்வளவு தெரியுமா? 1,000 ரூபாய் இப்போது 20 சதவிகிதம் என்றால் 200 ரூபாய் போய்விடும். இதைத் தடுப்பதற்கு அங்கே சில கண்காணிப்பாளர்களை நாம் அமர்த்தியிருக்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : இப்போது விற்பனை வரி அதிகாரிகள் நேரடியாக அங்கே சென்று அரசாங்கத்திற்கு உண்டான கட்டணத்தை வசூலிக்கிறார்கள். நம் அதிகாரிகள் அங்கே இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பாஷையில் 100 ரூபாய் என்றால் 1,000 என்ற ரகசியம் அந்த இலாகாவை ஏற்றுக்கொண்டுள்ள எனக்குக் கூட தெரியாது. உறுப்பினர் அவர்களே அப்படி ஆடியிருக்கிறாரோ என்னவோ எனக்குத் தெரியாது. அப்படி யாராவது ஆடியிருப்பார்களானால், வரி ஏமாற்றுவதற்காக செய்திருப்பார்களானால், உறுப்பினர் தகவல் கொடுத்தால்—யார் அந்த 'புக்கிஸ்' என்று—அவர்களுடைய லைசென்ஸை 'கான்சல்' செய்ய அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரமிருக்கிறது. அந்த 'கண்ட் ரோலை' அரசாங்கம் வைத்திருக்கிறது அப்படிச் செய்தால் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கலாம்.

திரு. ஏ. சி. நரசிம்மன் : இதில் நான் தகவல் கொடுக்கத் தயார். ஆனால் அதை நிரூபிக்கவேண்டுமென்று பின்னால் சொன்னால் அது கடினமாக இருக்கும். ஏனென்றால் இது பரஸ்பரம் ஒருவருக்கொருவர் செய்து கொண்ட ஒப்பந்தமாக இருக்கிறது.

1972 மார்ச் 4]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : அங்கத்தினருக்கு ரேஸ் கிளப்புடன் உள்ள நெருங்கிய தொடர்பை நான் கெடுத்து விட மாட்டேன். ஆனால் புகீஸ் யார் தவறு செய்கிறார்கள் என்று சொன்னால், அதிகாரிகளை வைத்து கண்காணித்து நடவடிக்கை எடுக்கிறேன். அப்படிச் செய்தால் நிச்சயம் லைசென்ஸை ரத்து செய்யலாம்.

திரு. ஏ. சி. நரசிம்மன் : மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் விளக்கத்திற்கு நன்றி. அந்தத் தகவலை அமைச்சர் அவர்களுக்கு அனுப்பிவைக்கிறேன்.

இதை அரசே ஏற்று நடத்தினால் கோடி ரூபாய் வரும். பிச்சைக்காரர்கள் மறுவாழ்வுக்குப் பயன்படுத்தலாம்.

அடுத்தபடியாக, பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு கொடுக்கக் கூடிய அதிகாரம் அதிகமாக கொடுத்திருக்கிறதே என்றால், இது வரி விதிப்பு ஆகாது. ஏனெனில் இரண்டரை ரூபாய் அதிக லெவி 'சர்சார்ஜ்' போடுவதற்கு ஏன் அனுமதி கொடுத்திருக்கிறோம் என்றால், அதை முழுக்க போட்ட சில பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கே கூட நிதிப் பற்றாக்குறை இருக்கிறது. எனவே இந்த அதிக வரி விதிப்பு கொடுத்ததன் காரணமாக நிலைநிலைமை உயரும்; எந்த அளவுக்கு சர்சார்ஜ் அதிகமாக்குகிறார்களோ அந்த அளவுக்கு சர்க்காரில் நாம் 'மாட்சிங் கிரான்ட்' கொடுக்கவேண்டும். அதனால் நிதிநிலைமை உயரத்தான் பயன்படுகிறதே தவிர, அதை வரி விதிப்பாக ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடாது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த பட்ஜெட்டில் ஒரு சிறந்த அம்சம் தமிழ்நாடு உயர் கல்வி உதவித் தொகை திட்டம். அதைப் பற்றி ஒன்று சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஏனெனில் தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த சில பல அறிவாளிகள் வெளிநாடுகளில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் சேவை தமிழ்நாட்டுக்கு கண்டிப்பாகத் தேவை. அவர்களுக்கு உதவித் தொகை கொடுத்து கல்லூரி ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் வைத்து ஆராய்ச்சி செய்யவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட அறிவாளிகளைக் கொண்டு வந்து பயன்படுத்தும்போது '6 மாதம் முதல் ஓராண்டு வரை' என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இதை நான் மத்திய சர்க்கார் நிறுவனத்தோடு ஒப்பிடக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். 'கவுன்சில்

[திரு. ஏ. சி. நரசிம்மன்]

[1972 மார்ச் 4]

ஆஃப் சயன்டிபிக் அண்ட் இன்டஸ்ட்ரியல் ரிசர்ச்', சி.எஸ்.ஐ.ஆர்., என்ற நிறுவனம் இருக்கிறது. அங்கே கூட இந்திய அறிவாளிகள் சில பேரை கொண்டு வந்தார்கள். 600 பேருக்கு இரண்டாண்டுக் காலம் கழித்து நோட்டீஸ் கொடுத்து விட்டார்கள். நீங்கள் செய்தது போதும்; இனிமேல் உங்கள் சேவை தேவையில்லை' என்று 'டெர்மினேஷன் நோட்டீஸ்' கொடுத்து விட்டார்கள். வெளிநாடுகளிலிருந்து வந்த பலருடைய ஆராய்ச்சி தேவையாக இருக்கும்போது, இரண்டாண்டு போதும் என்று அனுப்பிவிட்டால் இன்றைக்கு அவர்கள் வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று விடுவார்கள். அவர்களுடைய அறிவுத் திறன் தமிழகத்திற்கு கிடைக்காமற்போய்விடும். அந்த நிலைமை இல்லாமல் அவர்களை நிரந்தரமாக வைத்துக் கொண்டு எந்த அளவுக்கு ஆராய்ச்சி நடத்துகிறார்களோ அந்த அளவுக்கு ஊக்கம் கொடுத்து பயன்படுத்திக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கால்நடைப் பராமரிப்பு பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் அதிகமான 'ஃ வில்லேஜ் செண்டர்'களை பராமரிக்க வேண்டும். அதன் மூலமாகத்தான் 'ஆர்ட்டிபிஷியல் இன்செமினேஷன் செண்டர்ஸ்' பராமரிக்க முடியும். இதனால் நல்ல இனப் பசுக்கள், காளைகள் உற்பத்தி செய்யமுடியும். 'ஜர்சி புல்ஸ்' அதிகம் கொண்டு வரவேண்டும். தமிழ் நாட்டில் அவை குறைவாக இருக்கின்றன. அதே நேரத்தில் "ரெட் டேன்" என்ற ஒரு இனம் இருக்கிறது. அந்த இனம் தமிழ்நாட்டு தட்ப வெப்ப/நிலைக்கு பயன்படும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதை ஆராய்ச்சி செய்து பார்க்க வேண்டும். அதன் கன்றுகள், ஆணை இருந்தாலும் பெண்ணை இருந்தாலும் நல்ல பயன் தரும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதை ஆராய வேண்டும் என்று கூறிக் கொண்டு, கடைசியில் என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றி சில வற்றை கூறிக்கொள்ளக் கூடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஆரணி-செய்யாறு ரோடில், ரின்னமங்கலம் அருகே செய்யாறு செல்கிறது. அந்த இடத்தில் ஒரு மேம்பாலம் கட்ட வேண்டுமென்று ஏற்கெனவே பலமுறை வற்புறுத்தி அதற்கான திட்டங்கள் தயாரிக்கப்பட்டன. 12 லட்சத்திற்கு திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். சி.ஆர்.எஃப்'ல் போட்டிருக்கிறது. அதை துரிதப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆரணியில் ஒரு கல்லூரி அமைக்கவிருக்கிறார்கள். விரைவில் அந்தக்

1972 மார்ச் 4]

கமிட்டிக்கு அதிகாரம் கொடுத்து, அந்தக் கல்லூரி அமைப்பதற்கு வேண்டிய அதிகாரங்களை ஏற்படுத்தி உத்தரவுகள் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. க. சுப்பு : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, முதலமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்த 1972-73-ம் ஆண்டுக்கான நிதி நிலை அறிக்கை பற்றி எங்கள் கட்சித் தலைவர் மணலி அவர்கள் தெளிவாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதுகுறித்து மேலும் ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு மாஜி மந்திரி வேழவேந்தன் அவர்கள் கூட, 'இது அருமையான தமிழில் இருக்கிறது என்றும், எதிர்க் கட்சியினர் சுவைக்க வேண்டும் என்றும் கூறினர். நாங்கள் இதை அனுபவித்தோம். தேன் தமிழைச் சுவைக்கிறோம். அதில் எந்தவிதச் சந்தேகமும் இல்லை. அது எப்படிப்பட்ட தமிழில் இருக்கிறது என்றால், அறப்பணித் துறை அமைச்சர் பாணியில் சொன்னால், பழனி பஞ்சாமிரத்தத்தை விட இனிமையாக இருக்கிறது. அதைப்போலவே முத்தமிழும் நர்த்தனமிட முழங்கிய ஆலடி அருணாவின் பேச்சையும் ரசித்தோம். நிதிநிலை அறிக்கையின் சுவையான தமிழைப் பற்றி எந்தவித வேறுபாடும் இல்லை. நல்ல தமிழில் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் ஒரு ஐயப்பாடு. அமெரிக்காக்காரர்கள் வியட்நாமில் குண்டுபோடும்போது சிறிய மிட்டாய் போல் ஒன்றை விமானத்திலிருந்து தூவுகிறார்கள். அதை எடுத்துச் சாப்பிட்ட குழந்தைகள் இறந்து விடுகின்றன. காரணம் அந்த மிட்டாயின் மேலே இனிப்பும் உள்ளே நஞ்சும் இருக்கிறது. இனிப்பாக இருப்பவை எல்லாமே நல்லவை என்று வாவேற்க முடியாது, எதிர்க்கட்சியில் இருக்கும் எங்களால்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் எங்கள் தலைவர் எடுத்துக் குறிப்பிட்டது போல சிறப்பு அம்சங்களும் வந்திருக்கின்றன. பற்றாக்குறை என்றால் அது மோசம் என்று சொல்வதும், உபரி பட்ஜெட் என்றால் அது சிறந்த பட்ஜெட் என்றும் யாரும் சொல்ல மாட்டார்கள். இது மேல்நாட்டு நிபுணர்களும் ஒப்புக் கொண்ட உண்மை. எந்த வழியில் செல்வாதாரம் திரட்டப்படுகின்றது; யாரிடத்திலிருந்து திரட்டப்படுகின்றது; அது எந்த வழியில்

[திரு. க. சுப்பு]

[1972 மார்ச் 4]

செலவழிக்கப்படுகிறது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். ஏற்கனவே மதுவிலக்கை ரத்து செய்ததால் அதிகமான பணம் கிடைத்திருக்கிறது. மதுவினால் வரி கொடுக்கக் கூடியவர்கள் யார் என்று கேட்டால் ஏழை சாதாரண மக்கள்தான். தானும் கஷ்டப்பட்டு அந்த வரியைக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்தத் தொழிற்சாலை வைத்துக்கொண்டிருக்கும் வடபாதி மங்கலம் தியாகராச முதலியார், ஏ. எல். சீனிவாசன் போன்ற அவர்கள் எவ்வகையிலும் பாதிக்கப்படுவதில்லை; மாறாக அதிக லாபம் சம்பாதிக்கிறார்கள். பட்ஜெட்டில் விதிக்கப்பட்ட வரி ஏழைகளைத் தாக்குகிறது. அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு மேலும் வளர்ச்சி திட்டங்கள் எந்த அளவுக்கு வரையப்பட்டிருக்கின்றன? இதைத்தான் பார்க்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : ஏ. எல். சீனிவாசன் மீது வரி இல்லை என்று சொன்னார். அவர் எதைச் சொல்கிறார் என்று புரியவில்லை. அவர் இன்னும் தொழிற்சாலையே அமைக்கவில்லை. தொழிற்சாலை அமைப்பதற்கு முன்பே வரி போட வேண்டுமென்று விரும்புகிறாரா என்று எனக்குப் புரியவில்லை.

திரு. க. சுப்பு : யாருக்கும் வரிச் சலுகை கொடுக்கவில்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். பொருட்களின் மீது தான் வரி போடப்படுவதாகச் சொன்னார்கள். ஒயினுக்கு வரி போட்டிருக்கிறீர்கள். பிசாந்திக்கு வரி போட்டிருக்கிறீர்கள். இந்த வரிகளெல்லாம் யார் தலைமேல் போய் விழுகிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டாமா? இம்மாதிரி மதுபானங்கள் தயாரிப்பவர்கள் மீதா வரி விழுகிறது? இல்லையே. அந்த மதுபானங்களை அருந்துபவர்கள் மீதுதான் வரிச்சுமை விழுகிறது. யார் மது அருந்துகிறார்கள்? இன்று மதுவிலக்கை ரத்து செய்ததினால், ஏழை எளியவர்களெல்லாம் மது அருந்துகிறார்கள். எனவே இந்த வரியினால் அந்த ஏழை எளிய மக்கள்தான் அதிகமாகப் பாதிக்கப்படுகிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக, கல்வியை எடுத்துக்கொள்வோம். கல்விக்காக இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் 89.85 கோடி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் 1967-68-ம் ஆண்டில் கல்விக்காக 53.56 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டதாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. இவ்வளவு அதிகமான தொகையை கல்விக்காக ஒதுக்கி என்ன

1972 மார்ச் 4]

[திரு. க. சுப்பு]

பயன் ஏற்படப் போகிறது? இதனால் பயனடைபவர்கள் தனியார் பள்ளி, தனியார் கல்லூரி, தனியார் விடுதி நடத்துபவர்களுக்குத் தான் போய்ச் சேருகிறது. அவர்கள்தான் பயனடைகிறார்கள். இந்தப் பணத்தினால் அவர்கள்தான் உப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கல்வி நிறுவனங்கள் நல்ல முறையிலே நடைபெறக் கூடிய வகையில், தவறு செய்யும் கல்வி நிறுவனங்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், கல்லூரிகளை நாம் கேட்க முடியாது; யூனிவர்சிட்டிதான் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்; ஏனென்றால் அது அட்டானமஸ் பாடி என்று சொல்கிறார்கள்.

மாணவர்களுக்கு சலுகை அளித்து, கல்வியின் தரத்தை உயர்த்தவே இவ்வளவு அதிகமான தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லலாம். மாணவர்களுக்குச் சலுகை அளித்தால், அந்தச் சலுகையை விட அதிகமாக தனியார் கல்லூரிகளிலே அவர்களிடமிருந்து வசூல் செய்துவிடுகிறார்கள். மாணவர்கள் அவர்கள் கேட்கும் பணத்தைக் கொடுக்காவிட்டால் கல்லூரிக்குச் செல்ல முடியாத நிலை ஏற்படுகிறது. மாணவர்களுக்கு இந்த நிலையென்றால் ஆசிரியர்களுக்கும் அந்த நிலைதான். ஆசிரியர்களுக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்ட ஊதியத்தைச் சரியாகக் கொடுப்பதில்லை. அரசாங்கம் சலுகை செய்து என்ன பயன்? இம்மாதிரி தவறுகள் நடைபெறுகின்றனவே, நடவடிக்கை எடுக்கக் கூடாதா என்றால், அட்டானமஸ் பாடியாக இருப்பதால் அரசாங்கம் அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க முடியாது, யூனிவர்சிட்டிதான் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள்.

தனியார் நிறுவனங்களிலே பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்கு பணி பாதுகாப்பு இல்லை. அவர்களை நினைத்தால் பணிக்கு அமர்த்திக் கொள்கிறார்கள்; நினைத்தால் நிறுத்தி விடுகிறார்கள். இப்படி அல்லல்படும் ஆசிரியர்களுக்கு என்ன பணி பாதுகாப்புக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது? ஆசிரியர்கள் மீது அக்கறை காட்டும் அரசாக இருந்தால் இந்த அவல நிலையைப் போக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டாமா?

ஆசிரியர்களுக்கு 200 ரூபாய் சம்பளம் என்றால் 15 ரூபாய் பஞ்சப்படி கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால், நூற்றுக்கு 12 ரூபாய் மெயின்டனன்ஸ் கிரான்டாக அந்த நிறுவனத்திற்கு கொடுக்கிறார்கள். அப்படிப் பார்க்கும்போது இப்போது ஒரு ஆசிரியருக்கு

[திரு. க. சுப்பு]

[1972 மார்ச் 4]

ரூ. 200 என்றால், பள்ளி நிர்வாகிக்கு ரூ. 24 மெயின்டனன்ஸ் கிரான்ட் கொடுக்கப்படுகிறது. இரண்டாவது சம்பளக் குழுவுக்கு முன்னால் ஆசிரியர்கள் சம்பளத்தை விட பஞ்சப்படி அதிகமாக வாங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். இப்போது பஞ்சப்படியை ரூ. 15 என்று ஆக்கி, அது குறைக்கப்பட்டு சம்பளம் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. மொத்தத்தில் அவர்கள் வாங்கிய சம்பளத்தில் அதிக வித்தியாசமில்லை. ஆனால் முன்னால் ஒரு நிர்வாகிக்கு கொடுக்கப்பட்ட கிரான்ட் ரூ. 12 தான். இப்பொழுது கொடுக்கப்படுவது ரூ. 24. ஆக இந்த வகையிலும் தனியார் நிறுவனங்களுக்குத் தான் லாபமாக இருக்கிறது. இப்படி தனியார்கள் லாபமடைந்தாலும், அந்த ஆசிரியர்களின் பணிக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்றால் இல்லை. அவர்கள் வேலைக்கு உத்தரவாதம் கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

கைத்தறித் தொழிலாளர்கள் நலனைப் பாதுகாக்க குழு அமைப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்களின் குறைந்தபட்சக் கூலி நிர்ணயிக்கப்படும் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த நடவடிக்கையை மேற்கொண்டால் நல்லது. ஆனால் குறைந்தபட்சக் கூலியை நிர்ணயிப்பதோடு மட்டும் நின்றுவிடாமல் அவர்களுடைய தொழிலுக்கு உத்தரவாதமும் இருக்க வேண்டும். ஏனென்றால் இப்படி பல தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்தபட்ச ஊதியம் நிர்ணயிக்கப்பட்டும் அமுலாக்கப்படாமலே இருந்து வருகிறது; தொழிலுக்கும் பாதுகாப்பு இல்லை என்பதைக் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். எனவே இதை எப்படி செயல்படுத்தப் போகிறார்கள் என்பதை பொறுத்திருந்துதான் பார்க்க வேண்டும். ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூர், ராஜபாளையம் பகுதிகளிலுள்ள கைத்தறித் தொழிலாளர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். நூல் விலை ஏற்றத்தால் வேலை இல்லாமலும், கூலி இல்லாமலும் இன்று அவர்கள் பிச்சை எடுக்கக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பிச்சைக்காரர்களாக மாறுகின்ற நிலையிருக்கும்போது, இங்கே பிச்சைக்காரர் மறுவாழ்வைப்பற்றி பேசுவருகிறார்கள். இப்போது இருக்கின்ற சூழ்நிலையில் கைத்தறித் தொழிலாளர்கள் பிரச்சனையைப் பற்றி ஏதாவது கேட்டால், அவர்களுக்கு இப்போது கிடைக்கக்கூடிய ஊதியமும் கிடைக்காமல் போய்விடும். ஏனென்றால் ஆசிரியர்கள் பணிக்குப் பாதுகாப்பு இல்லாததுபோல் கைத்தறி நெசவாளர் பணிக்கும் பாதுகாப்பு கிடையாது.

1972 மார்ச் 4]

[திரு. க. சுப்பு]

அடிப்படைக் கோரிக்கைகளுக்காகப் போராடிக் கொண்டிருக்கும் தொழிலாளர்களை பாதுகாக்க என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது? உரிமையைக் கேட்கும் தொழிலாளி வேலையிலிருந்து நீக்கப்படுவதும், வேறு சில நடவடிக்கைகளுக்கும் தானே ஆளாகவேண்டியிருக்கிறது. பலவித தொழிலாளர் பாதுகாப்புச் சட்டங்கள் நிறைவேற்றியிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் தொழிலாளர்களால் அந்தச் சட்டங்களின் பலனை அனுபவிக்க முடிகிறதா என்று கேட்டால், தொழிற்சங்கத் தலைவர் சிங்காரவேலுச் செட்டியாரைப் போல நடக்க வேண்டும் என்று தொழிலாளர் நல அமைச்சர் உபதேசம் செய்கிறார்.

அடுத்து, அறக்கட்டளைகள் பெயரில் உள்ள நிலங்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். 1950-ம் ஆண்டுக்குப் பின்னால் கோவில் திருப்பணிக்கென்று, கோவில் அறக்கட்டளையின் பெயரில் பதிவு செய்யப்பட்ட நிலங்களைப் பெல்லாம் எடுத்துக்கொள்ளப் போவதாக இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அதற்கு முன்னால் உள்ள நிலங்களைப்பற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லை. இதற்கு முன்னாலும் நில உச்சவரம்பு குறித்து ஒரு சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. அந்தச் சட்டத்தினால் மீச்சம் ஏதாவது உண்டா என்றால் இல்லை. கேட்டால் அப்போது இருந்த சட்டம் நானிக் கோணி தலைகுனியும்படி சொத்துக்களை மறைத்துவிட்டதாகச் சொன்னார்கள். இப்போது கூட பிணை முறையிலே நிலங்களைப் பிரித்து வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த நிலங்களையும் சேர்த்து எடுத்துக்கொள்வோமென்றும், இதிலும் சட்டம் நானிக்கோணி விடக்கூடிய நிலை ஏற்படுமானால் அந்தச் சட்டத்தைத் தயாரிக்க ஒரு சட்ட அமைச்சரோ அதற்கென்று ஒரு சட்டத்துறையோ தேவையில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நில குத்தகைதாரர்களுக்கு பாக்கியை திருப்பிச் செலுத்துவதற்கு, நான்கு ஆண்டுகளில் செலுத்தலாம் என்ற சலுகை 1968-ல் கொடுக்கப்பட்டதையும், நடப்பு பசலிக்கு குத்தகையைச் செலுத்தியிருந்தால் முந்திய பாக்கிகள் ரத்துச் செய்யப்படும் என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆனால் ஏற்கனவே குத்தகை பாக்கிக்காக வெளிமேற்றப்பட்டுள்ள அயிராக்கணக்கான ஏழை விவசாயிகளுக்கு எவ்வித விமோசனமும் இல்லை;

[திரு. க. சுப்பு]

[1972 மார்ச் 4]

திரும்பவும் அவர்களுக்கு நிலத்தை ஒப்படைக்கும் நடவடிக்கைக்கு உத்தரவாதம் இல்லை. அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு இருக்கும் என்ற உறுதிமொழி கொடுக்கப்படவில்லை. ஏற்கெனவே குத்தகைதாரர்களில் பெரும்பாலோர் வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் வெளியேற்றிக்கொண்டே இருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : குத்தகைதாரர்கள் வெளியேற்றப்படுவதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் அரசாங்கத்திற்கு அதுபற்றி எவ்விதத் தகவலும் இல்லை. கனம் உறுப்பினர் அவர்கள், எங்கே எத்தனைபேர் வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அதுபற்றி பரிசீலனை செய்யப்படும். ஏற்கெனவே அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக ஒரு கோர்ட் அமைப்பதாகக்கூட இருந்தது. பின்னால் முதலமைச்சர் அவர்கள் இப்படி ஒரு சலுகையைக் கொடுப்போம் என்று சொன்னார்கள். அதன்படி இந்தச் சலுகை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. யாரையாவது வெளியேற்றியிருந்தால் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. சுப்பு : குத்தகைதாரர்கள் வெளியேற்றப்பட்டிருந்தாலும், அல்லது வெளியேற்றப்பட்டாலும், அவர்கள் மீண்டும் அந்த நிலத்தில் குடியேற்றப்படுவார்கள் என்ற உத்தரவாதத்தைக் கொடுத்தால் விவசாயிகள் எல்லாம் மிக்க மகிழ்ச்சியடைவார்கள்.

1938-ம் ஆண்டுச் சட்டத்தின் அடிப்படையில் விவசாயிகளுக்கு கடன் நிவாரணச் சட்டம் கொண்டுவரப்படுவதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்தச் சட்டத்தினால் விவசாயிகளுக்கு எதிர் பார்க்கின்ற பலன் கிடைக்குமா என்றால் நிச்சயமாக இருக்காது. ஏனென்றால் இன்று விவசாயிகள் கூட்டுறவுத் துறையிலே மாட்டிக் கொண்டு, திண்டாடுகிறார்கள். 1938-ம் ஆண்டு சட்டம் வந்த போது அமைச்சர் ஆதித்தனார் அவர்கள் இல்லை. அதாவது ஆதித்தனார் அவர்கள் இருந்தார்கள். ஆனால் கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சராக இல்லை அப்போது இப்படிக் கூட்டுறவுத் துறை செயல்படவில்லை. அந்தச் சட்டம் வரும்போது தனியார் கடன்கள் அதிகமாக இருந்தன. ஆனால் இப்போழுது விவசாயிகள் அகப்பட்டிருப்பதோ கூட்டுறவுத் துறை கடனில், அரசாங்கக் கடனில். அதனால்தான் சொல்கிறேன், கூட்டுறவுத் துறை, அரசாங்கக் கடன்களிலிருந்தும் நிவாரணம் இல்லையென்றால்

1972 மார்ச் 4]

[திரு. க. சுப்பு]

இந்தச் சட்டத்தினால் விவசாயிகளுக்கு நிவாரணம் கிடைக்கா
தென்று.

விவசாயிகளுக்கு கிணறு வெட்டுவதற்கு என்று கடன் கொடுக்
கிறார்கள். கிணறு வெட்டி, தண்ணீர் வரவில்லை என்றால் அந்த
விவசாயி என்ன செய்யமுடியும்? தண்ணீர் வரவில்லை என்று
கொடுத்த கடனை வசூலிக்காமல் விட்டுவிடுகிறார்களா என்றால்
இல்லை. வறண்ட பகுதிகளிலே, இராமநாதபுரம் போன்ற இடங்
களில் பல கிணறுகளால் தண்ணீர் கிடைக்காமல் போய்விடுகிறது.
விளைபொருட்களை பெருக்க பசுமைப் புரட்சி செய்வதாகச் சொல்லப்
படுகிறது. ஆனால் அந்தப் பசுமை புரட்சியிலே ஈடுபடுகின்ற விவ
சாயி இப்படிப்பட்ட கஷ்டங்களுக்கு ஆளானால் பசுமைப் புரட்சி
எப்படி வளர்ச்சியடைய முடியும்? என்று கேட்க ஆசைப்படு
கிறேன்.

அதே நேரத்தில் ஒரு எஞ்சினியர் ஒரு பாலத்தைக் கட்டுகிறார்
என்று வைத்துக்கொள்வோம். அந்தப் பாலம் புயல் மழையால்
இடிந்துவிட்டால், அந்த எஞ்சினியரிடமோ, சம்பந்தப்பட்ட நபர்
களிடமோ அதற்கான பணம் வசூல் செய்யப்படுகிறதா?
இல்லையே. அல்லது அந்தப் பகுதி ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவரிடம்
இருந்து வசூலிக்கப்படுகிறதா என்றால் அதுவும் இல்லை. அதே
மாதிரி உண்மையிலேயே கிணறு வெட்டி, அதில் தண்ணீர் கிடைக்
காமல் போனால் அதற்காக அளிக்கப்பட்டக் கடனை உணவு உற்
பத்தியைப் பெருக்கும் தேசியத் திருப்பணியில் ஈடுபட்டிருப்பவன்
என்ற அடிப்படையில் அந்த விவசாயியிடமிருந்து வசூலிக்காமல்
விட்டுவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆனால்
அதற்கு மாறாக, தண்ணீர் இல்லாமல் விவசாயமும் செய்யமுடி
யாமல், அல்லது விளைச்சலுக்குப் போதிய தண்ணீர் இல்லாமல்
கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் விவசாயியிடம் கடனை
வசூலிப்பதிலே கெடுபிடி காட்டுகிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே,
வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டப் பகுதிகளில் விளைச்சல் இல்லாமல்
இருந்தால் அந்தப் பகுதிக்கு ரெமிஷன் கொடுக்க மாவட்ட
ஆட்சித் தலைவருக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. போதிய விளைச்சல்
இல்லை என்பதற்கான 'அனுவாரி சர்ட்டிபிகேட்' வாங்கிக்
கொடுத்தால் மூன்று ஆண்டு காலத்திற்கு கடன் வசூலிப்பது

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

[1972 மார்ச் 4]

நிறுத்தி வைக்கப்படுகிறது. என்காவது அப்படி சர்ட்டிபிகேட் கொடுத்தும் வசூலிக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், அது அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டால் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. க. சுப்பு : இதுபற்றி ஏற்கெனவே மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கும், ஆர்.டி.ஓ.வுக்கும் தெரிவித்திருக்கிறேன். அவர்கள் கடன் வசூலிப்பதை நிறுத்தவில்லை. இதுபற்றி அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே கூட தெரியப்படுத்தியிருக்கிறேன். கலெக்டரிடத்திலே சொன்னால் எனக்கு அதிகாரம் இல்லை என்று சொல்கிறார். அமைச்சர்கள் வரும்போது ஏதோ வாய்மொழியாகச் சொல்லிவிட்டால் அதை எப்படி உத்தரவாக ஏற்றுக் கொள்ள முடியும் என்று சொல்கிறார்கள். பசுமைப் புரட்சி நடத்தி வரும் இந்த அரசாங்கம் விவசாயிகளிடத்திலே கெடுபிடி காட்டவேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எதற்கும் சட்டம் போட்டிருக்கிறோம், சட்டம் போட்டிருக்கிறோம் என்று சொன்னால் போதாது, அதைச் செயலிலே காட்ட வேண்டும். விவசாயிகளுக்கு நிவாரணம் அளிக்கின்ற வகையில் அவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட கடனை வசூல் செய்வதில் நியாயமான நிதானம் காட்டவேண்டுமென்று மாண்புமிகு கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : எங்கெங்கே கெடுபிடி காட்டப்படுகிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் விளக்கமாகச் சொல்ல வேண்டும். மழை இல்லாமல் எந்த ஒரு ஊரிலும் விளைச்சல் குறைவாக இருக்குமானால், அதாவது 6 அணு வருமானத்திற்கும் குறைவாக இருக்குமானால் வரிவஜா அளிக்கப்படுகிறது. கடன்கள் வசூலிக்கப்படுவது மூன்றாண்டு காலத்திற்குத் தள்ளிப்போடப்படுகிறது. அதற்கு அனுவாரி சர்ட்டிபிகேட் முன்சீப், தாசில்தார், ஆர்.டி.ஓ. கொடுக்க வேண்டும். அதை கனம் அங்கத்தினரே செய்யவேண்டுமென்றில்லை. அந்த சர்ட்டிபிகேட்டுக்கான மனுவை கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே கொடுத்துவிட்டால் போதும். அவர்கள் அதை ரெவின்யூ அதிகாரிகளுக்கு அனுப்பிவிடுவார்கள். அதற்கு சட்டத்திலே வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. எந்த ஊரிலாவது அப்படி சர்ட்டிபிகேட் கொடுத்தும் கடன் வசூலில் அல்லது வரி

1972 மார்ச் 4] [திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்]

வசூலில் கெடுபிடி காட்டப்படுவதாகச் சொன்னால் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். ஒரு ஊரிலிருந்து இதுமாதிரி ஒரு குற்றச்சாட்டு வந்து, அது பற்றி கலெக்டரிடத்தில் விசாரித்ததில், அப்படி நடைபெறவில்லை என்று சொன்னார்கள். அனாவாரி சர்ட்டிபிகேட் அனுப்பப்பட்டால் கடனைத் தள்ளி வைப்பதில் அரசாங்கத்திற்கு எந்தவிதமான கஷ்டமும் இல்லையே. இந்த அனாவாரி சர்ட்டிபிகேட்டை வாங்குவதற்கு விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்பதாக அடுத்து சொல்லக்கூடும். அதற்குக் கூட நாங்கள் என்ன செய்திருக்கிறோம்? அவர்கள் போய் வாங்க வேண்டியதில்லை. சென்டிடால் பாங்குக்கு 30 கிளைகளுக்கு மேல் இருக்கின்றன. சென்டிடால் பாங்குக்கு ஒரு சின்ன தாளில் 'இந்த ஆண்டு விளைவு இல்லை' என்று எழுதினால் போதும். சென்டிடால் பாங்கு அதிகாரிகளே கலெக்டரை அணுகி இந்த அனாவாரி சர்ட்டிபிகேட்டை பெற்று அனுப்ப வேண்டும் என்பதற்கான ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். அந்த அனாவாரி சர்ட்டிபிகேட்டை அவர்கள் வாங்கி எங்களுக்கு அனுப்பியவுடன் நாங்கள் ரிசர்வ் வங்கிக்கு அனுப்பி—அவர்களிடம் இருந்து பணத்தைப்பெற்று இந்த வங்கிக்கு அனுப்பிவிடுகிறோம். விவசாயிகளிடம் இருந்து 3 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு அந்தப் பணத்தை வாங்கிக்கொள்ள முடியும். இதில் எங்களுக்கு என்ன நஷ்டம்?

திரு. க. சுப்பு : கூட்டுறவு அமைச்சர் நஷ்டப்படவேண்டுமென்று நாங்கள் விரும்பவில்லை. அரசாங்கம் நஷ்டப்பட்டால் நாமே நஷ்டப்படுவதாகத்தான் கருதுகிறோம். கூட்டுறவுக் கடன் ஒவ்வொரு ஆண்டும் தள்ளிவைக்கப்பட்டுத்தான் வருகின்றன. யார் யாருக்கு தள்ளி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்கிற விவரங்கள் எல்லாம் என்னிடத்தில் இருக்கின்றன. நான் அதை மட்டும் சொல்லவில்லை. இராமநாதபுரம் டி.டி.ஸி. கூட்டத்தில் ஏகமனதாகத் தீர்மானம் போட்டு அரசுக்கு அனுப்பியிருக்கிறோம். ரெவின்யூ போர்டு மெம்பர் ஒரு நாளைக்கு 2 தாலுக்கா சுற்றுப்பயணம் செய்கிறார். டி.பி.-யில் உட்கார்ந்துகொண்டு பசுமையான இடத்தைப் பார்த்துவிட்டு . . .

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : நான் சொன்னதற்கும் ரெவின்யூ போர்டுக்கும் சம்பந்தம் கிடையாது. ரெவின்யூ போர்டில் இருந்து யாரும் வந்து பார்க்க வேண்டியதும் கிடையாது. பார்ப்பதற்கும் அவர்களுக்கு எந்தவிதமான

[1972 மார்ச் 4]

அதிகாரமும் கிடையாது. விவசாயிகளுக்குத் தேவை ஒரு தாள்—இந்த ஆண்டு விளைச்சல் இல்லை என்பதாக எழுதி சென்டிரல் பாங்கில் கொடுத்துவிட்டால் போதும். அனுவாரி சர்டிபிகேட்டை வாங்கி அனுப்ப வேண்டிய பொறுப்பே சென்டிரல் பாங்கு அதிகாரிகளைச் சார்ந்தது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய விளக்கத்திற்குப் பிறகு திரு. சுப்பு அவர்கள் வேறு விஷயத்திற்குப் போகலாம்.

திரு. க. சுப்பு: அதுபற்றிய ப்ரொஸீஜர்களை எல்லாம் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்து விட்டார்கள். அவை எங்களுக்கும் தெரியாதது அல்ல. நான் வற்புறுத்த விரும்புவது எல்லாம் கடன் நிவாரணச் சட்டத்தின் கீழ் அரசாங்கக் கடன், கூட்டுறவுத் துறை கடன் இவற்றை எல்லாம் எடுத்துக்கொள்வது சமுதாய தர்மம் என்றே வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

தொழில் துறையை எடுத்துக்கொண்டால் மாநில அரசு சொல்வதை மத்திய அரசு ஏற்றுக் கொள்வதில்லை ஆயினும் மாநில அரசைக் குற்றம் சொல்கிறார்களே தவிர மத்திய அரசை நாங்கள் குற்றம் சாட்டுவதில்லையே என்கிறார்கள். மத்திய அரசை குற்றம் சாட்டுவதில்லை என்று கருதுவது சரியல்ல. மத்திய அரசு இந்த அரசாங்கத்தின் வேண்டுகோளை தொழில் துறையில் புறக்கணிக்கிறது என்றால் மாநில அரசாங்கமே இந்த அவையில் ஒரு தீர்மானம் கொண்டு வரலாம். நாங்கள் எல்லோரும் ஆதரிக்கத் தயாராக இருக்கிறோம். தொழிலாளர் போராட்டத் திற்கு நல்லதொரு தீர்வைக் காண்பதற்கு இந்த அரசு முன்வர வேண்டும் என்பதுதான் எங்கள் கோரிக்கை.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

மத்திய அரசின் அனுமதியின்றி செய்யக்கூடிய எத்தனையோ பல காரியங்கள் இருக்கின்றன. கேரளாவில் மாநில அரசாங்கமே க்ராஜுடி சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருப்பதுபோல இங்கே இந்த அரசு கொண்டுவர நினைத்தால் கொண்டுவர முடியாதா? கோவில் நிலங்களை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். கேரள அரசாங்கம் பத்மநாப ஸ்வாமி கோவில் நிலங்களை எல்லாம் எடுத்துக் கொண்டு கோவிலுக்கு வழிபாட்டுச் செலவுக்கு பணமாகக் கொடுத்து

1972 மார்ச் 4]

[திரு. க. சுப்பு]

விடுவது என்று தீர்மானித்திருப்பது போல இங்கே இந்த அரசாங்கம் நினைத்தால் செய்ய முடியாதா? 60 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கரை 40 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கராகக் குறைப்பதன் மூலம் பெரிய அளவில் பயன் விளைபுப் போவதில்லை. ஆண்டான்—அடிமை என்று இருந்து வருகிற உறவு முறையில் மாற்றம் அடிப்படையில் வேண்டும்—நிலக்காரன்—குத்தகைக்காரன் என்கிற நிலை மாறி உழுது உழைப்பவனே நிலக்காரனாக இருக்கும் நிலையை உண்டாக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : நிலச் சீர்திருத்தத்தைப் பொறுத்தமட்டில்—இந்திய உப கண்டத்திலேயே மற்ற மாநிலங்களைக் காட்டிலும் நாம் தான் முன்னணியில் நிற்கிறோம் என்பதைப் பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்ளலாம். பல விதிவிலக்குகளை எல்லாம் நீக்குவது சம்பந்தமாக இந்திய அரசாங்கத்தினால் கூட்டப்பட்ட நிலச் சீர்திருத்தக் குழுவில் விவாதித்தபோது அவர்களே தயக்கம் காட்டினார்கள். அத்தகைய தயக்கம் எதுவும் இன்றி நாம் துணிந்து பல விதிவிலக்குகளை ரத்து செய்திருக்கிறோம். கேரளாவில் எடுத்துக் கொண்டதைப் போல கோவில் நிலங்களை எல்லாம் ஏன் இங்கேயும் எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்றார்கள். காலப் போக்கில் அதுபோல இங்கேயும் வரக்கூடும். வராது என்று சொல்ல மாட்டேன். ஆனால் கேரளாவில் உள்ள பத்மநாபஸ்வாமி, குருவாயூர்ப்பன் கோவில்களுக்கு எல்லாம் இன்றைக்கு தமிழ் நாட்டில் இருந்துதான் அரிசி அனுப்ப வேண்டியிருக்கிறது. நிலக்காரர்கள் கொடுப்பதில்லை. அங்கே இருக்கிற பக்தர்கள் கேட்டுக்கொண்டதற்கு இணங்க முன்பு மாண்புமிகு அறிஞர் அண்ணா அவர்கள்தான் முதன் முதலாக கேரளாவில் உள்ள அந்த 2 ஆலயங்களுக்கும் அரிசி அனுப்பி வைக்க சம்மதித்தார்கள். அப்படிப்பட்ட ஒரு அவல நிலை தமிழ்நாட்டுக் கோயில்களுக்கு ஏற்படாமல் பாதுகாக்க வேண்டும். இந்துக் கோயில்களுக்கு இருக்கின்ற நிலங்களைப் போல், கிறிஸ்தவக் கோயில்களுக்கு இருக்கின்ற நிலங்கள், முஸ்லிம் கோயிலான மசூதிகளுக்கு இருக்கின்ற நிலங்கள் ஆகிய எல்லா வற்றையும் சேர்த்து எடுப்பது என்பதில் சிக்கல் இருக்கிறது. இவற்றை ஆராயாமல் எடுத்துவிட்டால் பிரச்சினைகள் சிக்கலாகி விடும். ஆகவே, இவற்றை ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். இந்தத் திட்டம் காலப்போக்கில் சுமுகமாகத் தீர்ந்துவிடும். நிலச்

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

[1972 மார்ச் 4]

சீர்திருத்தத்தைப் பொறுத்தவரையில், இந்த மாநில அரசு, வேறு எந்த மாநிலத்திற்கும் சளைத்தது அல்ல, விவசாயச் சீர்திருத்தச் சட்டம் நல்ல முறையிலே வேறு எந்த மாநிலத்திலும் இல்லாத அளவிற்கு இங்கே செய்திருக்கிறோம் என்பதைப் பெருமையுடன் கூறிக்கொள்கிறேன். இந்தச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தை கனம் உறுப்பினர் திரு. சுப்பு அவர்கள் பாராட்டுவார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். இந்த மாநில அரசுக்குக் கிடைக்கும் பெருமையில் கனம் சுப்பு அவர்களுக்கும் பெருமை உண்டு என்பதைக் கூறிக் கொள்கிறேன்.

திரு. க. சுப்பு : தலைவர் அவர்களே, நிச்சயமாக அந்தப் பெருமை இந்த மாநிலத்திற்கு உண்டு, எங்களுக்கும் உண்டு. கட்டுக் குத்தகைக்காரர் நிலச் சொந்தக்காரராகி விடமுடியாது. உழுபவனுக்கே நிலம் சொந்தமாக்கப்பட வேண்டும். பணத்தை இருபதாண்டுக் காலத்தில் திருப்பிக் கொடுக்கக்கூடிய முறையிலே நிலம் உழுபவனுக்கே சொந்தம் என்ற முறையில் ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும்.

இறுதியாக ஒன்றை மட்டும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் அதிலே பணியாற்றக்கூடிய அலுவலர்களின் அவல நிலை சொல்ல முடியாதவை. பப்ளிக் ஹெல்த் டிபார்ட்மெண்டில் 1,500 பேர் ஹெல்த் இன்ஸ்பெக்டர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் 1966-ம் வருஷத் திலேயிருந்து வேலை பார்த்து வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு வருஷா வருஷம் இன்க்ரிமெண்ட் இல்லை, அவர்களுடைய சர்வீஸை ரெகுலரைஸ் பண்ணவில்லை, அவர்களுக்கு சீனியாரிடி லிஸ்ட் இல்லை. அங்கு ஏற்படக்கூடிய காலி இடங்களை நிரப்புவதற்குக் கூட அந்த டிபார்ட்மெண்டார் தயாராக இல்லை. அரசாங்க உத்தரவுக்கு மாறாக டிபார்ட்மெண்டில் செயல்படுகிறார்கள். ஆகவே, பப்ளிக் ஹெல்த் துறையில் தனிக் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன்.

திரு. சொ. காவேரிமணியம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் 1972-73-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை சமர்ப்பித்ததை வரவேற்று, நானும் ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்லிக் கொள்ள விழைகிறேன்.

1972 மார்ச் 4] [திரு. சொ. காவேரிமணியம்]

‘நெஞ்சையள்ளும் சிலப்பதிகாரம்’ என்று சொல்லக்கூடிய விதத்திலே, தமிழகத்திலுள்ளவர்களின் நெஞ்சை அள்ளக்கூடிய வகையிலே, ஏறத்தாழ நாலரை கோடி மக்களைத் திருப்திப்படுத்தக் கூடிய வகையிலே, அந்த மக்களின் நல்லெண்ணங்களை மதிக்கக் கூடிய வகையிலே, சிறந்த வகையிலே இந்த நிதிநிலை அறிக்கை அமைந்திருக்கிறது என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மக்களின் நல்லெண்ணம், மாற்று குறையாமல், மற்றக் கட்சிக்காரர்கள் எல்லாம் பாராட்டத்தக்க அளவில் இந்த அறிக்கை அமைந்திருக்கிறது. மாற்றுக் கட்சியைச் சேர்ந்த மதிப்பிற்குரிய திரு. மணலி அவர்கள், ‘இந்த நிதிநிலை அறிக்கை சிறந்த முறையில் அமைந்திருக்கிறது’ என்று சொன்னார்கள், பாராட்டினார்கள். நண்பர் திரு. சுப்பு அவர்கள் வெகு வேகமாக உயர்ந்த கருத்துக்களைச் சொல்லிக்கொண்டே போனார். அவர் ஒரு வழக்கறிஞர், மிகத் திறமையாகப் பேசக்கூடிய சக்தி அவரிடம் இருக்கின்ற காரணத்தால் சில குறைகளைச் சுட்டிக்காட்டி சுவையான கருத்தில் சொல்லியிருக்கிறார் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

ஏறத்தாழ இருபத்தெட்டு பக்கங்களைக் கொண்ட இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் ஒவ்வொரு வரியையும் துருவித் துருவிப் பார்த்தால், நாட்டின் முதுகெலும்பாக உள்ள விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும், தொழிலாளர் மக்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும் என்ற வகையில்தான் திட்டம் தீட்டப் பட்டிருக்கிறது, அறிக்கைகள் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை யாராலும் மறுக்க முடியாது. உதாரணத்திற்கு எடுத்துக்கொண்டால், இந்த அரசு நாட்டிலுள்ள விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு எந்த எந்தத் துறையில் செயல்படுகிறது என்பதை முன்னால் பேசிய உறுப்பினர் சுட்டிக்காட்டினார்கள். பசுமைப் புரட்சி வேண்டுமென்று ஊராட்சி மன்றங்கள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், மாவட்டங்கள் ஆகிய எல்லா இடங்களிலும் முக்கியமான பணிகளைச் செய்து வருகிறோம். விவசாயிகளுக்கு நீண்டகாலக் கடன் வழங்குதல், தரமுள்ள பொறுக்கு விதைகள் அளித்தல், பூச்சிகொல்லி மருந்துகள் தெளித்தல் போன்ற சிறப்பான திட்டங்களை இந்த அரசு செய்து வருகிறது. இன்னும் கூட்டுறவுத் துறை மூலமாகவும், நிலவள வங்கி மூலமாகவும் விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுத்து, விவசாயத் துறையை

[திரு. சொ. காவேரிமணியம்] [1972 மார்ச் 4]

முன்னேற்றி, விவசாயிகளுக்குப் பல நன்மைகளைச் செய்து வருகிறது. விவசாயப் பெருங்குடி மக்களை வாழவைக்க வேண்டுமென்று பல கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. சிறந்த முறையில் சொல்ல வேண்டுமானால், விவசாயப் பெருங்குடி மக்களை உள்ளடக்கித்தான் பல திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டிருக்கின்றன. ஏறத்தாழ நான்கைந்து ஆண்டுகள் கொடுக்கக்கூடிய குத்தகைத் தவணைக் கடன்கள் விதியைத் தளர்த்தும் வகையில், விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் உள்ளக் கிளர்ச்சியடையக்கூடிய வகையில், சிறந்த திட்டங்களை டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் தந்து இருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு பசலிக்கு சரியாக கொடுத்துவிட்டிருந்தால் ஏற்கெனவே இருக்கக்கூடிய குத்தகை பாக்கிகளையெல்லாம் ரத்து செய்யக்கூடிய அளவிற்கு திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டிருக்கின்றன. மேலும் 60 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்கிற எண்ணிக்கையைக் குறைத்து 40 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது விவசாயத் துறை சம்பந்தப்பட்டது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் மறந்துவிட மாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

அடுத்து அறக்கட்டளைகள் பற்றி இங்கே எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. 1950-க்குப் பின்னால் உருவாக்கப்பட்ட அறக்கட்டளைகளுக்கு இந்த மன்றத்தில் உருவாக்கப்பட்ட சட்டங்கள் மூலமாக, உச்ச வரம்பு, விதி விலக்குகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இப்போது அந்த விதி விலக்குகள் ரத்து செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இதை இந்த மன்றத்தில் உள்ள நண்பர்கள் பாராட்டிப் பேசினார்கள். வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க இந்தத் தீர்மானம் எல்லோராலும் வரவேற்கப்பட வேண்டியது. பண முதலாளிகள், திமிங்கலங்கள் எல்லாம் சட்டத்தின் சந்துகளில் புகுந்து கொண்டு ஏமாற்றலாம் என்று இருப்பவர்களுக்கு ஒரு சவுக்கடிபோல் இந்தத் திட்டம் அமைந்திருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட திட்டம் கொண்டு வந்ததற்காக டாக்டர் அவர்களுக்கு எத்தனை கோடி வணக்கங்கள் செலுத்தினாலும் பொருந்தும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த ஆட்சியின் பொறுப்புகள் எந்த எந்த டுறையில் அமைந்திருக்கின்றன என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். கிராமத்தில் இருக்கும் ஆட்சிப் பொறுப்பு, ஊராட்சி ஒன்றியங்கள்

1972 மார்ச் 4] [திரு. சொ. காவேரிமணியம்]

மூலமாகவும், மற்றும் சில அமைப்புகளின் மூலமாகவும் நடைபெறுகிறது. ஆனால் பெரும்பாலான ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் தங்கள் சிப்பந்திகளுக்குச் சம்பவம் கொடுக்க வேண்டிய அளவிற்குத்தான் நிதிநிலை வசதி பெற்றிருக்கிறது. மற்ற வசதிகளை அளிக்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறது. ரோடு வசதி, மருத்துவ வசதி போன்றவற்றைச் செய்ய முடிவது இல்லை. ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் நிதி வசதியின்மையால் பல முக்கிய திட்டங்களை நிறைவேற்ற இயலாமல் இருக்கின்றன. ஆகவே, அவற்றின் கஷ்டங்களை உணர்ந்து, 1,500 மக்கள் தொகை கொண்ட கிராமங்களுக்கு பேருந்துகள் செல்லக்கூடிய வகையில், நல்ல ரஸ்தாக்களையும், இணைப்புச் சாலைகளையும் அரசே போடுவதற்கான திட்டத்தை இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதேபோல் மருந்தகங்கள் எவ்வாறு செயல்பட்டு வருகின்றன, பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றன என்பதைக் கண்டறிந்து தேவைகளையொட்டி அரசாங்கமே மேற்கொள்ளும் வகையில் திட்டங்களை இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறோம். இதற்கு முன்னோடியாக 45 ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலுள்ள மருந்தகங்களை எடுத்துக் கொள்வது என்று டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை மனமாரப் பாராட்டுகிறேன். நாட்டின் முதுகெலும்பாய் விளங்கக் கூடிய உழவர் பெருமக்களை, தொழிலாளர் பெருமக்களை உயர்த்த பல திட்டங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. யாராலும் செய்ய முடியாத அளவுக்கு, கடந்த 25 ஆண்டுகளில் செய்ய முடியாத அளவுக்கு சிறந்த திட்டத்தை இந்த நிதிநிலை அறிக்கை மூலம் ஏற்படுத்த இருக்கிறோம்.

அடுத்தபடியாக, தொழிலாளர் பெருமக்கள் நிர்வாகத்தில் பங்கு கொள்வது, மூலதனத்தில் பங்கு கொள்வது போன்ற இப்படிப்பட்ட திட்டங்களை உள்ளடக்கிய அறிக்கையாக இது அமைந்திருக்கிறது. இதனை எல்லோரும் பாராட்டுவார்கள். மாற்றுக் கட்சிக்காரர்கள், எவ்வளவுதான் நன்மைகளைச் செய்தாலும் பாராட்ட மாட்டார்கள் என்பது எங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாகச் சொல்லி விட்டு முடித்துவிடுவார்கள் என்பது எங்களுக்குத் தெரியும். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் இருக்கிற சிறந்த திட்டங்களை மக்கள் மனப் பூர்வமாகப் பாராட்டுகிறார்கள். இன்னொன்றையும் நான் கூறி விட்டு முடித்துக் கொள்ளலாம் என நினைக்கிறேன்.

[திரு. சொ. காவேரிமணியம்] [1972 மார்ச் 4]

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின் துவக்கத்தில், நியாயமானது வெற்றிபெறும், உண்மையானது நிலைத்து நிற்கும், உண்மையான குரலுக்கு தமிழகம் மட்டுமல்ல, உலகத்திலுள்ள அத்தனை நாடுகளும் ஆதரவு தரும், வெற்றி மாலே நியாயத்தின் கழுத்திலே விழுந்தே தீரும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கேட்கக்கூடிய இடம் எந்த இடமாக இருந்தாலும், கேட்கக்கூடிய கோரிக்கை எதுவாக இருந்தாலும், நியாய உணர்வு இருந்தால் நியாயம் வெற்றி பெற்றுத்தான் தீரும். நியாயமானது வெற்றி பெறும், உண்மையானது நிலைத்து நிற்கும் என்று ஆரம்பத்திலே குறிப்பிட்டுவிட்டு கடைசியிலே தமிழகத்தின், ஏறத்தாழ நாலரைக் கோடித் தமிழ் மக்களின் உரிமைக் குரல், சுயாட்சியை வலியுறுத்துகிறது இந்த அறிக்கை.

நம்முடைய நண்பர்கள் சிலர் கேட்கலாம், இது நிதிநிலை அறிக்கையாயிற்றே, இதிலே ஏன் மாநில சுயாட்சி இடம் பெற்றது என்று கேட்கலாம். நாங்கள் மிகப் பணிவன்போடு தெரிவித்துக் கொள்வோம். ஒரு காலத்திலே நாங்கள் திராவிட நாடு கேட்டோம், மறுக்கவில்லை. மிக வேகமாகக் கேட்டோம், உணர்வாகக் கேட்டோம். அடைந்தே திருவோம் திராவிட நாடு, இல்லாவிட்டால் சுடுகாடு என்று வீரத்தோடும், தேவையென்ற உணர்வோடும் தான் கேட்டோம். ஆனால் பின்னால் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் கட்டளைக்கிணங்க அது தேவையில்லை, இந்த நாட்டுக்குச் சுயாட்சி பெறுவதன் மூலமும், அதிகாரங்களைப் பரவலாக்குவதன் மூலமாகவும் செய்வோம் என்று தெரிவித்ததற்கு இணங்க நாங்கள் சுயாட்சி கேட்கிறோம். நாங்கள் கேட்கிற சுயாட்சி பிரிவினையல்ல, தேவையற்ற போக்கு அல்ல, உரிமைக் குரல், நியாயத்தின் உணர்வு என்பதை எடுத்துச் சொல்லி, சுயாட்சி நாங்கள் கேட்பதில் எந்தவிதமான வேறுபாடும் இல்லை என்பதைச் சொல்லிக்கொண்டு முடிக்கிறேன், வணக்கம்.

* திரு. ஜே. எஸ். இராசு : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்தின் முதல்வர் மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் வைத்திருக்கிற நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கைமீது பேசிய சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், குறிப்பாக சிண்டிகேட் பகுதியிலே இருக்கிறவர்கள் இதை

1972 மார்ச் 4]

[திரு. ஜே. எஸ். இராசு]

ஒரு காவியம் என்று ஒப்புக் கொண்டதற்காக நான் என்னுடைய மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் அகப்பாட்டும் புறப்பாட்டும் பாடுவதில் திறமை வாய்ந்தவர். அத்தகைய திறமை வாய்ந்த அவர்கள் அகத்திற்கும் புறத்திற்கும் அடிப்படையாக இருக்கும் பொருள் பாட்டை நல்ல தமிழில் வடித்திருக்கிறார்கள். இதிலே இருக்கிற பிரச்சினை என்ன வென்றால் கலைஞரின் இந்தக் காவியத்திற்குப் பொருள் கொள்வதில் மாறுபாடுகள் இருக்கலாம், ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் கொள்கின்ற பொருளுக்கும் எதிர்த்தரப்பில் இருக்கின்றவர்கள் கொள்கின்ற பொருளுக்கும் வேறுபாடு நிச்சயமாக இருக்கலாம். எடுத்துக்காட்டாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், 60 ஸ்டான்டர்டு ஏக்கர் உச்சவரம்பை 40 ஏக்கராகக் குறைத்திருக்கின்ற விஷயத்தை ஆளுங்கட்சித் தரப்பிலுள்ளவர்கள் கைதட்டி வரவேற்று மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் எதிர்த்தரப்பில் உள்ளவர்களில் சிலர் அதை கையொலி எழுப்பி ஏற்காமல் இருந்தனர். எனவே காவியத்திலேயும் அதிலிருக்கிற பொருளிலேயும் அவர்கள் வேறுபாடு கண்டிருப்பதை அறியலாம்.

அரண்மனைப் பத்திரிகைகள் எனப்படும் மிகப்பெரிய ஆங்கில ஏடுகள், கதைகள், கட்டுரைகள். செய்திகள் இவற்றைத் தவிர தங்கநிகா, குவெயத் போன்ற நிறு நாடுகளின் நிலைமைகளைக் கூறிக்கொண்டிருக்கின்ற பத்திரிகைகள் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கிற இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பாராட்டாமல் இருக்கலாம். சில ஏடுகள் எதிர்த்தாம் எழுதியிருக்கலாம். ஆனால் நாட்டு மக்களுடைய நல்ல இதயத்திலே இடம் பெற்றிருக்கும் பத்திரிகைகள் இதை முற்போக்கான அறிக்கை, தீவிரமான அறிக்கை. சோஷலிச சமுதாயத்தை உருவாக்குகின்ற அறிக்கை என்று பாராட்டியிருப்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும்.

எதிர்த்தரப்பிலே உட்கார்ந்திருக்கிற முற்போக்கு எண்ணம் கொண்ட உறுப்பினர் பெரியவர் மணலி கந்தசாமி அவர்கள் நேற்று நல்ல முறையிலே பாராட்டினார்கள். நல்ல கொள்கைகள், பண்பட்ட கொள்கைகள் திராவிட மன்னேற்றக் கழகத்திடம் இருக்கின்றன. அதை நடத்திச் செல்கிறது இந்த அரசு. கடன் நிவாரணச் சட்டம், டிரஸ்ட் நிலங்களை கையகப்படுத்தி நிலமற்ற

[திரு. ஜே. எஸ். இராசு] [1972 மார்ச் 4]

ஏழைகளுக்குத் தருவது போன்ற கொள்கைகளைத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பெற்றிருப்பதால் அதற்கு வருங்காலத்தில் நல்ல வளர்ச்சி, நல்ல மலர்ச்சி இருக்கும் என்பதை அவர்கள் மனத்திறந்து பாராட்டினார்கள்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே உள்ள கருத்துக்கள் நிச்சயமாகத் தமிழ்நாட்டு மக்களின் ஆசைகளை நிறைவேற்றுவதாக இருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த அறிக்கையிலே இருக்கிற வாசகங்கள், மக்களின் முகத்திலே புன்னகையையும், இதயத்திலே மகிழ்ச்சியையும் ஏற்படுத்தத்தக்க நிலையிலே இருக்கின்றன.

ஒரு அரசாங்கத்தை அல்லது ஒரு ஆளுங்கட்சி தருகின்ற நிதிநிலை அறிக்கையை உலக நாடுகள் எப்படி விமர்சிக்கின்றன என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். மக்கள் தேவைகளை, பொறுப்பற்றிருக்கிற அரசு நிறைவேற்றித் தருகிறதா? என்ன என்ன திட்டங்கள் தீட்டியிருக்கிறது, என்ன திட்டங்களைத் தீட்டப் போகிறது என்பதையெல்லாம் பார்த்துத்தான் ஒரு அரசாங்கத்தை, ஒரு அறிக்கையை விமர்சனம் செய்வார்கள். அது மட்டுமல்ல, வேறு மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்து, குஜராத்தில் இப்படி வளர்ச்சி. மகாராஷ்டிரத்தில் இவ்வளவு நேர்த்தி, கேரளத்தில் இத்தகைய சாதனை, மைசூரில் இவ்வளவு மகத்துவம் என்று கம்பேர் அண்ட் கான்ட்ராஸ்ட் என்று சொல்வார்களே அந்த முறையிலே ஒரு அறிக்கையை அல்லது ஒரு அரசாங்கத்தை விமரிசிக்கலாம்.

அதை விட்டுவிட்டு சிண்டிகேட் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் வெளியிலே இருக்கிற பெருந்தலைவர் உட்பட 200 கோடி ரூபாய்க்கு இந்த அரசு அதிகமாக வரி போட்டிருக்கிறது, ஆனால் நான்காண்டுக் காலமாக எதுவுமே செய்யவில்லை என்று சுற்றுப்பயணம் செய்கிறவர்கள் பேசுகிறார்கள். ஒன்றுமே செய்யவில்லை என்றால் 200 கோடி எங்கே போயிற்று? சில பத்திரிகைகளிலே அமைச்சர்களின் பாக்கெட்டிலே சென்றதா என்று எழுதுகிறார்கள். இந்த அளவுக்கு நாட்டிலே இப்பேச்சினை உற்சாகப்படுத்த பெருந்தலைவர்கள் இருப்பது வருந்தத்தக்கதாகும். 1967-ஆம் ஆண்டிற்குப் பிறகு, இந்த அட்சிப் பொறுப்பேற்றிக் கொண்டதற்குப் பிறகு எதுவுமே செய்யவில்லையென்றால் வரிகளை

1972 மார்ச் 4]

[திரு. ஜே. எஸ். இராசு]

எங்கோ கொண்டு சென்று விட்டார்கள் என்பது உண்மையானால் எப்படி 138 உறுப்பினர்களாக இருந்தவர்கள் 183 உறுப்பினர்களாக தமிழ்நாட்டு மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்? பொது மக்கள் என்ன விவரம் தெரியாதவர்களா? அரசியல் சூழ்நிலையைக் கவனிக்காதவர்களா? பொதுமக்களின் தரம் அவ்வளவு குறைந்து விட்டதா? ஒன்றுமே செய்யவில்லை என்று சொல்லிவருகிற தலைவர்கள் சுற்றுப்பயணம் செய்கிறார்கள்.

பல்வேறு வேலைகள், நிர்மான வேலைகள் நடைபெற்று வருகின்றன, பால வேலைகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன, பாதைகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன, ஏரி, குளங்கள் தூர் வாரப் பெற்றிருக்கின்றன. புதிய பணிகள் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன. இவையெல்லாம் செய்யப்பட்டு இருக்கின்றனவா இல்லையா? சான்றாக கூவத்தைப்பற்றிப் பேசுவதற்குக் கூட அஞ்சிய காலம் ஒன்று இருந்தது. அப்படிப்பட்ட கூவத்தைச் சீர்திருத்தும் பணியில் கடந்த இரண்டு வருட காலத்தில் ஆயிரக் கணக்கான மக்கள் அதன்மூலம் தினப்படி வருவாயைப் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்களா இல்லையா? ஆகவே, திட்டங்கள் நிச்சயமாக நிறைவேற்றப்படுகின்றன பொதுமக்களுக்கு, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு, ஏழைகளுக்குத் திட்டங்கள் செல்கின்றனவா என்பதுதான் இங்கே கவனிக்கப்படவேண்டிய உண்மையாக இருக்கவேண்டும். அவ்வாறு கவனித்தால் நிச்சயம் நல்ல திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன என்பதை நாடு அறியும்.

மாநில சுயாட்சிப்பற்றி கலைஞர் அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். ஒரு இளைஞன் தனக்குத் திருமணம் ஆகவேண்டும் என்று சொன்னாலும், தான் குடும்பம் நடத்த வேண்டுமென்று சொன்னாலும் பொருள் ஒன்றுதான். மாநில சுயாட்சிக்கு எப்பெயர் வைத்து அழைத்தாலும் கோரிக்கையின் நியாயத்தைத்தான் ஆராய வேண்டும். நேற்றையதினம் தங்கமணி அவர்கள், மூடிய தொழிற்சாலைகளைத் திறக்க வேண்டும், புதிய தொழிற்சாலைகளை உருவாக்க வேண்டுமென்று பேசும்பொழுது, முதலமைச்சர் அவர்கள் மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய அனுமதி இல்லாமல் இவைகள் நடைபெறுமா என்று கேட்டார்கள். அதற்குத் தெளிவான பதில் தேவை என்று சொன்னார்கள். அதற்கு திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள், கலைஞர் அவர்களின் கருத்தை

[திரு. ஜே. எஸ். இராசு]

[1972 மார்ச் 4]

ஒப்புக்கொண்டார்களே தவிர, மத்திய அரசாங்கத்தின் அனுமதியின்றி எந்தக் காரியத்தையும் செய்ய முடியும் என்று சொல்லவில்லை. நான் விவரத்திற்காக ஒரு கருத்தைக் கூற விரும்புகிறேன். நம்முடைய விளைபொருள்கள், குறிப்பாக மிளகாய் போன்றவை ஏராளமாகத் தமிழ்நாட்டில் விளைகிறது. அதை வேண்டுமளவிற்கு, தேவைப்படும் நாடுகளுக்கு சப்ளை செய்வதற்கான அதிகாரம் நமக்கிருக்கிறதா? மத்திய அரசாங்கத்தின் அனுமதியில்லாமல் வேண்டுமென்ற அளவிற்கு அனுப்ப முடியுமா? அனுப்பலாம், மத்திய சர்க்காரின் அனுமதியோடு. ஆனால் இவ்வளவுதான் அனுப்ப வேண்டுமென்று மத்திய அரசு சொன்னால், அதைத்தான் நம்மால் அனுப்ப முடியுமே தவிர நம்முடைய விளைபொருள்களை வேண்டும் அளவிற்கு தேவைப்படும் நாடுகளுக்கு அனுப்ப முடியாது.

அதுமட்டுமல்ல. தீவுத்திடலில் மத்திய அரசு கட்டடம் கட்டுகின்ற பிரச்னை எழுந்து, அதைத் தமிழக அரசு கடுமையாக எதிர்த்தது. இன்றைக்கு ஸ்டே தந்திருப்பதாகத் தகவல் வருகிறது. நம்முடைய நாட்டில், நம்முடைய தலைநகரில் இருக்கின்ற இவ்வளவு பெரிய கிரவுண்டில், மத்திய சர்க்கார் தனக்கு நியாயம் என்று கருதி, மாநில அரசின் எதிர்ப்பை அசட்டை செய்தால் அது உசிதமாக இருக்குமா என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். மதிப்பிற்குரிய ராஜாஜி அவர்கள் கூட முன்பு இதை எதிர்த்தார்கள். தீவுத்திடல் நகரத்தின் சுவாசப்பை போன்றது. இன்றைக்கு சென்னை நகரத்தில் கிட்டத்தட்ட 25 லட்சம் மக்கள் வாழ்கிறார்கள், அவர்களுக்குத் திடீரென்று ஒரு அபத்து, தீ விபத்து என்றாலோ அல்லது பெரிய விழா நடத்துவது என்றாலோ மக்கள் கூடுவதற்குக்கூட இடம் தேவைப்படும்.

ஆகவே, இதுபோன்ற பிரச்னைகையெல்லாம் சுவனிப்பதற்கு, மாநில உரிமைகளைக் காப்பதற்கு நமக்கு நல்ல அதிகாரம் வேண்டுமென்பதிலே எந்தவிதக் தவறும் இல்லை என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள உபைப்படுகிறேன். இதைக் திராவிட மன்னேற்றக் கழகம் மட்டுமோ, மறைந்த பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மட்டுமோ, அல்லது டாக்டர் கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் மட்டுமோ கேட்கவில்லை. எங்கெனவே திருவாங்கூர்-கொச்சியில் மசுலமைச்சராயிருந்த கேசவன் என்பவர் மாநிலங்களுக்கே அதிக அதிகாரம் தேவை என்று 1954-55-லே சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

1972 மார்ச் 4]

[திரு. ஜே. எஸ். இராசு]

அனுமந்தையாவைப்பற்றிப் பலர் சொன்னார்கள். அவர்கள் கூட மத்திய சர்க்கார் மாநிலங்களை பிச்சைக்காரர்கள்போல் நடத்துகிறது, இன்னும் சொல்லப்போனால் அமெரிக்க அரசாங்கம் இந்தியாவிற்கும், பிற நாடுகளுக்கும் கடன் தருகிறோம், மான்யம் தருகிறோம், இனம் தருகிறோம் என்று சொல்லி தன்னுடைய செல்வாக்கை வேறு நாடுகளில் எப்படி வளர்த்துக்கொண்டதோ அதே எண்ணத்தில், தன்மையில், தரத்தில் மத்திய அரசு இங்கே மாநில அரசுகளுக்குப் பிச்சை தருவதைப்போல் தந்து தன் ஆதிக்கத் திற்கு, விருப்பத்திற்குக் கொண்டு வரப் பார்க்கிறது என்று அனுமந்தையா அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

அதுமட்டுமல்ல, மூதறிஞர் ராஜாஜி அவர்களும் இந்தியா விலிருக்கும் பிற மாநிலங்களிலுள்ள கட்சிக்காரர்களும் மாநிலங் களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டுமென்பதை வலியுறுத்தி வரு கிறார்கள். திரு. சஞ்சிவிரெட்டி கூட டெல்லி வெகுதூரம் என்று கூறினார்.

வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க மாநில அரசாங்கம் எவ்வளவுதான் செய்தாலும், பெருகிவரும் அந்தப் பிரச்சனையை ஒரு மாநில அரசாங்கம் மட்டுமே தீர்த்துவிட முடியாது என்பது தெள்ளத் தெளிவான உண்மை. பொதுமக்கள் விடிந்தெழுந்தால் மாநில அரசாங்கத்தை, மாநில அமைச்சரவையிடம்தான் பிரச்னைகளைக் கவனியுங்கள் என்று வேண்டுகோள் விடுக்கிறார்களே தவிர நிச்சயமாக மத்திய அரசிடம் அல்ல. இப்படி எந்தப் பிரச்னை யானாலும் அவைகளைத் தீர்ப்பதற்கு அதிகமான அதிகாரம் இருந்தால்தான் நாம் நல்ல முறைகளில் காரியத்தைச் சாதிக்க முடியும். சிலர் புத்திசாலித்தனம் என்று கருதி, இருக்கின்ற அதிகாரம் போதாதா? மேற்கொண்டும் மாநிலத்திற்கு அதிக அதிகாரம் எதற்கு என்ற வாதத்தைக் கிளப்புகிறார்கள். நான் மனம் திறந்து கேட்கிறேன். இருக்கும் அதிகாரத்தை மாநில அரசாங்கம் எந்த நேரத்திலாவது பயன்படுத்தத் தவறியிருக்கிறதா? மக்கள் நல்வாழ்விற்காக 'வெல்பேர் ஸ்டேட்' அமைக்க, மக்களை சோஷலிசப் பாதையில் அழைத்துச் செல்ல மாநில அரசாங்கம் இருக்கின்ற எந்த அதிகாரத்தையாவது பயன்படுத்திக் கொள்ளாமல் விட்டிருக்கிறதா? எந்த அதிகாரத்தையாவது வேண்டாமென்று ஒதுக்கியிருக்கிறதா? தன்னுடைய சக்திக்

[திரு. ஜே. எஸ். இராசு]

[1972 மார்ச் 4]

கேற்றபடி, தன்னுடைய வருவாய்க்கேற்றபடி மாநில அரசாங்கம் நல்ல முறையில் தமிழகத்தில் ஆட்சி நடத்திக் கொண்டிருக்கிறது.

வருவாய் அதிகமாக வேண்டுமென்று இன்றைக்கு நிச்சயமாக நாம் எதிர்பார்க்கிறோம். எனவே வருவாய் வேண்டுமென்று கேட்பதிலே தவறு இல்லை. இந்தியாவிலேயுள்ள அத்தனை மாகாணங்களிலும் 1957-லிருந்த வரிதான் இப்பொழுதும் இருக்கிறதா? 1960-லிருந்த வரிதான் இப்பொழுதும் இருக்கிறதா? (மணியடிக்கப்பட்டது) இதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, நிதிநிலை அறிக்கையைப் பாராட்டி, வரவேற்று முடிக்கிறேன், வணக்கம்.

திரு. அ. ப. சண்முகசுந்தரம் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் இங்கே சமர்ப்பித்த 1972-73-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்று என்னுடைய கருத்துக்களை இங்கே நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இங்கே பேசிய நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய திரு. கே. என். குமாரசாமி அவர்கள், நம்முடைய அரசாங்கம் பரம்பிக்குளம்-ஆளியார் திட்டம் சம்பந்தமாகக் கேரள அரசாங்கத்துடன் பேசி ஒப்பந்தங்களைச் செய்து கொள்ளாததன் காரணமாக இன்றைக்கு இரண்டரை இலட்சம் ஏக்கர்களுக்கு இரண்டாண்டுகளுக்கு ஒரு முறைதான் தண்ணீர் கிடைக்கிறது என்று கூறினார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். 1967-க்கு முன்பு, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்பதற்கு முன்பு நீராறு அணைக்கட்டுத் திட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் அன்றைக்கிருந்த காங்கிரஸ்கட்சி எந்தவிதமான ஒப்பந்தத்தையும் கேரள அரசாங்கத்துடன் பேசி முடிக்க முடியவில்லை. ஆனால் நம்முடைய அரசாங்கம் அமைந்த பிறகுதான், நம்முடைய முதலமைச்சரவர்களும், இன்றைக்குப் பேரவைத் தலைவரவர்களும் சின்ற நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய திரு. மதியழகன் அவர்களும், பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. சாதிக் அவர்களும் கேரள அரசாங்கத்துடன் பேசி நீராறு அணைக்கட்டுச் சம்பந்தமாக ஒப்பந்தம் பேசி முடித்தார்கள். நீராறு அணைக்கட்டுத் திட்டம் மட்டுமல்லாமல் எத்தனையோ ஆண்டுக்காலமாக கேரள அரசாங்கத்துடன் பேசி முடியாமலிருந்த இடமலையாறு திட்டத்தை இந்தப் பரம்பிக்குளம்-ஆளியாறு திட்டத்தோடு சேர்த்து அதையும் அணை கட்டவும் பேசி முடித்தார்கள்.

1972 மார்ச் 4] [திரு. அ. ப. சண்முகசுந்தரம்]

அதுமட்டுமல்ல, கோவை நகருக்குத் தண்ணீர் சம்பந்தமான பிரச்சனையான சிறுவாணி திட்டத்தையும் நம்முடைய அரசு வந்த தற்குப் பிறகுதான் பேசிமுடித்தார்கள். ஆனால் இதையெல்லாம் தெரிந்தோ தெரியாமலோ, நம்முடைய அரசு கேரளாவுடன் பேசி முடிக்கத் தவறிவிட்டது என்று சொல்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு வந்ததற்குப் பிறகுதான் கேரள அரசாங்கத்தோடு நீராறு அணைக்கட்டுத் திட்டம், இடமலையாறு திட்டம், சிறுவாணி அணைக்கட்டுத் திட்டம் போன்றவைகளைக் கட்ட ஒப்பந்தம் பேசி முடித்தார்கள். அதில் நீராறு வேலை மிக விரைவாக நடக்கிறது. இன்னும் ஒன்றிரண்டு ஆண்டுகள் முடிந்த பிறகு இந்த 2½ இலட்சம் ஏக்கர்களுக்கு வருஷத்திற்கு ஒருமுறை தண்ணீர் நிச்சயமாகக் கிடைக்கும். அப்படிப்பட்ட நிலையிலே நம்முடைய அரசாங்கம் நல்ல காரியங்களைச் செய்து கொண்டிருக்கிறது.

சிறுவாணி அணைக்கட்டுத் திட்டம்பற்றிச் சொன்னார்கள். கேரள அரசாங்கம்தான் தாமதப்படுத்துகிறதே தவிர, நாம் அவர்களிடம் சொல்லி இந்தத் திட்டத்தை விரைவுபடுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். அமைச்சர் சாதிக் அவர்கள்கூட, கேரளாவில் இருக்கும் முதலமைச்சருக்கு இதுபற்றி அமைச்சர்கள் அளவிலே பேசி ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஆனால் அவர்கள்தான் அதிகாரிகள் அளவில் பேசிமுடித்துவிட்டு அதற்குப்பிறகுதான் நாம் பேசவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். முதலிலே ஏற்படுத்தியிருக்கும் ஒப்பந்தத்திலே சில மாறுதல்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று அவர்கள்தான் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர, நம் தரப்பிலே எந்தவிதமான தாமதமும் இல்லை. அந்த அளவில் நம்முடைய அரசாங்கம் இப்பொழுது மிக விரைவாக இந்த வேலைகளை இன்றைக்குச் செய்து கொண்டிருக்கிறது.

அதைப்போல இங்கு பேசியவர்கள் நம்முடைய அரசாங்கம் லோகல் செஸ் சர்சார்ஜை 1½ ரூபாய்விருந்து 2½ ரூபாயாக அதிகப்படுத்தியிருப்பதைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அதிகப்படுத்தலாமா என்று கேட்டார்கள். இதற்கு முன்பு லோகல் செஸ் சர்சார்ஜ் 1½ ரூபாய் இருந்த காலத்திலே எல்லா ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலுமே 1½ ரூபாய் விதிக்கவில்லை. எங்கெங்கு தேவையோ அங்கங்கெல்லாம்தான் 1½ ரூபாய் விதித்தார்களே தவிர, எங்கே

[திரு. அ. ப. சண்முகசுந்தரம்] [1972 மார்ச் 4]

தேவைக் குறைவோ அங்கே குறைவாக விதித்திருக்கிறார்கள். நேற்று நம்முடைய மன்றத்திலே வைக்கப்பட்டிருந்த Panchayat Education Finance Enquiry Committee அறிக்கையிலே நான் ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்தைப்பற்றியும் விவரமாகப் பார்த்துக் கொண்டு வந்தேன். அதிலே பெரும்பாலும், முக்கால் வாசி ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே ஒரு ரூபாய்க்கும் குறைவாக அந்த லோகல் செஸ் சர்சார்ஜ் போடப்பட்டிருக்கிறது. நீலகிரி மாவட்டத்தில் $1\frac{1}{2}$ ரூபாய் போடப்பட்டிருக்கிறது. மற்ற இடங்களில் 1 ரூபாய், 8 அணை என்று கூடப் போட்டிருக்கிறார்கள். விவசாய மக்களுக்கு ஆங்காங்கு இணைப்புகள் தருவதற்கு, குடிநீர் வசதியைப் பெருக்குவதற்கு ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு அதிகப் படியான நிதி வசதி தேவை என்பதால் $1\frac{1}{2}$ ரூபாயை $2\frac{1}{2}$ ரூபாயாக ஆக்கினோம். அதிலே சில ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் பண வசதி அதிகமாக இருக்கிறது. சிலவற்றில் குறைவாக இருக்கிறது. எல்லா ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும் $2\frac{1}{2}$ ரூபாய் அவசியமில்லை. எங்கெங்கு வசதி குறைவாக இருக்கிறதோ அங்கே அதிகமாகவும், எங்கே வசதிகள் அதிகமாக இருக்கிறதோ அவர்கள் தேவைக்குப் போதுமான அளவிற்கும் போட்டுவிடலாம்.

அந்த அளவுக்கு ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் நிதிவசதியை அதிகப்படுத்தித் தரவேண்டும். கிராமத்திலுள்ள விவசாயிகள் வரவேற்கத் தகுந்த திட்டமாக அமைந்திருக்கிறது. நான் மட்டும் இதைச் சொல்லவில்லை. விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரை, கிராம வளர்ச்சியைப் பொறுத்தவரை இந்த வரவு-செலவுத் திட்டம் வரவேற்கத்தக்கது என்று எல்லா எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களும் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கம்யூனிஸ்டு கட்சித் தலைவர் கல்யாண சுந்தரம் அவர்கள் வரவேற்றிருக்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் இந்த வரவு-செலவுத் திட்டம் விவசாயிகளுக்கு மிகுந்த நன்மையைத் தரக்கூடிய திட்டமாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள்.

கிராமங்களுக்கு அடிப்படைத் தேவை குடிதண்ணீர் வசதி, மின் விளக்கு, இணைப்புச் சாலைகள். நம்முடைய அரசு மின் விளக்கை அமைத்துத் தருவதில் மிக வேகமாகச் செயல்பட்டு வருகிறது. அதைப் பொறுத்தவரை பெரும்பகுதி முடித்துவிட்டோம். குடிதண்ணீர் வசதியும், இணைப்புச் சாலைகளும் செய்ய வேண்டியதிருக்கிறது. இதற்கு நம்முடைய அரசு பல காரியங்

1972 மார்ச் 4] [திரு. அ. ப. சண்முகசுந்தரம்]

களைச் செய்து வருகிறது. இணைப்புச் சாலைகளைப் பொறுத்த வரை அரசு ஒருதடவை போட்டுக் கொடுத்துவிட்டால்கூட பின்னர் ஊராட்சி மன்றங்களால் அவற்றைப் பராமரிக்கக்கூடிய அளவுக்கு நிதிவசதி இல்லை. ஆகவே, கிராம இணைப்புச் சாலைகளின் பராமரிப்பை ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று நம்முடைய அரசாங்கம் ஆணை பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளுக்குச் செய்யவேண்டிய பணிகள் இன்னும் எவ்வளவோ இருக்கின்றன. தற்போது கரும்பு சாகுபடி செய்யக் கூடிய விவசாயிகளுக்குடன் ஒன்றுக்கு ஆலைக்காரர்கள் 80 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். அதை 90 ரூபாயாக உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும். கரும்பு சாகுபடி செய்ய நிறையச் செலவாகிறது. தனிப்பட்ட முதலாளிகளிடம் இருக்கும் சர்க்கரை ஆலைகளை வற்புறுத்த நம்முடைய சர்க்காருக்கு அதிகாரம் இல்லை. கூட்டுறவு ஆலைகளைப் பொறுத்து பிரச்சினை இல்லை. அந்தத் தனிப்பட்டவர்களுடைய ஆலைகளை அரசுடைமையாக்க வேண்டும்.

இன்னொரு நல்ல திட்டத்தையும் செய்தாக வேண்டும். மார்க் கேட்டிங் கமிட்டி எல்லா இடங்களிலும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். அங்கே கொண்டு போய் விவசாயிகள் விளைவிக்கக்கூடிய பருத்தி, நிலக்கடலை போன்றவற்றை வைக்கிறார்கள். அந்தப் பொருள்களை விற்ப் பிறகுதான் பணம் கொடுக்கப்படுகிறது. தற்போது கோவையிலுள்ள நூல் ஆலைகளில் வேலை இல்லாமல் இருப்பதால் பருத்தி விலை குறைந்துவிட்டது. பருத்தியை மார்க்கெட்டிங் கமிட்டியில் குறைந்த விலைக்கு விற்க முடியாது. விவசாயிகளுக்கோ பணம் உடனடியாகத் தேவைப்படுகிறது. ஆகவே, மார்க்கெட்டிங் கமிட்டியில் விவசாயிகள் வைத்திருக்கும் பொருள்களுக்கு ஈடாக அதன்பேரில் கடன் கொடுக்க தற்போது அனுமதி இல்லை. நம்முடைய அரசு விவசாயிகளுக்கு அந்த விளை பொருள்களின் பேரில் கடன் கொடுக்க ஆணை பிறப்பிக்க வேண்டும். அப்படித் கடன் கொடுத்தால் விவசாயிகள் லேவா தேவிக்காரர்களிடம் அதிக வட்டிக்குக் கடன் வாங்க வேண்டிய நிலை ஏற்படாது. நூற்றுக்கு ஐம்பது ரூபாய் என்ற வீதத்தில் கடன் கொடுக்க வழிவகை செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று நம்முடைய அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. அ. ப. சண்முகசுந்தரம்] [1972 மார்ச் 4]

அடுத்து, பரம்பிக்குளம்-ஆளியாறு திட்டப் பகுதியில் உள்ள பயிர்க் கட்டுப்பாடு பற்றிச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த ஆண்டு தண்ணீர் விடப்பட்டது. அங்கு அதிகமான மழை பெய்ததன் காரணமாகப் புஞ்சைப் பயிர்கள் அழிந்து போய் விட்டன. மிளகாய்ச் செடி போன்றவைகள் காய்ந்து, அழிந்து போய்விட்டன. பருத்திச் செடி, நிலக்கடலை வெள்ளாமை எல்லாம் அழிந்து போய்விட்டன. அங்கிருக்கும் விவசாயிகள் நஞ்சை வெள்ளாமை தவிர வேறு செய்யமுடியவில்லை. நஞ்சை வெள்ளாமை செய்தவர்களுக்குத் தண்டத்தீர்வை விதிக்கப்படுகிறது. நம்முடைய தமிழ்நாட்டில் வேறு எங்குமே இப்படி தண்டத் தீர்வை விதிக்கப் படுவதில்லை. பரம்பிக்குளம்-ஆளியாறு பகுதியில் மட்டும் இது விதிக்கப்பட்டு அந்த விவசாயிகள் பெரும் கஷ்டத்திற்கு ஆளாகிறார்கள். நம்முடைய அமைச்சரிடம் ஒவ்வொரு வருஷமும் சென்று தண்டத் தீர்வையை ஒத்தி வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு வருகிறோம். ஒத்தி வைத்திருக்கிறார்கள், ஆனால் இன்னும் ரத்து செய்யப்படவில்லை. 60, 70 லட்சம் ரூபாய் அளவுக்கு இருக்கிறது. அதை உடனடியாக ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று நம்முடைய அரசைப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பயிர்க் கட்டுப்பாடு இருக்கும் காரணத்தால் விவசாயிகள் மிகுந்த தொல்லைக்கு ஆளாகிறார்கள். இந்தப் பயிர்க் கட்டுப் பாட்டை முழுக்க முழுக்க எடுத்துவிட வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பொள்ளாச்சி அரசினர் மருத்துவ மனை பழைய கட்டடத்தில் இருக்கிறது. அது இந்த வருஷம் பெய்த பலத்த மழையின் காரணமாக விழுந்துவிட்டது. ஒலைக் குடிசைகள் போட்டு நோயாளிகளைப் படுக்கையில் போட்டிருக்கிறார்கள். அதிலே நோயாளிகளுக்கு எந்தவிதமான வசதியும் இல்லை. உடனடியாக புதிதாக அந்த மருத்துவ மனைக்குக் கட்டடம் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதற்காக 14 லட்சம் ரூபாயில் திட்டம் அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. அங்கிருக்கும் பொதுமக்களிடமிருந்தும், பஞ்சாயத்துக்களிடமிருந்தும் 2½ லட்ச ரூபாய் அளவுக்கு நன்கொடையாக வசூல் செய்து வைத்திருக்கிறோம். ஆகவே, உடனடியாக அங்கு மருத்துவ மனைக்குக் கட்டடம் கட்ட வழிவகை செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1972 மார்ச் 4] [திரு. அ. ப. சண்முகசுந்தரம்]

பொள்ளாச்சிப் பகுதியில் நல்லாறு அணைக்கட்டுத் திட்டம் இருக்கிறது. அது அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஸ்மால் மைனர் இரிகேஷன் கீழ் அது வருகிறது. அதை முடித்துக் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதுபோன்ற நல்ல திட்டங்களை நம்முடைய விவசாயிகளுக்காக நிறைவேற்றித் தர திட்டமிட்டிருப்பதற்காக என்னுடைய நன்றியை முதல்வர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்த தலைவர் அவர்களுக்கும் நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன், வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று 6-3-1972 திங்கட்கிழமை அன்று காலை 9 மணி அளவில் பேரவை மீண்டும் கூடும் வணக்கம்.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

4. பேரவையின்முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

41. Notification issued with G.O. Ms. No. 2247, Agriculture, dated the 10th August 1971, in regard to regulation of trade in respect of paddy in Kanyakumari district. [Laid on the Table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959).]

42. Notification issued with G.O. P. No. 873, Revenue, dated the 25th March 1971 in regard to an amendment to the Tamil Nadu General Sales Tax Rules, 1959. [Laid on the Table of the House under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959).]

43. Notification issued with Roc. No. 135750/71-F5, dated the 5th October 1971, in regard to extension of certain provisions relating to Building Regulations under the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920, in the entire area of Kurumbalur Town Panchayat of Tiruchirappalli district. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

B. Reports, notifications and other papers.

' Nil '.